

นโยบายพรรคการเมืองไทย

เขาวน: ไตรมาศ



สถาบันนโยบายศึกษา
INSTITUTE OF PUBLIC POLICY STUDIES

สนับสนุนโดย

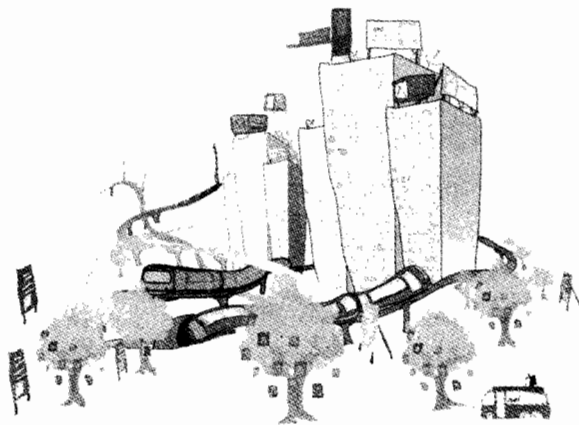


Konrad
Adenauer-
Stiftung

มูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์

นโยบายพรรคการเมืองไทย

เขาวน: ไตรมาศ



(2)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

เชาวนะ ไตรมาศ

นโยบายพรรคการเมืองไทย - - กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา, 2547.

176 หน้า

1. พรรคการเมือง--ไทย. I. ชื่อเรื่อง.

324.2593

ISBN : 974-9744-02-0

ชื่อเรื่อง

นโยบายพรรคการเมืองไทย

ผู้เขียน

เชาวนะ ไตรมาศ

ปีที่พิมพ์

ธันวาคม 2547 จำนวน 1,000 เล่ม

เจ้าของ

สถาบันนโยบายศึกษา: 99/146 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0 2941 1832-3 โทรสาร 0 2941 1834

e-mail : ipps@ksc.th.com , www.fpps.or.th

พิมพ์ที่

บริษัท สุชุมและบุตร จำกัด

สนับสนุนโดย

มูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์

จัดทำนายโดย

ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

ศาลาพระเกษีย โทรทัศน์ 0 2255 4433, 0 2218 7000

โทรสาร 0 225 4441

สยามสแควร์ โทรศัพท์ 0 2251 6141, 0 2218 9888

โทรสาร 0 2254 9495

e-mail : cubook@chula.ac.th

www.cubook.chula.ac.th

ราคา

150.- บาท

คำนำจากสถาบันนโยบายศึกษา

หนังสือ “นโยบายพรรคการเมืองไทย” เป็นเอกสารข้อมูล ซึ่งสถาบันนโยบายศึกษาได้มอบหมายให้ ดร.เชวณะ ไตรมาศ จัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงความสามารถ ศักยภาพ และความพร้อมในวิสัยทัศน์ของพรรคการเมืองไทยที่เสนอตนเข้าสู่การแข่งขันทางการเมืองและการเป็นทางเลือกแก่ประชาชนที่จะมีขึ้นในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548

ในช่วงระยะ 4 ปี ที่พรรคไทยรักไทยได้เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาล และ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ถือได้ว่าเป็นช่วงเวลาที่เกิดมิติใหม่ทางการเมืองหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลที่สามารถบริหารประเทศอยู่ครบวาระ 4 ปี เป็นพรรคการเมืองที่สามารถนำนโยบายของพรรคมาปฏิบัติเป็นนโยบายของรัฐบาลตามที่ประกาศไว้ในรัฐสภาได้สำเร็จเป็นครั้งแรก เกิดมิติการตรวจสอบจากภาคประชาชนต่อนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลที่แปรไปเป็นการปฏิบัติในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับการบริหารของภาครัฐ ภาคเอกชน ไปจนถึงประชาชนทั่วไปในระดับรากหญ้า

พัฒนาการทางการเมืองต่อพรรคการเมืองไทย ได้ปรับเปลี่ยนมุมมองจากมิติดั้งเดิมที่เน้นตัวบุคคล ไปเป็นจุดเน้นด้านองค์กรที่สะท้อนผ่านนโยบายพรรคมากขึ้น พรรคการเมืองเกิดการปรับตัวตื่นตัวขนานใหญ่ในการพัฒนาเชิงองค์กรในระยะยาวมากขึ้น มีบรรยากาศการแข่งขันด้านนโยบายที่หวังผลด้านประสิทธิภาพมากขึ้น

คำว่า “นโยบาย” จึงมีความสำคัญมากขึ้นทั้งต่อพรรคการเมืองและประชาชน เพราะนับแต่บัดนี้ ไม่ว่าพรรคการเมืองใดนำเสนอนโยบายและคำสัญญาอะไรในระหว่างการหาเสียง ทุกถ้อยคำจะกลายเป็นสิ่งที่ประชาชน

(4)

จดจำและบันทึกเพื่อการตรวจสอบ ติดตาม และผลักดันให้ดำเนินงานตาม
ที่พรรคการเมืองและรัฐบาลได้ให้สัญญาไว้กับประชาชน

การนำเสนอ “นโยบายพรรคการเมืองไทย” ครั้งนี้ ดร.เชวณะ ไตรมาศ
ได้เลือกเฉพาะพรรคการเมืองที่มีนโยบายครอบคลุมนโยบายการบริหาร
ประเทศที่สำคัญๆ 5 ด้าน เป็นหลัก คือ นโยบายด้านความมั่นคงของ
ประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นโยบายด้านการบริหารและ
ความยุติธรรม นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง นโยบายด้านสังคม
ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข และนโยบายด้านเศรษฐกิจ พรรคที่ได้
เลือกศึกษามี 5 พรรค คือ พรรคชาติไทย พรรคประชาธิปัตย์ พรรคไทยรัก
ไทย พรรคมหาชน และพรรคทางเลือกที่สาม นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้จัด
ทำตารางเปรียบเทียบนโยบายทั้ง 5 พรรค เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ใน
การปฏิบัติและเป้าหมาย รวมถึงการวัดผลกระทบจากนโยบาย ตารางการ
ตรวจสอบเพื่อสะดวกแก่ประชาชนได้ให้คะแนนต่อนโยบายของพรรคต่างๆ
ถือเป็นการทดสอบก่อนการไปลงคะแนนเสียงจริงในวันเลือกตั้ง

สถาบันฯ ขอขอบคุณ ดร.เชวณะ ไตรมาศ ที่กรุณาเสียสละเวลาเพื่อ
ศึกษาวิจัย จัดทำเอกสารการศึกษานโยบายสาธารณะของพรรคการเมืองไทย
เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการติดตามการดำเนินงานของพรรคการเมืองและ
รัฐบาล สถาบันฯ หวังว่าข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจต่อการ
ศึกษาค้นคว้า ติดตาม ตรวจสอบนโยบายสาธารณะทุกท่าน และสถาบันฯ
ขอขอบคุณมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาวิจัย
และการพิมพ์หนังสือเล่มนี้ อันยังประโยชน์แก่การศึกษาทางการเมืองของ
สังคมไทยโดยรวม

สถาบันนโยบายศึกษา

ธันวาคม 2547

คำนำผู้เขียน

เนื่องจากการเลือกตั้งมีความสำคัญหลายด้านด้วยกันนับตั้งแต่การแข่งขันทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง การแสดงเจตนารมณ์ทั่วไปทางการเมือง รวมไปถึงการสะท้อนถึงทางเลือกของประชาชนและโอกาสของประเทศด้วย

ทั้งนี้ก็เพราะการเลือกตั้งนั้น แท้ที่จริงแล้วเป็นการเริ่มต้นครั้งสำคัญของการเมืองการปกครองในระบบสัญญาประชาคมแบบผู้แทน ที่จะได้เตรียมการกันระหว่างฝ่ายผู้แทนในการเสนอโอกาสใหม่ของประเทศให้ฝ่ายประชาชนได้พิจารณาตัดสินใจเลือกในรูปของประเด็นนโยบาย

ดังนั้น ความสำเร็จของการเลือกตั้งจึงมิได้เป็นแต่เพียงการไปออกเสียงลงคะแนนของประชาชน และผลการเลือกตั้งมีความสุจริตเที่ยงธรรมเท่านั้น หากแต่ยังต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิบัติ นโยบายที่ต่อเนื่องกันกับกระบวนการทางการเมืองการปกครอง ภายหลังที่การเลือกตั้งเสร็จสิ้นไปแล้วด้วย โดยเฉพาะกระบวนการในการทำให้ นโยบายเกิดผลทางปฏิบัติเป็นรูปธรรม ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาความพร้อมของปัจจัยพื้นฐานใน 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ (1) ปัจจัยด้านความสามารถของพรรคการเมืองในการแข่งขันเลือกตั้งเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทน (2) ปัจจัยด้านความสามารถของพรรคการเมืองในการพัฒนาองค์กรพรรค ให้มีความเป็นสถาบันทางการเมืองที่เข้มแข็ง และ (3) ปัจจัยด้านความสามารถของพรรคการเมืองในการปกครองและบริหารประเทศ ทั้งนี้เพราะพื้นฐานสำคัญในการนำนโยบายไปทำให้สำเร็จมีผลเป็นจริงได้นั้น พรรค

(6)

การเมืองจะต้องใช้ปัจจัยทั้ง 3 ด้านประกอบกัน หากไม่เช่นนั้นแล้ว การเลือกตั้งก็จะมีคามหมายแต่เฉพาะกิจกรรมการออกเสียงเลือกตั้งเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทนของประชาชนเท่านั้น หากใช้เป็นการเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงเพื่อเริ่มต้นการพัฒนาหรือแสวงหาโอกาสให้ประเทศแต่อย่างใดไม่ เข้าทำนองที่ว่า นโยบายแม้จะดีเพียงใดก็ตาม หากนำไปทำให้สำเร็จเป็นผลไม่ได้เสียแล้ว ประชาชนและประเทศชาติก็ย่อมจะหวังการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาอะไรไม่ได้ด้วยเช่นกัน การเลือกตั้งก็จะย้อนกลับไปสู่วังวนของการถดถอย 3 แบบ คือ (1) ชนะเลือกตั้งมา (2) แต่พรรคแตก (3) แม้พรรคไม่แตกแต่ก็รับมือกับปัญหามันเมืองไม่ได้ ซึ่งนับเป็นการสูญเสียโอกาสครั้งสำคัญทั้งของประเทศและประชาชนพร้อมกันไปด้วย

เชาวนะ ไตรมาศ

ธันวาคม 2547

สารบัญ

หน้า

คำนำจากสถาบันนโยบายศึกษา	(3)
คำนำผู้เขียน	(5)
ส่วนที่ 1 ประเด็นนโยบาย	1
1. พรรคชาติไทย	2
1. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	2
2. นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม	4
3. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง	4
4. นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข	6
5. นโยบายด้านเศรษฐกิจ	12
2. พรรคประชาธิปัตย์	17
1. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	17
2. นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม	20
3. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง	22
4. นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข	23
5. นโยบายด้านเศรษฐกิจ	39
3. พรรคไทยรักไทย	67
1. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	67
2. นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม	72
3. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง	75
4. นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข	77
5. นโยบายด้านเศรษฐกิจ	85

สารบัญ

หน้า

4. พรรคมหาชน	99
1. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศและ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	99
2. นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม	101
3. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง	101
4. นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข	103
5. นโยบายด้านเศรษฐกิจ	106
5. พรรคทางเลือกที่สาม	111
1. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	111
2. นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม	111
3. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง	112
4. นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข	114
5. นโยบายด้านเศรษฐกิจ	114
ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบนโยบาย	115
1. เปรียบเทียบเป้าหมายและมาตรการนโยบาย : นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศและ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	116
2. เปรียบเทียบเป้าหมายและมาตรการนโยบาย : นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม	117
3. เปรียบเทียบเป้าหมายและมาตรการนโยบาย : นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง	118

สารบัญ

หน้า

4. เปรียบเทียบเป้าหมายและมาตรการนโยบาย :	
นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข	119
5. เปรียบเทียบเป้าหมายและมาตรการนโยบาย :	
นโยบายด้านเศรษฐกิจ	123
ส่วนที่ 3 มิติของนโยบาย	135
1. มิติด้านความครอบคลุมของนโยบาย	136
2. มิติด้านการวางจุดเน้นกลุ่มและภาคส่วน	
เป้าหมายของนโยบาย	143
3. มิติด้านการวางจุดเน้นพื้นที่เป้าหมายของนโยบาย	144
4. มิติด้านฐานอ้างอิงแหล่งที่มาของนโยบาย	145
ส่วนที่ 4 คาดการณ์ผลกระทบของนโยบาย	147
1. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินโอกาส	
ความสำเร็จของนโยบาย	148
2. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินความ	
เชื่อมั่นในความเป็นไปได้ของนโยบาย	149
3. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินความลึก	
จากผลลัพธ์อันปลายของนโยบาย	150
4. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินจุดดี - จุดด้อย	
ของนโยบาย	151
5. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินจุดดี - จุดด้อย	
ของพรรคการเมือง	152
6. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินจุดดี - จุดด้อย	
ของนักการเมือง	156

ส่วนที่

1

ประเด็นนโยบาย



1. พรรคชาติไทย¹

1. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

1.1 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

จะดำเนินนโยบายที่เป็นอิสระ เป็นมิตรกับทุกประเทศ โดยจะส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงความร่วมมือด้านการศึกษา วิชาการ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการรักษาสันติภาพทั้งในระดับทวีปและพหุภาคี บนพื้นฐานของการรักษาสันติภาพและความมั่นคงแห่งชาติ ตลอดจนยกระดับภาพลักษณ์ของไทยสู่ระดับที่เป็นจริงและเหมาะสม

1.2 เพิ่มพูนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

จะเพิ่มพูนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย เพื่อการพัฒนาความร่วมมือแก้ไขปัญหา และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ โดยสนับสนุนให้มีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน ตลอดจนสถาบันกองทัพของประเทศต่างๆ

¹ www.chatthai.or.th

1.3 เพิ่มบทบาทในองค์กรระหว่างประเทศ

จะเพิ่มบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศให้มากขึ้น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมระหว่างประเทศ โดยจะเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมในองค์กรระหว่างประเทศที่สำคัญ เช่น องค์การสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก องค์การเศรษฐกิจในภูมิภาค และองค์กรของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา เพื่อยกระดับบทบาทและสถานภาพทางการเมืองระหว่างประเทศ

1.4 เพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

จะดำเนินนโยบายต่างประเทศที่ช่วยเสริมสร้างและเกื้อกูลให้ประเทศสามารถใช้ประโยชน์จากแนวโน้มการจัดระเบียบการค้าใหม่ทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับโลก โดยจะใช้นโยบายเชิงรุกในเวทีเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เช่น ในกรอบขององค์การการค้าโลก ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก เขตการค้าเสรีอาเซียน รวมทั้งความร่วมมือในกรอบของกลุ่มเศรษฐกิจเพื่อเชื่อมอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และภูมิภาคอื่น เพื่อปกป้องรักษาและเพิ่มพูนผลประโยชน์ของประเทศ และผลประโยชน์ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน

1.5 เสริมสร้างความมั่นคงในภูมิภาค

จะดำเนินนโยบายการต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศในภูมิภาค รวมทั้งสร้างบทบาทนำและแสวงหาความร่วมมืออย่างจริงจังระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมุ่งเน้นบทบาทสร้างสรรค์และภาพลักษณ์ของประเทศในความเป็นประชาธิปไตย การยึดถือความถูกต้องเป็นธรรม การเคารพสิทธิมนุษยชน และการรักษาสันติภาพทางนิเวศวิทยา ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพ รวมทั้งการพัฒนาสังคมระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม

2.1 บังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม

จะส่งเสริมให้คนในสังคมเคารพซึ่งสิทธิและหน้าที่ระหว่างกัน เคารพ และปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะรักษาไว้ซึ่งความเท่าเทียมกันในการบังคับใช้กฎหมายและพัฒนาปรับปรุงบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงการแข่งขันระหว่างประเทศได้อย่างจริงจังและเป็นธรรม

2.2 ปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน

จะสร้างระบบบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน โดยจะรณรงค์การสร้างจิตสำนึกของข้าราชการให้มีสำนึกของการเป็นผู้ให้บริการและมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้กระบวนการบริหารราชการแผ่นดินเป็นกระบวนการที่รวดเร็ว โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้โดยประชาชน และสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งจะส่งเสริมศักดิ์ศรี สวัสดิการ และความมั่นคง ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ

2.3 เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรม

ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรม จึงมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพของงานบริหารกระบวนการยุติธรรมให้มีความรวดเร็ว เป็นธรรมและทั่วถึง สามารถสนองตอบต่อความต้องการของทุกคนในสังคมได้

3. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

3.1 เติบโตสถาบันหลักของชาติ

จะธำรงรักษา และเติบโตขึ้นไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

รวมทั้งจะยึดมั่นและส่งเสริมระบบการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.2 ยึดถือรัฐธรรมนูญ

ตระหนักถึงความสำคัญของรัฐธรรมนูญ อันเป็นกฎหมายและกรอบกติกาสูงสุดของประเทศ ดังนั้นจึงมุ่งมั่นที่จะยึดถือและปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ รวมทั้งจะส่งเสริมและเคร่งครัดต่อการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญโดยเท่าเทียมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และปัจเจกชนโดยทั่วไป เพื่อความสงบเรียบร้อยและความเสมอภาคของประชาชนชาวไทย

3.3 เสริมสร้างองค์กรทางการเมือง

จะส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันสำคัญ เพื่อตอบสนองเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชน และจะส่งเสริมเสริมภาพของประชาชนในการรวมกันเป็นกลุ่ม หมู่คณะ หรือองค์กรต่างๆ เพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของกลุ่มโดยคำนึงถึงประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

3.4 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตระหนักว่าประชาธิปไตยอันแท้จริงย่อมต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างโอกาสของประชาชนในทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชุมชนหมู่บ้าน และท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยการปกครองรากฐานของประเทศ ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมและกระบวนการทางการเมืองและการปกครองได้อย่างเป็นอิสระ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดสำนึกประชาธิปไตยในระดับชุมชน เพื่อนำไปสู่การเกิดของประชาสังคมอย่างแท้จริง

3.5 มุ่งมั่นการกระจายอำนาจ

จะกระจายอำนาจการเมือง การปกครอง และการคลังไปสู่ท้องถิ่นและชุมชน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการตัดสินใจในการปกครองตนเอง และการพัฒนาไปสู่เป้าหมายร่วมกันของคนในชุมชนและท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม

และความเป็นอยู่ของประชาชนในแต่ละชุมชนและท้องถิ่น และการพัฒนาสังคมประชาธิปไตยอย่างเป็นบูรณาการ

4. นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข

4.1 ครอบครัว เด็ก สตรี และคนชรา

สร้างความเข้มแข็งและความอบอุ่นของสถาบันครอบครัว ความสำคัญของสภาพครอบครัวที่อบอุ่นอันเป็นรากฐานที่เข้มแข็งของสังคม จึงมุ่งมั่นที่จะสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นกับสถาบันครอบครัวอย่างสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมเพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาสังคม รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานราชการและเอกชนจัดกิจกรรมเพื่อครอบครัว ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนและการจัดการครอบครัว สนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีและความเป็นอยู่ของครอบครัวไทย ส่งเสริมสวัสดิภาพเด็ก สตรี และคนชรา

มุ่งมั่นให้ความสำคัญกับการจัดให้มีเครือข่ายความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาคราชการและเอกชน รวมทั้งองค์การพัฒนาเอกชน ในการป้องกัน คัดกรอง และฟื้นฟูสวัสดิภาพเด็กและสตรีจากการถูกทารุณกรรม ถูกล่วงละเมิด หรือถูกล่อลวง การแก้ไขปัญหาเด็กเร่ร่อน สนับสนุนการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ภายใต้งานควบคุมมาตรฐานอย่างใกล้ชิด การจัดกิจกรรมสันติภาพ การจัดหาอาชีพ การให้สิทธิพิเศษในการใช้บริการสาธารณะแก่ผู้สูงอายุ และการผลักดันกฎหมายที่เป็นประโยชน์ในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก สตรี และคนชรา

4.2 สร้างโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาส

จะดูแล ฟื้นฟูและพัฒนาผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้มีรายได้น้อย ให้ได้รับการศึกษาและการพัฒนาตน ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจรวมทั้งจะสนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงแหล่งงานและบริการสวัสดิการสาธารณะอย่างเป็นธรรม

4.3 พัฒนาคุณภาพชีวิต

จะส่งเสริมโครงสร้างทางสังคมและบริการสาธารณะ ที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตและมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และจะเคร่งครัดต่อการสร้างมาตรฐานความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพ และการเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาภัยสาธารณะ และปัญหาอาสพติด

4.4 กระจายการบริการสาธารณสุข

มุ่งมั่นจะกระจายการให้บริการสาธารณสุข บุคลากรทางการแพทย์ และเครื่องมือการแพทย์ไปยังชนบทห่างไกล การปรับปรุงบริการสาธารณสุข การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกินอยู่และสุขอนามัยแก่ชาวบ้าน การพัฒนาคุณภาพและควบคุมการประกอบวิชาชีพโรคศิลปะให้เป็นไปตามจรรยาบรรณแพทย์อย่างเคร่งครัด การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยทางการแพทย์โดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้าน การให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับการคิดค้นสูตรยาโดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้าน และกวดขันมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้ได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารและยา

4.5 อนุรักษ์ พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม

มุ่งมั่นอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยและส่งเสริมบทบาทร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชน ในการดูแลโบราณสถานและโบราณวัตถุเพื่อให้เป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นแหล่งความรู้ เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อความเข้าใจในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ส่งเสริมให้แต่ละท้องถิ่นสร้างวัฒนธรรมซึ่งเป็นส่วนสำคัญของชีวิตและนำศิลปวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต อันจะนำไปสู่การเกิดแหล่งความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยธรรมชาติ

4.6 ทำนุบำรุงศาสนา

จะส่งเสริมการเรียนรู้และการนำหลักธรรมของศาสนาใช้ในการดำรงชีวิต และสอดแทรกในระบบเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม

ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติของทุกศาสนิกชน รวมทั้งส่งเสริมการร่วมกันพัฒนาชาติ พัฒนาจิตใจของประชาชนและชุมชน ร่วมกับสถาบันศาสนาอย่างสร้างสรรค์

4.7 ส่งเสริมการกีฬา

ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาต่อการพัฒนาสุขภาพและศักยภาพของคนและสังคมรวมทั้งคนพิการ จึงมุ่งมั่นที่จะใช้การกีฬาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประชากรทั้งในด้านสุขอนามัยและสภาพจิตใจ ทั้งนี้จะส่งเสริมการเล่นกีฬาทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยจะใช้มาตรการต่างๆ เพื่อสนับสนุนการจัดสร้างสนามกีฬาในโรงเรียน สถานที่ราชการ วัด สวนสาธารณะ รวมทั้งในสถานประกอบการเอกชน

4.8 ค้ำครองและพัฒนาฝีมือแรงงาน

มุ่งมั่นที่จะส่งเสริมให้มีระบบแรงงานสัมพันธ์ และกระบวนการในการระงับข้อพิพาทแรงงานที่รวดเร็วและเป็นธรรม ส่งเสริมโดยสร้างมาตรการจูงใจและเคร่งครัดต่อการจัดระบบความปลอดภัยในการทำงาน และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้ใช้แรงงาน สนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานมีเสรีภาพ และได้รับความคุ้มครองในการจัดตั้งสหภาพแรงงาน พัฒนาระบบการประกันสังคมให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง และให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองสวัสดิภาพของแรงงานเด็กและสตรีเป็นลำดับแรก ตลอดจนพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและความสนใจของแต่ละบุคคล

4.9 ให้ความสำคัญกับผู้เรียน

ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาของเด็กและเยาวชน เพื่อให้เติบโตเป็นมนุษย์ที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญา สุขภาพจิต และสุขภาพกายของผู้เข้ารับการศึกษา โดยจะส่งเสริมการเรียนการสอนที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็ก การจัดให้มีโภชนาการอย่างเหมาะสม

การจัดหาทุนการศึกษาเพื่อให้สามารถเข้าสู่ระบบการศึกษาที่สูงขึ้น และจัดระบบการแนะแนวการศึกษาตั้งแต่ในวัยเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถกำหนดเป้าหมายทางการศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตที่ดีของตนได้ สำหรับการศึกษาอบรมในระดับอุดมศึกษาและขั้นสูงขึ้นไปนั้น จะสนับสนุนให้เกิดความหลากหลายและความมีประสิทธิภาพของการเรียนรู้ การค้นคว้าและการวิจัย เพื่อให้บัณฑิตที่ผ่านการศึกษาระดับนี้สามารถตอบสนองต่อสังคมและประเทศได้อย่างสูงสุด

4.10 ส่งเสริมคุณภาพครู

มุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึก คุณธรรม และความเอื้ออาทรต่อผู้รับการศึกษาแก่ครูผู้สอน ส่งเสริมให้เกิดการฝึกอบรมวิทยากรและองค์ความรู้ใหม่ที่ทันสมัยแก่บุคลากรทางการศึกษา จัดสวัสดิภาพและสวัสดิการครู การสนับสนุนให้ปราชญ์ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการให้การศึกษา รวมทั้งการสร้างแรงจูงใจให้ครูกลับถิ่นฐานบ้านเกิด เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสังคมในท้องถิ่นต่างๆ อย่างทั่วถึง

4.11 พัฒนาหลักสูตร

มุ่งส่งเสริมให้หลักสูตรการศึกษาประกอบไปด้วยการเรียนการสอน การปฏิบัติ ที่มีทั้งวิชาการ จริยธรรมและแนวทางการดำรงชีวิต การส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าทำอย่างมีสติและมีเหตุผล รวมทั้งการสร้างความรู้ความเข้าใจ เพื่อนำวิชาการไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลปฏิบัติที่แท้จริง ทั้งนี้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริหารสถานศึกษาและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาและประเมินผลการจัดระบบการศึกษา

4.12 พัฒนาอุปกรณ์การเรียนการสอน

มุ่งส่งเสริมการจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในทั่วทุกภูมิภาคอย่างเพียงพอ โดยอาจใช้อาคารสถานที่ของส่วนราชการและวัด หรือขององค์กรสาธารณกุศล เพื่อจัดการเรียนการสอน การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จัดให้มีตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอน

ที่ทันสมัยและเหมาะสมกับหลักสูตรการศึกษาของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น ตลอดจนของคณพิการอย่างทั่วถึง และพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งข้อมูลทางการศึกษาที่ครบวงจร

4.13 เสริมสร้างศักยภาพการบริหารการศึกษา

ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของแต่ละสถานศึกษา โดยจะส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนในการจัดการศึกษาทุกระดับเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารการศึกษา การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาของไทยกับนานาชาติ เพื่อการแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษา วิทยากรทางการศึกษา ข้อมูลความรู้ทางวิชาการ วิธีการบริหารจัดการ และเทคโนโลยีด้านการศึกษาระหว่างกัน รวมทั้งการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่ออุดหนุนสถานศึกษาอย่างเป็นธรรมและเหมาะสมกับสภาพของแต่ละสถานศึกษา

4.14 ขำรงขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติ

ตระหนักถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและการสืบสานขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของชาติ โดยจะส่งเสริมให้สอดแทรกการเรียนการสอนเกี่ยวกับความเป็นมา ลักษณะและคุณค่าของขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติในด้านต่างๆ ไว้ในหลักสูตรการศึกษา รวมทั้งจะรณรงค์ให้คนไทยมีความหวงแหนและภูมิใจ ร่วมกันสืบสานขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติต่อไป

4.15 การพัฒนาชนบทโดยลดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบท

มุ่งมั่นที่จะยึดหลักการพัฒนาเพื่อสร้างโอกาสและความเท่าเทียมกันระหว่างคนในสังคมเมืองและสังคมชนบททั้งในด้านการเมือง การปกครอง การคลัง การมีส่วนร่วมของประชาชน และการเข้าถึง ครอบครอง และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และปัจจัยการผลิตในท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การสนองตอบต่อความต้องการพื้นฐานของมวลชน

5. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

5.1 รักษาเสถียรภาพการเงิน

เชื่อมั่นว่าการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนั้น หากมิได้ดำเนินไปภายใต้การดูแลรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิดแล้ว การเจริญเติบโตดังกล่าวย่อมไม่อาจเป็นไปอย่างยั่งยืนและอาจก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม และการขาดความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจจากทั้งภายในและต่างประเทศขึ้นได้ จึงมุ่งมั่นให้ความสำคัญต่อการใช้มาตรการทางการเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ ทั้งในด้านเสถียรภาพของระดับราคาและเสถียรภาพของฐานะการเงินของประเทศควบคู่กับการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราที่เหมาะสมและในทิศทางที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมของแต่ละท้องถิ่น

5.2 รักษาวินัยการคลัง

เชื่อมั่นว่าการพัฒนาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นแก่ประชาชนโดยรวมของประเทศอย่างเท่าเทียมกัน จึงมุ่งมั่นให้ความสำคัญต่อการใช้นโยบายการคลังเพื่อการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเพื่อมุ่งสร้างโอกาสและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นในสังคม โดยจะเน้นดำเนินมาตรการการคลังเพื่อสังคม เพื่อกระจายรายได้ กระจายโอกาส และกระจายอำนาจในการบริหารจัดการทรัพยากรและการคลังไปสู่ท้องถิ่นและชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจชุมชน

5.3 พัฒนาการเกษตร

จะส่งเสริมให้เกษตรกรมีทางเลือกที่จะทำการเกษตรเพื่อยังชีพ และสนับสนุนการปลูกฝังแนวทางการดำรงชีวิตแบบพอเพียงของเกษตรกร ส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ส่งเสริมระบบสหกรณ์เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มเกษตรกร นอกจากนี้จะ

4.16 ส่งเสริมเศรษฐกิจชนบท

มุ่งมั่นที่จะส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาและอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจแก่ชุมชนชนบท การส่งเสริมการกระจายอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมและธุรกิจที่สามารถรองรับต่อปัจจัยการผลิต เทคโนโลยีการผลิต และความต้องการของคนและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น รวมทั้งจะส่งเสริมให้หน่วยงานราชการ ธุรกิจเอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชน ให้การสนับสนุนแก่อุตสาหกรรมและธุรกิจชุมชนที่มีคนในท้องถิ่นชนบทเป็นเจ้าของร่วมอยู่ด้วย ทั้งในด้านสินเชื่อและความชำนาญด้านการพัฒนา ด้านกระบวนการผลิต และด้านการตลาด

4.17 เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการ

มุ่งมั่นสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการสะสมองค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิตและการจัดการอย่างครบวงจร แก่ชาวชนบท ตั้งแต่การส่งเสริมให้ใช้ปัจจัยการผลิตที่หาได้ในท้องถิ่น การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและไม่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น การแปรรูปผลผลิตร่วมกัน การวิเคราะห์ตลาดเพื่อให้ระบบตลาดนำการผลิต การกระจายและสนับสนุนสินเชื่อที่สอดคล้องกับวงจรการผลิตสินค้าเกษตรและผลตอบแทนการผลิต การจัดระบบจำหน่ายสู่ตลาดผู้บริโภคโดยตรง และการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรเพื่อการจำหน่าย

4.18 สนับสนุนการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานในชนบท

มุ่งมั่นพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในชนบท ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพของคนในชนบทให้ทัดเทียมกับมาตรฐานการครองชีพของคนในเมือง เพื่อให้คนไทยในชนบทมีความสุขสงบ มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ในระดับสากล

ให้ความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโครงสร้างของการเกษตร อุตสาหกรรมและการเกษตรเพื่อพาณิชย์กรรมควบคู่ไปกับการเกษตรแบบ ยั่งยืน โดยเล็งเห็นความจำเป็นของการผสมผสานและพัฒนาแนวคิดการบริหารจัดการ การพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตร การพัฒนาวิทยาศาสตร์ การเกษตร การพัฒนาการสะสมองค์ความรู้และสถิติที่เกี่ยวข้องกับการ เกษตร การพัฒนาและคุ้มครองพันธุ์ การพัฒนาดิน และการจัดการน้ำเพื่อ เกษตรกรรม รวมทั้งระบบการถือครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โดยการ ปฏิรูปที่ดิน โดยจะกระจายโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการ พัฒนาดังกล่าวแก่เกษตรกรอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

5.4 ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรม

ให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศ โดยจะให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งอุตสาหกรรมชุมชน เพื่อนำไปสู่กระบวนการผลิตที่มีความเชื่อมโยง ต่อเนื่องกันอย่างครบวงจร ทั้งเพื่อการบริโภคภายในประเทศและส่งออก โดยจะมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่ม การควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์และบริการ การลดต้นทุนการผลิต การจัดการมลพิษและการ รักษาสภาพแวดล้อม การพัฒนาองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การผลิต การสร้างชื่อทางการค้า และการพัฒนารูปแบบและบรรพบุรุษของ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขัน

5.5 เพิ่มขีดความสามารถทางพาณิชย์กรรมและบริการ

ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพและรูปแบบของการประกอบ พาณิชยกรรมและการให้บริการ ส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ในการประกอบพาณิชยกรรมและการให้บริการ รวมทั้งจะส่งเสริม การเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ความสามารถในการเข้าสู่ตลาด และ ความสะดวกในการเข้าถึงการบริการของธุรกิจ สำหรับกิจกรรมบริการด้าน การท่องเที่ยวซึ่งประเทศไทยมีศักยภาพสูงนั้น จะสนับสนุนการท่องเที่ยว

ภายในประเทศ และส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวของการเข้ามาใช้บริการจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ อย่างมีสมดุลที่เหมาะสมต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่ดีงาม

5.6 สนับสนุนการส่งออก

ให้ความสำคัญต่อการสร้างและปรับปรุงระบบและพิธีการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนแฝงให้แก่ภาคส่งออก โดยการปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากรและภาษีศุลกากรให้เอื้ออำนวยต่อกระบวนการผลิต การเร่งรัดกระบวนการคืนภาษีและการชดเชยภาษี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความเร็วในพิธีการส่งออก การจัดตั้งศูนย์ให้บริการแบบเบ็ดเสร็จเพื่อลดขั้นตอนให้น้อยลง การพัฒนาระบบการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตท่าเรือ ท่าอากาศยาน สถานีขนส่งสินค้าให้มีความรวดเร็วและโปร่งใส รวมถึงการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน ในด้านการติดตาม แก้ไขปัญหา และการกำหนดทิศทางการส่งเสริมภาคการส่งออกอย่างเป็นระบบ และจะสนับสนุนกิจการพาณิชย์นาวีอย่างครบวงจร

5.7 พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานโดยพัฒนาการคมนาคมขนส่ง

มุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ความปลอดภัย และสามารถรองรับต่อความต้องการของประชาชนในทุกภูมิภาคได้อย่างเท่าเทียมกัน เพื่อยกระดับมาตรฐานในการดำรงและเพิ่มโอกาสในการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยจะส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและประเทศเพื่อนบ้าน ในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศเพื่อเชื่อมโยงกับโครงข่ายคมนาคมขนส่งของประเทศต่างๆ นอกจากนี้จะส่งเสริมการแสวงหาความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของบริการขนส่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขนส่งทางอากาศและทางทะเล

5.8 พัฒนาการสื่อสารโทรคมนาคม

มุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบการสื่อสารโทรคมนาคมให้มีคุณภาพ มีความหลากหลายของบริการและมีอัตราค่าบริการที่สมเหตุสมผล รวมทั้งสามารถรองรับต่อความต้องการของประชาชนในทุกภูมิภาคได้ เพื่อยกระดับมาตรฐานในการดำรงชีวิต การติดต่อสื่อสาร การเข้าถึงข่าวสารข้อมูล และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยจะส่งเสริมให้มีการแข่งขัน ในการให้บริการกิจการโทรคมนาคมอย่างเสรีและเป็นธรรม การสร้างมาตรฐานในการกำกับดูแลและสนับสนุนต่อการประกอบธุรกิจการสื่อสารโทรคมนาคม การสร้างและพัฒนาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อยกระดับความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน รวมทั้งจะประกันโอกาสในการเข้าถึงการบริการสื่อสารโทรคมนาคมของคนในชนบทที่ห่างไกล

5.9 พัฒนาระบบการกระแสไฟฟ้า

มุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบการผลิตและคุณภาพของกระแสไฟฟ้า ให้มีความเพียงพอต่อความต้องการใช้ไฟฟ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมุ่งมั่นวิจัยและพัฒนาระบบการผลิตกระแสไฟฟ้าที่ใช้ทุนธรรมชาติต่ำ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อธรรมชาติและก่อมลภาวะต่ำ มีต้นทุนทางเศรษฐกิจที่ต่ำ รวมทั้งจะเร่งรัดกระจายการให้บริการกระแสไฟฟ้าไปยังชนบทห่างไกลอย่างทั่วถึง

5.10 พัฒนาการจัดการทรัพยากรน้ำ

ตระหนักถึงความสำคัญอย่างยิ่งของทรัพยากรน้ำทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ จึงมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมและเร่งอนุรักษ์แหล่งน้ำ พัฒนาระบบการชลประทาน ส่งเสริมและควบคุมการใช้ทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพและไม่ก่อมลภาวะ นอกจากนี้จะแสวงหาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำในแม่น้ำที่เป็นพรมแดนระหว่างประเทศ หรือแหล่งน้ำสากล

5.11 พัฒนาคุณภาพการผลิตและแสวงหาพลังงานทดแทน

มุ่งมั่นที่จะศึกษาวิจัยเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งพลังงานใหม่ทดแทนแหล่งพลังงานเดิมที่ใกล้จะหมดไป เพื่อให้ได้มาซึ่งพลังงานที่เพียงพอต่อความต้องการของประเทศและลดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อม

5.12 สร้างสำนักแห่งการประหยัด

มุ่งมั่นที่จะรณรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึกของคนไทยให้ใช้พลังงานอย่างรู้คุณค่าและเท่าที่มีความจำเป็น ทั้งนี้เพื่อรักษาทุนธรรมชาติ ลดการทำลายป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อถนอมรักษาแหล่งพลังงานไว้ใช้ได้นานที่สุด ลดการสูญเสียเงินตราต่างประเทศ

5.13 รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มุ่งมั่นส่งเสริมให้มีการดูแล รักษาและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ จะสร้างมาตรการเพื่อจูงใจให้ธุรกิจเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชนให้ความสำคัญต่อกิจกรรมเพื่อการฟื้นฟูและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งจะบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเด็ดขาดต่อผู้ก่อมลภาวะ ทั้งนี้เพื่อรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีไว้สำหรับอนุชนรุ่นหลัง

5.14 รักษาสมดุลระบบนิเวศน์

มุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างและรักษาเสถียรภาพ และความยั่งยืนของระบบนิเวศน์และความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศน์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชนท้องถิ่น และความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศน์ รวมทั้งจะมุ่งคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของท้องถิ่นในการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากระบบนิเวศน์



2. พรรคประชาธิปัตย์²

1. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

1.1 นโยบายความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

(1) ปรับปรุงศักยภาพการป้องกันประเทศและปฏิรูปงานความมั่นคง

- พัฒนาเทคโนโลยีอาวุธยุทโธปกรณ์ให้มีความทันสมัย เพิ่มขีดความสามารถในการควบคุมความสงบเรียบร้อย ปกป้องภัยคุกคามทั้งตามแนวชายแดนทางทะเลและอากาศ
- ปรับปรุงรูปแบบการเกณฑ์ทหาร มาเป็นรูปแบบของการฝึกวิชาทหาร และจัดตั้งหน่วยกำลังพลสำรองพิเศษโดยใช้วิธีสมัครใจ
- พัฒนากองพลเคลื่อนที่เร็ว กองพลนี้เป็นกองพลพิเศษที่มีอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ดีที่สุด และเป็นกองพลที่มีรูปแบบผสมจากหลายหน่วยเพื่อไว้เคลื่อนที่ประจัญบานต่อต้านทันทีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน
- ปรับระบบการบัญชาการรบร่วมและระบบสรรพาวุธร่วม เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ ในเรื่องการใช้อาวุธ การวางแผนการรบ และการซ่อมรบ
- พัฒนาความสามารถในการปฏิบัติการซ่อมรบ โดยร่วมกับ

² www.democrat.or.th

กองทหารนาชาติในภูมิภาค ตลอดจนใช้ระบบ Simulator ให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ เพิ่มประสิทธิภาพ และทำให้กองทัพมีความทันสมัย

- กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์ทหาร เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมโลก สถานการณ์และปัญหาที่เปลี่ยนไป

- ปรับอำนาจหน้าที่ และสายการบังคับบัญชาในหน่วยงานองค์กรด้านความมั่นคง (สมช. งานข่าวกรอง ทหาร มหาดไทย ตำรวจ) ให้มีความชัดเจน ลดความซ้ำซ้อนและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ปัญหาที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะด้านการต่อต้านการก่อการร้าย

- ตั้งคณะกรรมการปฏิรูปความมั่นคงโดยมีหน่วยงานเจ้าหน้าที่รับผิดชอบชัดเจน เพื่อรองรับในช่วงปรับองค์กร

- สร้างความปรองดองสมานสามัคคีในประเทศจากประชาชนทุกกลุ่ม ทุกหมู่เหล่า ทุกศาสนา และจะต้องเพิ่มบทบาทของส่วนราชการ และภาคเอกชน ในการแก้ไขปัญหา

(2) ปรับปรุงสวัสดิการทหาร

- ให้การสนับสนุนแก่พลทหารที่เข้ามารับราชการและมีคุณสมบัติครบถ้วนในการสมัครเข้าเรียนต่อในโรงเรียนนายสิบทหารบก โรงเรียนพลทหาร โรงเรียนจำอากาศ โรงเรียนเตรียมทหาร โดยมีคะแนนพิเศษ และหากผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ให้กระทรวงกลาโหมและกองทัพให้การสนับสนุนในทุกด้านอย่างเต็มที่

- ทหารเกณฑ์ที่ปลดประจำการ ให้มีสิทธิรับอายุราชการในระหว่างที่เป็นทหารเกณฑ์เมื่อไปรับราชการต่อในหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ

- ทหารเกณฑ์ทุกคนให้ได้รับเหรียญซึ่งมีชื่อว่า “เหรียญพิทักษ์ไทย” เพื่อเป็นเกียรติยศและให้ได้รับสิทธิพิเศษอื่นๆ

- ทหารเกณฑ์ที่ได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยในการปฏิบัติหน้าที่ มีสิทธิได้รับการดูแลรักษาจากกระทรวงกลาโหมและกองทัพจนหาย แม้จะปลดประจำการ

- บุตรของทหารทุกระดับชั้นที่เสียชีวิตในการปฏิบัติหน้าที่ ให้มี

สิทธิเรียนต่อจนถึงระดับปริญญาตรี โดยการสนับสนุนของกระทรวงกลาโหม และกองทัพ คู่สมรสและบุตรมีสิทธิได้รับสวัสดิการรักษายาบาลและที่อยู่อาศัยจากกระทรวงกลาโหมและกองทัพ

- คู่สมรสและบุตรของทหารที่ถึงแก่กรรม และที่เกษียณอายุราชการคงได้รับสิทธิในด้านสวัสดิการให้รักษายาบาลต่อไปจนตลอดชีวิต

- สิบเอก จำเอก และจำอากาศเอก ที่รับราชการในชั้นยศนั้นๆ มาเกินกว่าสิบสองปีและมีอัตราเงินเดือนเต็มขั้น ให้ปรับชั้นยศเป็นสิบเอก พิเศษ จำเอกพิเศษ และจำอากาศเอกพิเศษ โดยให้มีเงินเดือนเพิ่มขึ้นอีก ชั้นละแปดร้อยบาท รวมแล้วไม่เกิน 2,400 บาท และให้มีสิทธิได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไปจนถึงชั้นจัตุรถาภรณ์ช้างเผือก

- ปรับอัตราเงินเพิ่มพิเศษค่าผ่านอันตรายของทหารทุกเหล่าทัพ ให้เหมาะสมตามภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

- ให้นายทหารชั้นประทวนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเข้าบรรจุเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตรในอัตราปริญญาลำดับแรกก่อนพิจารณา รับบุคคลภายนอก หากมีปริญญาดตรงกับที่ราชการต้องการ โดยไม่ต้องมีการ สอบเพื่อเลื่อนชั้นยศและให้มีสิทธิเข้าศึกษาในโรงเรียนเสนาธิการทหาร วิทยาลัยของเหล่าทัพ และวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร โดยให้มีสิทธิทำ พลเรือนที่มีปริญญที่บรรจุเป็นทหาร

- ให้นายทหารยศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ที่ดำรง ตำแหน่งในอัตราพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษมาแล้ว ไม่ต่ำกว่าเจ็ดปี ให้มีสิทธิได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้น สายสะพาย

- ให้มีการพิจารณาให้เครื่องราชอิสริยาภรณ์แก่นายทหารชั้น ประทวน ให้มีสิทธิได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้จนถึงชั้นเหรียญทองช้างเผือก ยกเว้นชั้นสิบเอก จำเอก และจำอากาศเอกที่รับราชการในชั้นยศนั้นๆ เกิน กว่าสิบสองปี ให้ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์จนถึงชั้นจัตุรถาภรณ์ช้างเผือก

- ให้มีการตั้งหน่วยราชการที่ใช้ความรู้พิเศษทางด้านกฎหมาย

ให้กับกองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ มีชื่อว่า “สำนักกฎหมายกองบัญชาการทหารสูงสุด สำนักกฎหมายกองทัพบก สำนักกฎหมายกองทัพเรือ และสำนักกฎหมายกองทัพอากาศ” มีนายทหารพระธรรมนูญ เป็นหัวหน้าหน่วยขึ้นตรงต่อกองทัพนั้นๆ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำทางด้านกฎหมายเฉพาะต่อเหล่าทัพ

- ให้มีการจัดให้มีที่พักสำหรับทหารชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรพร้อมครอบครัวอย่างเพียงพอและเหมาะสมแกฐานานุรูป โดยให้สิทธิครอบครัวได้อยู่อาศัยต่อ หากสามีหรือภรรยาที่เป็นนายทหารเสียชีวิตในการปฏิบัติหน้าที่

(3) พัฒนาอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ

- ให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยแยกออกมาเป็นวิสาหกิจของกองทัพ

- ให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยและพัฒนา และการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน โดยเฉพาะการผลิตกระสุน การซ่อมแซมเครื่องบิน และอุตสาหกรรมเกี่ยวกับอาวุธยุทโธปกรณ์ อื่นๆ เช่น รถยนต์ รถถัง รถรบ ฯลฯ

(4) ให้ความสำคัญกับกองทัพในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศโดยรวมตามมาตรา 72 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เช่น การอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล ปะการัง แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ฯลฯ

2. นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม

2.1 ส่วนราชการ

- ปรับโครงสร้างหน่วยงานราชการ โดยจัดกลุ่มกระทรวง หน่วยงานต่างๆ ให้สอดคล้องตามภารกิจที่ต่อเนื่องกัน ลดขั้นตอนทางราชการ และลดปัญหาความซ้ำซ้อนในการบริหารงานทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพในการประสาน

งาน สร้างการบริหารกิจการประเทศที่มีมาตรฐานในด้านการบริการประชาชน ภายใต้แนวคิด “ธรรมาภิบาล”

- จัดกลุ่มกระทรวงในลักษณะคลัสเตอร์ (Clustered Administration) โดยให้รองนายกรัฐมนตรีมีอำนาจเพิ่มขึ้นในการตัดสินใจและประสานงานระหว่างกระทรวง โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่มเบื้องต้น เช่น กลุ่มภาคผลิต กลุ่มท่องเที่ยว กลุ่มการศึกษา กลุ่มด้านความมั่นคง กลุ่มด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปรับหน่วยงานในกระทรวงต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกันภายใต้กระทรวงเดียวกัน

- เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการ โดยปรับเปลี่ยนตำแหน่ง เกลี่ยกำลังคน ฝึกอบรมเพิ่มเติม ตลอดจนจัดทำดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพตามผลงาน แต่ไม่สนับสนุนการปลดข้าราชการ

2.2 ส่วนรัฐวิสาหกิจและกิจการสาธารณูปโภคพื้นฐาน

- จัดตั้งองค์กรกำกับดูแลการให้บริการสาธารณูปโภคพื้นฐานในทุกด้าน เพื่อควบคุมมาตรฐานการให้บริการทั้งในด้านประสิทธิภาพ ราคา และความปลอดภัย

- เปิดโอกาสให้พนักงานรัฐวิสาหกิจเข้าถือหุ้นในบริษัท

- ไม่ขายกิจการรัฐวิสาหกิจที่เป็นผลประโยชน์โดยรวมของชาติ กิจการสาธารณูปโภคพื้นฐานมีลักษณะที่ผูกขาด หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคง และกิจการที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชน

- ในการกระจายหุ้นรัฐวิสาหกิจผู้ที่จะถือหุ้นจำนวนน้อยมีสิทธิที่จะได้รับการจัดสรรหุ้นก่อนผู้ที่ถือหุ้นจำนวนมาก ทั้งนี้เพื่อตัดปัญหาการใช้ระบบเส้นสาย

2.3 ส่วนท้องถิ่น

พันธกิจ : จัดตั้งเพิ่ม 6 มหานคร / 4 เมืองพิเศษ / เทศบาลเดี่ยว ตำบลเดี่ยว ท้องถิ่นเดียว 35% ถ่ายโอนพื้นที่ที่เป็นรัฐบาล

- “เทศบาลเดี่ยว ตำบลเดี่ยว ท้องถิ่นเดียว” ปรับให้ตำบลที่มีทั้งเทศบาลตำบล และ อบต. ที่มีขนาดเล็กและอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน รวมให้

เป็นองค์กรเดียวกับเทศบาลตำบล

- จัดตั้งเมืองพิเศษ ลักษณะเดียวกับเมืองพัทยาขึ้นอีก 3 แห่ง คือ เกาะสมุย เกาะช้าง และเกาะลันตา
- จัดตั้งมหานครเพิ่มอีก 6 แห่ง คือ เชียงใหม่ ขอนแก่น นครราชสีมา ภูเก็ต หาดใหญ่ และสมุทรปราการ

3. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Democracy)

3.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน

- สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทุกระดับ
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ
- คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) ทำหน้าที่ติดตามการปฏิบัติงาน การประเมินโครงการ การดำเนินงานภาครัฐ การให้ข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น
- สนับสนุนให้มีการรวมตัว/กลุ่มของประชาชน การจัดตั้งเครือข่ายประชาชนในด้านต่างๆ เช่น เกษตร สาธารณสุข และบริการ เป็นต้น ทั้งนี้ กลุ่มดังกล่าวอาจเข้ามามีส่วนร่วมไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม
- ขยายกองทุนประชาสังคมไปในด้านต่างๆ โดยตั้งงบประมาณสนับสนุน NGO เพื่อทำงานในส่วนที่รัฐบาลเข้าไม่ถึง

3.2 การแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน

- ปฏิบัติการ “รื้อ-แก้ไข-ลงโทษ-ทวงคืน” อย่างถึงรากถึงโคนกับบรรดานักการเมือง ข้าราชการประจำ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนเอกชนที่เข้าร่วมการทุจริตในโครงการที่ได้ขึ้นบัญชีดำไว้ โดยจะประกาศยึดทรัพย์ที่คนเหล่านี้ให้ตกเป็นของแผ่นดิน
- สนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เช่น เครือข่ายเฝ้าระวังการคอร์รัปชัน ป.ป.ช.ภาค

ประชาชน เป็นต้น

- แก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน
 - เสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรอิสระแห่งการตรวจสอบที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สูงขึ้นทั้งในด้านทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - ให้รางวัลจูงใจต่อเจ้าหน้าที่ในการปราบปรามคอร์รัปชัน และต่อประชาชนในการให้เบาะแส
 - ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน เพื่อให้ประชาชนที่แจ้งข่าวรู้สึกมั่นคงและปลอดภัยในการให้ความร่วมมือกับภาครัฐ

3.3 การปฏิรูปการเมือง

แก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อสร้างความเข้มแข็งของระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

- ประชาชนสามารถรวบรวมชื่อ 1 ล้านรายชื่อ (โดยมีรายชื่ออย่างน้อยภาคละ 1 แสนรายชื่อ) เพื่อเสนอขอแก้ไขรัฐธรรมนูญต่อสภาได้
- ในการจัดตั้งรัฐบาลผสม มิให้มีการจัดตั้งรัฐบาลผสมที่มีเสียงเกินจำนวนที่ไม่สามารถตรวจสอบได้
- เพื่อป้องกันการครอบงำองค์กรอิสระ เช่น แก้ไขกระบวนการสรรหาบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งในองค์กรแห่งการตรวจสอบให้ปลอดจากการเมือง
- แก้ไขประเด็นการให้อภิปรายรัฐมนตรีเฉพาะช่วงที่ดำรงตำแหน่งเท่านั้น
- แก้ไขประเด็นการไม่สามารถอภิปรายคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ

4. นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข

4.1 นโยบายความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- (1) การป้องกันและการปราบปราม

การป้องกัน

- พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดระบบสายตรวจ ตู้ยามที่פקสายตรวจ (ให้เหมาะสมกับสภาพและสถานการณ์ในแต่ละพื้นที่)
- อบรมเพิ่มเติมความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อสามารถระงับเหตุและปราบปรามผู้กระทำความผิด (ให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว)
- กระจายการบริการและการปฏิบัติให้ทั่วถึง (เพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพอันดีกับประชาชน)
- ตั้งศูนย์บริการ ปฏิบัติการให้ทั่วถึง เพื่อเป็นการป้องปราม (ให้มีความพร้อมในการเข้าไประงับแก้ไขปัญหา)
- ศึกษาข้อพิพาทของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล (เพื่อหาทางระงับเหตุที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น)
- จัดทำประวัติข้อมูลบุคคลในท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบัน สามารถเรียกใช้ได้ตลอดเวลา

การปราบปรามอาชญากรรม

- เร่งรัด จับกุม คดีสำคัญและคดีค้างเก่า เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน กำหนดเป้าหมายในการจับกุมให้ชัดเจน
- มีการระดมกวาดล้างอาชญากรรมและตั้งจุดตรวจค้นเป็นระยะตามความจำเป็น (ให้สุจริตชนเดือดร้อนน้อยที่สุด)
- ปรับปรุงการติดต่อสื่อสาร การสั่งการให้เจ้าหน้าที่ไปถึงที่เกิดเหตุโดยเร็วที่สุดเพื่อสามารถควบคุมที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ
- จัดชุดเฉพาะกิจ สืบสวน สอบสวน ติดตามคนร้ายเมื่อมีคดีสำคัญ หรือสะสางคดีค้างเก่าที่สำคัญหรือเป็นภัยกับสังคม

(2) พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในเรื่องการอำนวย ความยุติธรรมให้ผู้ปฏิบัติมีจิตวิญญาณในการสอบสวน

- การอำนวยความสะดวก การสอบสวนต้องปฏิบัติโดยถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ มีความโปร่งใส ผู้กระทำความผิด

ต้องได้รับโทษ

- มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาบุคลากร
- อบรมเพิ่มเติมความรู้ด้านกฎหมาย รวมถึงระเบียบต่างๆ

ที่เกี่ยวข้อง

- ส่งเสริมให้บุคลากรมีความรับผิดชอบและจรรยาบรรณใน

วิชาชีพ

- ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสม

และเป็นปัจจุบัน

- จัดบุคลากรให้มีจำนวนเหมาะสมกับการบริการประชาชนในทุก

ระดับ

- จัดอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ให้เหมาะสมและพอเพียง
- ผู้ปฏิบัติในขบวนการยุติธรรมได้รับค่าตอบแทนอย่างเป็นธรรม

และเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามความเป็นจริง

- สร้างความสัมพันธ์อันดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่

เกี่ยวข้องกับประเทศใกล้เคียงหรือตำรวจสากล

(3) พัฒนาให้สถาบันครอบครัวยึดมั่นในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีของชาติ (เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว ระวัง ยับยั้งในการจะ ประกอบอาชญากรรม)

- ส่งเสริมสถาบันครอบครัว โดยจัดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมใน

กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ ของศาสนา

- จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ ตามขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละ

ชุมชนนั้น เช่น กิจกรรมวันพ่อ วันแม่ วันผู้สูงอายุ ฯลฯ

- ละลายพฤติกรรม ลด ละ เลิก อบายมุขของประชาชน โดย

เริ่มที่พ่อ แม่ แก่ที่ลูก เมื่อสถาบันครอบครัวเข้มแข็ง จะส่งเสริมให้สังคมเข้มแข็ง ปลอดอาชญากรรมไปในตัว

(4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนประกอบสัมมาอาชีพ สามารถช่วยเหลือตัวเองและสังคมได้ (เมื่อประชาชนมีงานทำ มีฐานะดี ก็จะเป็น

ส่วนหนึ่งที่จะลดปัญหาอาชญากรรม)

- สนับสนุนงบประมาณการอบรม ฝึกสอนวิชาชีพให้แก่การศึกษานอกโรงเรียน

- สนับสนุนบุคคลด้อยโอกาส เช่น ผู้พิการ ผู้พันโทะ ผู้ติดยาเสพติด ผู้ป่วยเป็นโรคร้ายแรงบางประเภท (เอดส์) ฯลฯ ให้มีโอกาสในการประกอบอาชีพและสามารถช่วยเหลือตัวเองได้

ทั้งนี้เมื่อประชาชนมีอาชีพโดยสุจริตจะไม่หันไปประกอบอาชญากรรม ทำให้สังคมเดือดร้อน เป็นการช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทางอ้อม

(5) ส่งเสริมและพัฒนาให้ทุกชุมชนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐมีส่วนร่วมในงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ

(6) ให้กรมราชทัณฑ์เป็นสถานที่ขัดเกลาผู้ต้องขังหรือนักโทษให้เป็นคนดีได้จริงๆ มีอาชีพสามารถช่วยเหลือตนเองเมื่อพ้นโทษได้

- ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักโทษ ให้มีงานทำ มีรายได้ ไม่มั่วสุมยาเสพติดและอบายมุขต่างๆ

- การอบรมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักโทษต้องทำเป็นขบวนการอย่างมีระบบ เช่น สถานที่ควบคุมนักโทษ และ/หรือ ผู้ต้องขังต้องเหมาะสม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีการฝึกอาชีพตามความถนัด ความสามารถ และความต้องการของแต่ละบุคคล ฯลฯ

4.2 นโยบายสาธารณสุข

(1) หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า แบ่งเป็น 3 ระบบ ดังนี้

1. ผู้ประกันสังคม ให้คงสิทธิผู้ใช้ประกันสังคมตามเดิม
2. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พัฒนาระบบสวัสดิการ การรักษาข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยไม่จำเป็นที่จะต้องออกค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลก่อน ทั้งนี้ จะให้โรงพยาบาลเรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลจากต้นสังกัดโดยตรง

3. ประชาชนชาวไทย คนที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มข้าราชการ/ประกัน

สังคม ได้แก่ เด็ก และ เยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ผู้สูงอายุเกิน 60 ปี ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มคนผู้ที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูล ทุกกลุ่มมีสิทธิได้รับบริการโดยไม่คิดมูลค่าจากสถานพยาบาลในเขตที่อยู่อาศัยที่ตัวเองเลือกไว้ โดยรัฐอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวทั้งหมด และจัดตั้งบริษัทประกันสุขภาพ ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระรับผิดชอบเพื่อการนี้โดยตรง

(2) จัดตั้งระบบประกันแหล่งเงินเพื่อสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยอาศัยเงินจากภาษีสรรพสามิต สุรา และยาสูบ โดยกลไก Earmark Taxation ซึ่งเป็นหลักของการใช้ภาษีจากการบริโภคที่ส่งผลทำลายสุขภาพ มาใช้เพื่อสร้างสุขภาพ ทั้งโดยการป้องกันและรักษาพยาบาล เพื่อครอบคลุมประชาชนทั่วประเทศที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพอื่น 44 ล้านคน

(3) เพิ่มอัตราเหมาจ่ายรายหัวเพื่อสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า อย่างแท้จริง เพื่อให้เพียงพอที่ยกระดับคุณภาพมาตรฐานและความครอบคลุมแก่โรค โดยจะจัดสรรเงินงบประมาณเพิ่มเติมจากเดิม 1,300 บาท เป็น 1,700 บาทต่อคนต่อปี ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติจะแยกเงินงบประมาณค่าบุคลากรทางการแพทย์ไว้ต่างหาก

(4) รัฐจะเปิดโอกาสให้บริษัทประกันภัยเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันสุขภาพในกรณีที่มีความประสงค์ที่จะได้รับการบริการพิเศษ เช่น ห้องเดี่ยว การประกันภัยในต่างประเทศ การประกันภัยรวมกับการประกันชีวิต

(5) เงินอุดหนุนสำหรับค่าใช้จ่ายรายหัวที่เพิ่มขึ้น ให้กันเป็นส่วนหนึ่งเพื่อใช้สำหรับการตรวจร่างกายประจำปีแก่สมาชิกทุกคนในครอบครัวปีละครั้ง รวมถึงการศึกษาในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการสร้างสุขภาพของครอบครัว โดยมีแพทย์ประจำครอบครัวเป็นผู้ให้คำแนะนำ

(6) สร้างระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินก่อนถึงโรงพยาบาล (Pre-Hospital Emergency Medical Service) ทั่วประเทศ โดยอาศัยเงินจากกองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (โดยการแก้ พ.ร.บ. ดังกล่าว) โดยจัดกลไกการอุดหนุนเงินตามคนไข้ เพื่อความเชื่อมโยงต่อระบบห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาล

(7) จัดตั้งกองทุนพิเศษภายใต้โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เพื่อทำหน้าที่ประกันภัยต่อ (Reinsurance) เพื่อเฉลี่ยความเสี่ยงจากสถานพยาบาลในทุกระดับ ให้สามารถให้บริการที่มีคุณภาพเพื่อโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูงเป็นพิเศษ (catastrophic illness) รวมถึงการจัดตั้งระบบอุดหนุนพิเศษเพื่อสถานพยาบาลซึ่งมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น การเรียน การสอน และการค้นคว้าวิจัย ให้สามารถดำรงความเป็นเลิศทางวิชาการ

(8) เร่งดำเนินการสร้างระบบรับรองคุณภาพมาตรฐานของสถานพยาบาลทุกระดับทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นหลักประกันในการได้รับบริการที่ดี “Quality Assurance และ Hospital Audit and Accreditation”

นอกจากการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าอย่างแท้จริงให้แก่คนไทยทุกคน จะดำเนินการด้านสาธารณสุขอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

(1) การเสริมสร้างสุขภาพของสตรีและเด็ก

- ให้สตรีทุกคนที่มีรายได้ไม่พอเพียงได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ให้รวมถึงการตรวจมะเร็งในเต้านม และมะเร็งปากมดลูกด้วย

- ส่งเสริม สนับสนุนให้สตรีมีครรภ์ดื่มนมทุกวันตั้งแต่รับรู้ว่าจะตั้งครรภ์จนกระทั่งคลอด

- ให้มีการดูแลสตรีมีครรภ์ที่มีรายได้ไม่พอเพียงในช่วงตั้งครรภ์และหลังคลอดอีก 1 ปี

- ให้เด็กทุกคนได้รับการตรวจสุขภาพและดูแลรักษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

- ให้มีกฎหมายคุ้มครองสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์

- ส่งเสริม สนับสนุนการดูแลรักษาสุขภาพในรูปแบบและภูมิปัญญาที่หลากหลาย โดยเน้นการป้องกันเป็นหลัก

(2) ด้านสถานบริการสุขภาพ

- เร่งรื้อพัฒนาสถานพยาบาลทุกแห่งมีหลักประกันคุณภาพ

มาตรฐาน

● กระจายโรงพยาบาลใหญ่และอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้ครอบคลุมพื้นที่

- จัดให้มีพยาบาลตำบล
- พัฒนาศักยภาพ “โดยการสร้างนำซ่อม”

(3) ด้านบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข

● แก้วกิติการขาดแคลนและลาออกของบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข

● ผลิตบุคลากรทางการแพทย์เพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อยร้อยละ 20 ใน 4 ปี

- ยกระดับสถานะทางวิชาชีพการสาธารณสุข

(4) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

● ส่งเสริม สนับสนุน อบต. และ อสม. เป็นผู้นำสุขภาพสู่ชาวบ้าน

● สร้างแกนนำสาธารณสุขครอบคลุมเป็นรากฐานการมีสุขภาพถ้วนหน้า

(5) ด้านการบริหารจัดการ

● ปรับปรุงระบบคุณธรรมในการบริหารงานสาธารณสุข

● เร่งรัดให้มีการกระจายอำนาจด้านการสาธารณสุขตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ท้องถิ่น

(6) ด้านพัฒนาเทคโนโลยี

● เผื่อระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคหรือปัญหาสุขภาพที่อุบัติขึ้นใหม่ให้ทันกาล

● เร่งรัดให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมทางการแพทย์แผนตะวันออก

● ส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพของไทยเพื่อการส่งออกทั่วโลก

4.3 นโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(1) ทรนรงค์สร้างจิตสำนึกของประชาชนให้ตระหนักถึงปัญหา มีพฤติกรรมต่อต้านขบวนการค้ายาเสพติด และร่วมกับภาครัฐในการแก้ไขปัญหายาอย่างจริงจัง

(2) ดำเนินการปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมในการใช้ยาเสพติดของกลุ่มเสี่ยง โดยสนับสนุนให้มีการจัดค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และลานกีฬาต้านยาเสพติดอย่างเพียงพอ

(3) มุ่งเน้นการสร้างคนรุ่นใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยการสร้างภูมิคุ้มกันระยะยาว ผ่านกระบวนการทางสถาบันการศึกษา ครอบครัว และชุมชน ตลอดจนลดปัจจัยเอื้อต่อการใช้ยาเสพติด เช่น แหล่งมั่วสุม อบายมุข

(4) จัดตั้งหมู่บ้าน ชุมชน โรงเรียน และสถานประกอบการปลอดยาเสพติดให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 50 ของหมู่บ้าน โรงเรียน และสถานประกอบการทั่วประเทศ

(5) ให้ทุกจังหวัดสำรวจข้อมูลจำนวนผู้เสพติด และจัดทำทะเบียนผู้เสพติดในระดับอำเภอและจังหวัด

(6) ทรนรงค์ ชักชวน และใช้มาตรการทางกฎหมายให้ผู้เสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา

(7) ให้จังหวัดและอำเภอจัดตั้งสถานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยใช้สถาบันทางศาสนา องค์กรภาคเอกชน ชุมชนให้เพียงพอ และเอื้ออำนวยต่อการถอนพิษยาและฟื้นฟูสมรรถภาพ

(8) ให้จัดระบบรองรับผู้ที่ผ่านการบำบัด รักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพขึ้นในชุมชน เพื่อสอดส่องดูแลและให้ความช่วยเหลือ ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

(9) สกัดกั้นการนำเข้ายาเสพติด และการส่งออกเคมีภัณฑ์ในทุกพื้นที่ชายแดนทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องจริงจัง

(10) จัดตั้งหมู่บ้านต่อต้านยาเสพติดบริเวณชายแดนที่มีสถานการณ์ปัญหารุนแรง ไม่น้อยกว่า 200 หมู่บ้าน ในทุกภาคของประเทศ

(11) ปรามปรามทำลายโครงการกลุ่มนักค้า เครือข่ายผู้ที่เกี่ยวข้อง และอิทธิพลสนับสนุน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด อย่างเด็ดขาด พร้อมทั้งจัดทำรายชื่อผู้ค้ายาเสพติดรายจังหวัดและปรามปราม ให้เสร็จสิ้นตามเป้าหมาย

(12) ดำเนินการโดยเร่งด่วนกับหมู่บ้านที่มีการค้าและแพร่ระบาดของ ยาบ้าอย่างรุนแรง อันเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการแพร่ระบาดของชุมชนอื่น โดย ใช้มาตรการปรามปราม ป้องปราม การปฏิบัติการจิตวิทยา และมาตรการ พัฒนา

(13) จัดให้มีชุดปฏิบัติการ เพื่อตอบสนองคำร้องเรียนของประชาชน ให้ครอบคลุมพื้นที่ทุกจังหวัดและอำเภอที่มีการแพร่ระบาดอย่างรุนแรงทั่ว ประเทศ

(14) ประสานความร่วมมือในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านเพื่อหยุดยั้งการ ผลิต การค้าและการนำเข้ายาเสพติด บริเวณแนวชายแดน โดยกำหนดเป็น แผนปฏิบัติการร่วม

(15) ประสานความร่วมมือกับนานาประเทศและองค์กรระหว่าง ประเทศ ในการขจัดการผลิตนอกประเทศ การลักลอบค้ายาเสพติดและ เคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดอย่างจริงจัง

(16) ปฏิบัติตามพันธกรณีความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติด ภายใต้ผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก

(17) ดำเนินการให้มีกฎหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปรามปราม กลุ่มนายทุน ผู้สนับสนุนระดับสำคัญ และเครือข่ายการค้ารายใหญ่

(18) ใช้มาตรการทางกฎหมายเข้าดำเนินการต่อต้านกลุ่มนักค้า เครือข่ายการค้า ผู้เกี่ยวข้อง ผู้มีอิทธิพลเบื้องหลัง และเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง อย่างรวดเร็ว เด็ดขาด และจริงจัง

(19) ให้มีกระบวนการพิจารณาคดียาเสพติดเป็นกรณีพิเศษ เร่งรัด ดำเนินคดีให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ใช้การลงโทษอย่างรุนแรง สำหรับคดี รายย่อย หรือผู้เสพจะเน้นการลงโทษโดยมาตรการการช่วยเหลือทางสังคม

แทนการลงโทษรุนแรงตามกฎหมาย

(20) ส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวในรูปของประชาสังคมเครือข่ายในกลุ่มประชาชน เพื่อต่อสู้กับปัญหาเสพติด ทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ภาค ประเทศ

(21) สร้างกลไกการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้าน โดยจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครต่อต้านยาเสพติด เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญห

(22) สร้างกลไกภาครัฐให้ตอบสนองการดำเนินงานแก้ไขปัญหาเสพติดของภาคประชาชนโดยสนับสนุนการใช้มาตรการทางสังคมเข้ามาแก้ไขปัญหายาเสพติด พร้อมทั้งสนับสนุนให้ชุมชนใช้มาตรการทางสังคมที่มีอยู่เพื่อการควบคุมปัญหาในระดับพื้นที่

(23) เพิ่มความเป็นเอกภาพในการแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ

(24) ส่งเสริมความเข้มแข็งและความพร้อมขององค์กรการแก้ไขปัญหายาเสพติดในทุกระดับ

(25) จัดระบบการสนับสนุนการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเพียงพอและเอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน โดยเฉพาะระบบงบประมาณ จะเน้นการกระจายลงสู่พื้นที่การแก้ไขปัญห

(26) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ กำหนดภารกิจด้านยาเสพติดเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนและจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน

(27) ให้มีการประเมินสถานการณ์ปัญหาและการดำเนินงาน รวมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในทุก 6 เดือน

4.4 นโยบายพัฒนาสถาบันครอบครัวและสังคม

แนวคิดพื้นฐาน :

1. หญิงและชายเป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกันในกระบวนการพัฒนาประเทศที่สมดุลและยั่งยืน

2. เด็กทุกคนต้องมีความมั่นคงในชีวิต
3. ทุกครอบครัวมีความมั่นคงเข้มแข็ง

นโยบายเชิงเป้าหมาย :

1. จะเสริมสร้างสังคมที่เสมอภาค เป็นธรรมและสันติ
2. ให้เด็กทุกคนได้รับการคุ้มครองในสิทธิขั้นพื้นฐานของการดำรงชีวิต
3. จะเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว

ยุทธศาสตร์ 1 : การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัวและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

1. ให้มีศูนย์เด็กเล็กก่อนวัยเรียนที่มีคุณภาพในสถานประกอบการ และชุมชนอย่างทั่วถึง
2. ให้สามีลาหยุดในช่วงที่ภรรยาคลอดบุตรได้ 30 วัน และให้ทั้งสามีและภรรยามีสิทธิในการผลิตกันแรงงานเพื่อดูแลบุตรในช่วง 6 เดือน แรกหลังคลอด
3. ให้มี “ลานชีวิต” ในชุมชน เพื่อให้สมาชิกทุกเพศ ทุกวัย ได้ทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งกีฬา ดนตรี ศิลปะ วัฒนธรรม (เป็นการสร้างภูมิคุ้มกัน ในเบื้องต้น) โดยให้เยาวชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการบริหารจัดการเอง
4. จัดให้มีองค์กรให้ความรู้กับผู้ที่กำลังจะสมรสในการใช้ชีวิต ร่วมกัน ตลอดจนการเลี้ยงดูบุตร
5. ให้มีศูนย์เสริมสร้าง บริการ ช่วยเหลือครอบครัว ซึ่งรวมถึง การให้คำปรึกษา การช่วยเหลือในเบื้องต้น และการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพ
6. จัดให้มี “ครอบครัวศึกษา” ซึ่งรวมถึง “ทักษะชีวิต” ในรูปแบบ ต่างๆ ที่หลากหลาย ทั้งหลักสูตรในระบบ นอกกรอบ และตามอัธยาศัย
7. ส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องอายุและมีคุณภาพ เข้าร่วมในการ พัฒนาชุมชน
8. พัฒนาให้สถาบันครอบครัวยึดมั่นในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีของชาติ

- การเคารพ ส่งเสริมสถาบันครอบครัว โดยจัดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ ของศาสนา
- จัดให้มีกิจกรรมต่างๆ ตามขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละชุมชนนั้น เช่น กิจกรรมวันพ่อ วันแม่ วันผู้สูงอายุ
- ละลายพฤติกรรม ลด ละ เลิก อบายมุขของประชาชน โดยยกเลิกหยาบนดินต่อต้านการเปิดบ่อนและจดทะเบียนโสเภณี

ยุทธศาสตร์ 2 : การสร้างความเสมอภาค

1. รณรงค์ปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อบาทหญิง-ชาย ลดอคติทางเพศ ผ่านกระบวนการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย
2. ปรับปรุง แก้ไข ยกเลิกหรือสร้างกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างโอกาสที่เท่าเทียมในการดำเนิน ชีวิตของสตรี
3. ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานมีศูนย์ติดตามและปฏิบัติการเพื่อให้มีความเสมอภาคระหว่างหญิง-ชาย รวมถึงการมีกลไกเพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติด้วย
4. ส่งเสริมให้สตรีได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจทุกระดับในสัดส่วนที่เหมาะสม
5. ขจัดการไม่รู้หนังสือของสตรีให้หมดไป (เน้นโอกาสและการเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต)
6. ให้มีกองทุนพัฒนาส่งเสริมศักยภาพสตรี เพื่อจะสามารถเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

ยุทธศาสตร์ 3 : การพิทักษ์เด็ก สตรี และผู้สูงอายุ

1. รณรงค์และกำหนดให้การยุติความรุนแรง โดยเฉพาะต่อสตรี และเด็ก เป็นวาระแห่งชาติ
2. ให้มีเครือข่ายและศูนย์บริการเบ็ดเสร็จเพื่อพิทักษ์สิทธิสตรี การ

ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กแบบครบวงจร ต่อเนื่อง และจับใจ โดยเฉพาะ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาการค้าหญิง และเด็ก และปัญหา แรงงาน

3. รณรงค์ให้ทุกหน่วยงาน/องค์กรมีมาตรการ แนวปฏิบัติ ตลอดจน ดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิด/คุกคามทางเพศ

4. รณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่รับผิดชอบ ให้ทั้งหญิงและ ชายร่วมกันรับผิดชอบ

5. ส่งเสริมการให้ความรู้เรื่องสิทธิแก่เด็ก สตรี และผู้สูงอายุ โครงการ “รู้สิทธิ มีเสียง” เพื่อเด็ก สตรี และผู้สูงอายุ เช่น อายุ 60 ปี มีเบี้ยเลี้ยง คึกษาฟรี รักษาฟรี ฯลฯ

6. ส่งเสริมการจัดตั้งเวทีประชาธิปไตยของเด็ก

ยุทธศาสตร์ 4 : การสร้างเสริมผู้ด้อยโอกาสและคนพิการ

1. จัดตั้งศูนย์เอื้อโอกาสระดับชุมชนทั่วประเทศ เพื่อให้เกิดการจัดสรรเวลา โอกาสและทรัพยากร โดยการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ สังคม (เช่น ศูนย์เรียนรู้ ศูนย์ฝึกอาชีพ บ้านพักพิง โรงทาน)

2. ส่งเสริมพลังเครือข่ายช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน และจัดให้มี “บ้าน พักพิง” ชั่วคราวสำหรับผู้หญิง เด็ก และเยาวชนที่ไร้บ้านจากสาเหตุต่างๆ โดยใช้กระบวนการเชิงสร้างสรรค์ในการดำเนินงาน

3. สนับสนุนการดูแลเด็กกำพร้า การให้มีครอบครัวอุปถัมภ์ ครอบครัวทดแทนชั่วคราว รวมถึงการสนับสนุนให้มีการรับเป็นบุตรบุญธรรม และการรณรงค์เปลี่ยนค่านิยมของคนในสังคมให้เห็นคุณค่าเด็กเท่าเทียมกัน

4. พัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) โดยจัดให้มีโรงเรียนและบริการเคลื่อนที่เพื่อการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง

5. พัฒนาสมรรถภาพผู้พิการด้วยกระบวนการสมัยใหม่ ส่งเสริม ให้คนพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะคนพิการใน ชนบทห่างไกล ด้วยการจัดตั้งแผนกเวชศาสตร์ฟื้นฟูในโรงพยาบาลทุกแห่งใน

ระดับอำเภอ และศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพต่างๆ อย่างทั่วถึง

6. สนับสนุนบุคคลด้อยโอกาส เช่น ผู้พิการ ผู้พันโทะ ผู้ติดยาเสพติด ผู้ป่วยเป็นโรคร้ายแรงบางประเภท (เอดส์) ฯลฯ ให้มีโอกาสในการประกอบอาชีพและสามารถดูแลตัวเองได้

7. อำนวยความสะดวกทุกรูปแบบให้แก่ผู้พิการ สนับสนุนการปรับระบบสาธารณูปโภคให้เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งด้านอาคาร สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ

8. ส่งเสริม สนับสนุนการรวมตัวของผู้พิการในทุกระดับเพื่อช่วยเหลือกันและการมีส่วนร่วมทั้งด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับผู้พิการทั้งภาครัฐและเอกชนมีการพัฒนาประสิทธิภาพให้ช่วยเหลือผู้พิการอย่างครอบคลุมรอบด้านมากขึ้น

9. ลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้แก่ผู้พิการและผู้อุปการะเลี้ยงดูผู้พิการ เพื่อแบ่งเบาภาระทางภาษี อันจะช่วยให้ผู้พิการมีพลังและกำลังใจในการพัฒนาสังคมร่วมกับทุกคนในสังคมไทยอย่างสมศักดิ์ศรีตลอดไป

ยุทธศาสตร์ 5 : การคุ้มครองผู้บริโภค

1. ผลักดันให้มี พ.ร.บ.จัดตั้งศาลคดีคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อดูแลทั้งด้านสินค้า และบริการต่างๆ ต่อผู้บริโภค

2. ยกกระดับการคุ้มครองผู้บริโภคโดยกำหนดมาตรฐานสุขอนามัยอาหารที่บริโภคในประเทศให้ได้มาตรฐานสากล

3. เร่งกำหนดมาตรฐานสินค้านำเข้าเพื่อป้องกันการนำเข้าสินค้าราคาถูกที่ไม่ได้มาตรฐาน

4. พัฒนาระบบความปลอดภัยของการนำเข้าสินค้าเกษตรและสินค้าประเภทอาหาร เพื่อป้องกันการสวมสิทธิ์และการระบาดของโรคพืชและสัตว์

ยุทธศาสตร์ 6 : การพัฒนาที่อยู่อาศัย

1. จัดหาที่ดินและที่อยู่อาศัย ในราคาที่ประชาชนสามารถซื้อหรือเช่าได้ โดยใช้เทคโนโลยีและวัสดุสมัยใหม่ที่เหมาะสม
2. จัดหาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำผ่านทางธนาคารชุมชน/โครงการธนาคารแรงงาน/โครงการธนาคารข้าราชการ
3. จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาที่อยู่อาศัยระดับท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนชุมชน อาสาพัฒนา เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่อาศัย
4. จัดผังเมืองและสาธารณูปโภคให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและพื้นที่นั้นๆ

4.5 นโยบายกีฬา

- (1) ส่งเสริมกีฬาตั้งแต่ระดับเยาวชนจนถึงผู้สูงอายุ
พัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา สามารถเล่นกีฬาได้ และดูกีฬาเป็น การส่งเสริมและจัดประเภทกีฬาต่างๆ ให้เหมาะกับวัยเด็ก การสนับสนุนกีฬาที่สามารถเล่นได้ในทุกเพศ ทุกวัย รวมถึงผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ
- (2) จัดทำแผนสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา
จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไว้บริการการกีฬาในทุกระดับ ตลอดจนเก็บฐานข้อมูลเรื่องความสะดวกด้านการกีฬาที่มีอยู่ในโรงเรียนต่างๆ
- (3) เพิ่มความถี่ในการจัดการแข่งขัน
จัดให้มีการแข่งขันกีฬาย่อยครั้ง ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ เช่น การจัดการแข่งขันฟุตบอลเยาวชน ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรม สโมสร สมาคม อย่างแพร่หลาย
- (4) ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรและผู้ฝึกสอน
เน้นความสำคัญในการส่งเสริมในเรื่องของการพัฒนาผู้ฝึกสอน (โค้ช) ส่งเสริมความรู้และเทคนิคใหม่ๆ แก่ผู้ฝึกสอน (โค้ช)

(5) ตั้งกองทุนและสวัสดิการ

จัดให้มีกองทุนและสวัสดิการ สำหรับบุคลากรด้านกีฬา โดยให้มีเงินตอบแทนเสมือนเงินบำนาญให้หลังจากเลิกเล่นไปแล้ว เพื่อสร้างความมั่นคงทางวิชาชีพ

(6) พัฒนาด้านวิทยาศาสตร์กีฬา

จัดตั้งศูนย์วิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเร่งพัฒนาด้านการกีฬาของไทย เพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนาวิธีการกีฬาระเภทต่างๆ ที่มีศักยภาพสูงแบบมืออาชีพในทุกระดับ ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับโลก

(7) พัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

ให้ความสำคัญกับนักกีฬาอาชีพทั้งในแง่ของงบประมาณในการสนับสนุนระหว่างการฝึกซ้อม รางวัลหรือค่าตอบแทนหลังจากการแข่งขัน สวัสดิการในระยะยาวหลังจากไม่ได้เป็นนักกีฬาอาชีพ โดยอาจเตรียมจัดหาอาชีพ เช่น การเป็นผู้ฝึกสอน (โค้ช) หรือเป็นกรรมการในการตัดสิน จูงใจเยาวชนให้มาสนใจกีฬาในฐานะที่เป็นอาชีพหนึ่งมากขึ้น สนับสนุนกีฬาให้เข้าไปในเชิงพาณิชย์ โดยรัฐจะสนับสนุนมาตรการทางงบประมาณหรือแรงจูงใจทางภาษี เพื่อให้บริษัทเอกชนเข้ามาสนับสนุนทั้งทางด้านการพัฒนาหรือค่าตอบแทน จัดตั้งสวัสดิการเพื่อพัฒนาทางด้านความสามารถของนักกีฬา เนื่องจากจะเกิดการแข่งขันที่สูงขึ้น

(8) สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชน

สนับสนุนให้องค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาการบริหารการกีฬา เพื่อให้การบริหารการกีฬาเป็นระบบ โดยการพัฒนาทางการกีฬาในมิติต่างๆ ข้างต้นจะทำให้ประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางการกีฬาและนันทนาการในภูมิภาคเอเชีย

5. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

5.1 นโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ

สิทธิประโยชน์และมาตรการจูงใจ

1. นำเข้าและส่งออกวัตถุดิบ สินค้ากึ่งสำเร็จรูป และสินค้าทุนอย่างเสรีโดยไม่มีภาษีศุลกากร
2. ไม่มีข้อกำหนดเรื่องใบอนุญาตในการนำเข้า
3. ปลอดภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต
4. ปลอดภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทด้านการวิจัยและพัฒนา
5. ปลอดภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 5 ปี และลดภาษีเงินได้นิติบุคคลลงร้อยละ 50 ในไม่เกิน 5 ปีต่อมา
6. สร้างความเชื่อมโยงระบบขนส่งจากแหล่งวัตถุดิบทั้งในและนอกเขตเศรษฐกิจพิเศษ
7. ศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จที่ให้บริการแบบ One stop service ลดขั้นตอนทางราชการ
8. สิทธิพิเศษในการนำผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศเข้ามาทำงานในพื้นที่

พื้นที่ที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- เขตเศรษฐกิจชายแดนพิเศษ (หนองคาย และมุกดาหาร)
 - * เป็นศูนย์กลางของภาคอีสานตอนบน และสามารถพัฒนาให้เป็น “เขตเศรษฐกิจชายแดนพิเศษ”
 - * เป็นศูนย์กลางการคมนาคมของภาคอีสานตอนบนเพื่อลำเลียงสินค้าชายแดนไปยังลาว จีนตอนใต้ และออกสู่เมืองท่าด่านของเวียดนาม ตามกรอบการพัฒนาอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

- เขตเกษตรอินทรีย์พิเศษ (ร้อยเอ็ด สุรินทร์ บุรีรัมย์ โยธธรมหาสารคาม)

- * พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ทั้งหมดให้เป็นศูนย์กลางเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปและการบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทย

ภาคเหนือ

- เขตเศรษฐกิจชายแดนพิเศษ (เชียงใหม่)
 - * ศูนย์กลางคมนาคมทางเรือและถนนเพื่อลำเลียงสินค้าเชื่อมต่อเป็นประตูสู่ลาว พม่า และจีนตอนใต้ทางแม่สาย เชียงของ เชียงแสน

ภาคตะวันตก

- เขตเศรษฐกิจชายแดนพิเศษ (ตาก แม่สอด)
 - * พัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นประตูสู่พม่า เชื่อมกับเมืองเมียวดี และเมืองท่ามะละลำเลียงของพม่า

ภาคตะวันออก

- เขตเศรษฐกิจชายแดนพิเศษ (ระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา)
 - * ยกกระดับนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และแหลมฉบังเป็น “เมืองอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีที่สะอาด”

ภาคใต้

- เขตท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พิเศษ (เกาะสมุย)
 - * พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนทางทะเลในอ่าวไทย
- เขตเศรษฐกิจชายแดนพิเศษ 6 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี นราธิวาส ยะลา สงขลา สตูล พัทลุง)
 - * พัฒนาเป็นแหล่งอาหารฮาลาลโลก
 - * แปรรูปสินค้าเกษตรที่เกี่ยวข้อง

5.2 นโยบายการเงินและการคลัง

- (1) ส่งเสริมการออมและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

- จัดตั้งธนาคารชุมชน (Community Bank) เพื่อเพิ่มแหล่งเงินทุนในท้องถิ่น

- ปรับระบบการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและสหกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ โดยปล่อยเงินกู้แก่โครงการที่ก่อให้เกิดการลงทุน และเปิดโอกาสให้เข้ามาเป็นเครือข่ายของธนาคารชุมชน

- โครงการธนาคารแรงงาน (Labour Bank) ปล่อยเงินกู้กองทุนประกันสังคมให้ผู้ใช้แรงงาน โดยผ่านธนาคารของรัฐ

- โครงการธนาคารข้าราชการ ปล่อยเงินกู้กองทุน กบข. ให้ข้าราชการ โดยผ่านธนาคารของรัฐ

(2) สร้างเสถียรภาพทางการเงิน

- จัดตั้งศูนย์เตือนภัยทางเศรษฐกิจ เพื่อจัดทำดัชนีชี้แนวโน้มเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบ เพื่อประโยชน์ในการพยากรณ์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจการเงิน ทั้งในระดับมหภาคและระดับจุลภาค และเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบอย่างสม่ำเสมอ

- พัฒนามาตรฐานของระบบสถาบันการเงินให้มีความโปร่งใส

(3) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการงบประมาณ

- จัดเก็บรายได้จากการประมูล และส่วนแบ่งรายได้จากค่าสื่อประชาสัมพันธ์จากผู้ได้รับสัมปทานประมูลคลื่นความถี่ของรัฐ

- ใช้กลไก Earmark Taxation เพื่อส่งเสริมการพัฒนาในด้านที่สำคัญ เช่น การนำภาษีสุรา บุหรี่ไปใช้ในด้านสาธารณสุข

- จัดตั้งกองทุนสวัสดิการคนจน

- ให้ประชาชนผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีสิทธิในการร่วมกำหนดการนำภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไปพัฒนาได้ 1 ใน 4 ของภาษี

- นำรายได้จากสลากกินแบ่งรัฐบาลทั้งหมดไปสู่กองทุนเกษตรกรและชุมชน เพื่อลงทุนในกิจการที่ก่อให้เกิดรายได้ในระดับท้องถิ่น

- สร้างวินัยการเงินการคลัง กำหนดกลไกตรวจสอบเงินงบประมาณ และเงินนอกงบประมาณ

5.3 นโยบายการท่องเที่ยว

(1) ทิศทางการพัฒนา

1. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวครบวงจร ทั้งท่องเที่ยวธรรมชาติ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ท่องเที่ยวระยะยาว (Long Stay) ตลอดจนส่งเสริมอาหารท้องถิ่น
2. เป็นศูนย์รวมการซื้อสินค้า (Shopping Destination) ในภูมิภาค
3. เป็นศูนย์กลางการประชุม แสดงสินค้าและแสดงนิทรรศการครบวงจรของเอเชีย
4. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในล้านล้านบาทภายใน 4 ปี โดยอยู่บนพื้นฐานการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์ให้สมดุล

(2) นโยบายที่สำคัญ

1. สนับสนุนการท่องเที่ยวหลากหลายวัฒนธรรม เช่น ท่องเที่ยวเชิงเกษตรผสมผสานวัฒนธรรมท้องถิ่น จัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมร่วมสมัยครบวงจรแห่งเอเชีย เป็นต้น
2. สร้างจุดขายของภูมิภาคตามทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ เช่น ภาคเหนือเป็นแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมล้านนา ภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทะเล ภาคตะวันออกออกเฉียงเหนือเป็นแหล่งอารยธรรมและโบราณสถาน เป็นต้น
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพด้วย การจัดโครงการปีแห่งการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ ยกระดับแพทย์แผนไทย พัฒนาแหล่งพักผ่อนระยะยาวและครบวงจรสำหรับผู้สูงอายุ
4. จัดรายการ “เที่ยวไป กินไป” เพื่อส่งเสริมอาหารและผลไม้ไทย ส่งเสริมอาหารท้องถิ่น
5. จัดโครงการ “76 จังหวัด 76 แหล่งท่องเที่ยว” สร้างแหล่งท่องเที่ยวเด่นในแต่ละจังหวัด เพื่อกระจายความเจริญไปทุกจังหวัด
6. ปรับเปลี่ยนพื้นที่ราชการที่มีอยู่เดิมที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์สูงสุด

เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือสร้างศูนย์นิทรรศการครบวงจรขึ้นใหม่

7. เตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ ให้มีคุณภาพและเพียงพอ ทั้งนี้อนุญาตให้จดทะเบียนมัคคุเทศก์ชาวต่างประเทศได้ชั่วคราวในช่วงเวลาที่ขาดแคลน

8. จัดตั้งสภาการท่องเที่ยวที่มีตัวแทนของทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

9. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว ให้มีคุณภาพดีขึ้น โดยเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคต่างๆ ตลอดจนพัฒนามาตรฐานการจัดการ ด้านสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว

10. สร้างนิคมการท่องเที่ยวพิเศษโดยการแบ่งเป็น Zone ตามภูมิภาค แบ่ง Zone ตามกิจกรรมต่างๆ เช่น ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า แหล่งท่องเที่ยวสุขภาพ ศูนย์รวมช้อปปิ้ง แหล่งพักผ่อนระยะยาว ตั้งแคมป์ กีฬา ผจญภัย พร้อมทั้งการให้สิทธิประโยชน์พิเศษด้านภาษีต่างๆ

11. เพิ่มมาตรการควบคุม ดูแล บริษัททัวร์ มัคคุเทศก์ มาตรฐานรายการท่องเที่ยวและราคา ตลอดจนป้องกันการหลอกลวงขายสินค้าให้กับนักท่องเที่ยว

5.4 นโยบายแรงงาน

(1) พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับรายได้

1. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบในโรงงานเพื่อเพิ่มคุณวุฒิการศึกษาแก่คนงาน

2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกคนได้เพิ่มความรู้ความสามารถในวิชาชีพของตนเองหรืออาชีพอื่นๆ โดยรัฐให้เงินอุดหนุนทั้งในโรงงานและนอกโรงงาน ตลอดจนการฝึกอาชีพใหม่ เช่น การทำอาหาร ช่างเสริมสวย ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่อง งานฝีมือ รวมไปถึงงานด้านเทคโนโลยีและการวิจัยและพัฒนา พร้อมส่งเสริมการเรียนรู้คอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศ

3. รัฐจะส่งเสริมและสนับสนุนลูกจ้างที่ว่างงานหรือลูกจ้างที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพโดยประสงค์จะทำอาชีพเกษตรในรูปแบบไร่นาสวนผสม

4. จัดทะเบียนฝีมือแรงงาน ปรับค่าจ้างให้มีความหลากหลายทางด้านทักษะและประเภทงาน มีพื้นฐานสอดคล้องกับองค์กรแรงงานระหว่างประเทศ

(2) ด้านสวัสดิการแรงงาน ปรับปรุง พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน เพื่อให้แรงงานได้รับผลประโยชน์เพิ่มขึ้น ในกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ได้รับค่าชดเชยเพิ่มขึ้นในกรณีนายจ้างย้ายสถานประกอบการไปที่แห่งใหม่

2. ให้สามเฝ้าหยุดในช่วงที่กรรยาคลอดบุตรได้แต่ต้องไม่เกิน 30 วัน

3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นายจ้างจัดให้มีสถานเลี้ยงเด็กภายในสถานประกอบการของนายจ้าง

4. ส่งเสริมให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในสถานประกอบการต่างๆ

5. ให้มีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำอยู่บนพื้นฐานการดำรงชีพในขั้นมาตรฐานต่ำสุดขององค์การอนามัยโลก (WHO) และอิงวิธีการคำนวณของประเทศต่างๆ เพื่อให้คล้องจองกับความเป็นสากล รวมทั้งมีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในบางอาชีพที่มีความเสี่ยงสูง แต่ละจังหวัด สามารถปรับเพิ่มขึ้นจากอัตราดังกล่าวได้ตามความเหมาะสมของสภาพสังคม และเศรษฐกิจของแต่ละจังหวัด แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำแห่งชาติ

6. ดูแลความปลอดภัยของคนงานโดยกำหนดให้มีการตรวจสอบและควบคุมลักษณะการก่อสร้างโรงงาน ระบบความปลอดภัย อาชีวอนามัย การป้องกันอัคคีภัย อุบัติเหตุ มลพิษและสารอันตรายที่เกิดจากการทำงาน โดยมีการตรวจสอบเป็นประจำอย่างจริงจัง

7. ส่งเสริมสวัสดิภาพและเสรีภาพของคนงาน เช่น ไม่ให้มีการกำหนดวันและเวลาทำงานยาวนานเกินควร มีที่พักอาศัยที่ถูกสุขลักษณะ ฯลฯ

8. กำหนดมาตรฐานการจ้างแรงงานเด็กและสตรีให้ชัดเจน

9. ปรับปรุงกฎหมายแรงงานให้ครอบคลุมการคุ้มครองแก่คนงานที่ตกงาน คนงานสูงอายุที่ทำงานมาเป็นเวลานาน และแรงงานนอกระบบ โดยเฉพาะแรงงานภาคเกษตร ป่าไม้ เลี้ยงสัตว์ และการรับงานไปทำที่บ้าน

10. กำหนดให้สถานประกอบการต้องจ้างแรงงานให้อยู่ในระบบอัตราเงินเดือนและสวัสดิการเดียวกันทั้งสถานประกอบการ แทนการจ้างเหมาช่วง

(3) ด้านแรงงานสัมพันธ์ ปรับปรุง พ.ร.บ. แรงงานสัมพันธ์ เพื่อให้แรงงานได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น ในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

1. ส่งเสริมการตั้งสหภาพแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และรัฐวิสาหกิจ และคุ้มครองลูกจ้างที่ขอตั้งสหภาพแรงงานอย่างเคร่งครัด และลดเงื่อนไขขั้นตอนในการขอลดทะเบียนจัดตั้งสหภาพ และต้องได้รับอนุญาตภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

2. ในกรณีมีการยื่นข้อเรียกร้องขอความเป็นธรรมของลูกจ้างต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือกรณีนายจ้างยื่นอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ก็ตาม ให้ลูกจ้างได้รับค่าจ้างตลอดระยะเวลาที่คดีอยู่ในระหว่างการดำเนินการเพื่อหาข้อยุติ

3. กรรมการบริหารสามารถลางานเพื่อดำเนินกิจกรรมที่จำเป็นของสหภาพแรงงาน หรือเพื่อการศึกษาอบรม ในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยได้รับค่าจ้าง

4. ส่งเสริมความสมานฉันท์กลมเกลียวระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในสถานประกอบการอุตสาหกรรม หากมีข้อพิพาทเกิดขึ้น หน่วยงานของรัฐจะช่วยเหลือไกล่เกลี่ย

5. สถานประกอบการใดที่มีสหภาพแรงงาน และสหภาพ แรงงานนั้นมิสมาชิกเกิน 2 ใน 3 ของลูกจ้างในลักษณะประเภทแรงงานเดียวกัน ลูกจ้างอื่นจะตั้งสหภาพแรงงานซ้อนไม่ได้

6. ฝ่ายแรงงานสัมพันธ์ของกระทรวงแรงงาน มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเจรจาต่อรอง และการปรองดอง ให้ถือว่าการตกลงโดยระบบ

ทวิภาคีเป็นระบบที่ดีที่สุด รวมทั้งต้องส่งเสริมการจัดตั้งสหภาพแรงงาน โดยถือเอาจำนวนองค์กรที่เกิดขึ้นเป็นมาตรการหนึ่งในการวัดประสิทธิภาพของข้าราชการ

(4) แก่ไข พ.ร.บ.ประกันสังคม และกองทุนทดแทนให้ผู้ประกันได้ รับสวัสดิการและมีความมั่นคงในชีวิตมากขึ้น ในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

1. ผู้ที่ตกงานให้จ่ายเงินสมทบเพียงเท่าเดียว(ปัจจุบันจ่ายสองเท่า) เพื่อรักษาสวัสดิการความเป็นสมาชิกของกองทุนประกันสังคมเอาไว้

2. จัดตั้งโครงการธนาคารแรงงาน โดยให้แบ่งเงินกองทุนประกันสังคมออกไปตั้งเป็นกองทุนเพื่อดูแลสวัสดิการ ผ่อนคลายความเดือดร้อน เป็นแหล่งเงินกู้ฉุกเฉิน ตลอดจนใช้ในการประกอบกิจการของสมาชิกและครอบครัว โดยปล่อยกู้ให้เฉพาะสมาชิกเท่านั้น คิดอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่ากู้ธนาคารพาณิชย์ โดยจะคิดอัตราผ่านธนาคารออมสินและธนาคารพาณิชย์ของรัฐ

3. กรณีลูกจ้างเจ็บไข้ได้ป่วยจากการทำงาน ให้ลูกจ้างได้รับค่ารักษาพยาบาลตามจริงจากกองทุนทดแทน จนกว่าจะสิ้นสุดการรักษา (ปัจจุบันกองทุนทดแทนจ่ายแค่ 3,500 บาท ถ้าจะขอเพิ่มเติมยื่นอุทธรณ์ ทำให้เสียเวลามาก และได้ยากมาก แม้จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการอุทธรณ์ ก็มีกว่าต้องไม่เกิน 8,500 บาท) และตลอดระยะเวลาที่อยู่ในระหว่างรักษาพยาบาลนั้น ลูกจ้างต้องได้รับค่าจ้างเต็ม 100 %

4. ให้กองทุนเงินทดแทนจ่ายค่าทดแทนกรณีลูกจ้างทุพพลภาพ เนื่องจากการทำงานตลอดชีวิต

5. ขยายการคุ้มครองระบบประกันสังคมครอบคลุมแรงงานนอกระบบภายใน 4 ปี

(5) แรงงานต่างด้าว รัฐจะต้องควบคุมปริมาณการนำเข้าแรงงานต่างด้าว โดยใช้ระบบโควต้าตามประเทศและประเภทของอุตสาหกรรม โดยมีการกำหนดโควต้าทุกปี มากน้อยตามความจำเป็นและความต้องการของเอกชนในอุตสาหกรรมบางประเภทเหล่านั้น และให้นำแรงงานที่นำเข้ามา

ตามโควต้าที่ถูกต้องตามกฎหมาย เข้าทดแทนแรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมาย และจะไม่มี การผ่อนผันแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายอย่างเด็ดขาดต่อไป

(6) ส่งเสริมอบรมแรงงานบ่อนตลาดโลก ดูแลการส่งแรงงานไปทำงาน ในต่างประเทศเพื่อไม่ให้บริษัทจัดหางานหลอกลวงและเอาเปรียบคนงาน รัฐจะต้องสร้างความโปร่งใสในการจัดส่งแรงงานไปต่างประเทศ แรงงาน ต้องได้รับผลประโยชน์มากที่สุด ถูกเอาเปรียบ ถูกขูดรีดจากบริษัทจัด หางานน้อยที่สุด โดยรัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ตัวแทนสหภาพแรงงานและ องค์กรเอกชนอิสระ (NGO) เข้าตรวจสอบและสังเกตการณ์ในทุกขั้นตอน เพื่อป้องกันการร่วมกันขูดรีดแรงงานระหว่างนักการเมือง ข้าราชการ และ บริษัทจัดหางาน ธนาคารแรงงานจะช่วยเหลือให้เงินกู้ยืมตราดอกเบี้ยต่ำแก่ แรงงานที่จำเป็นต้องใช้เงินในการเตรียมตัวเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ ด้วย

5.5 นโยบายการคมนาคมขนส่ง

เชื่อมโยงคมนาคมทั้งระบบให้ครอบคลุมรอบด้าน เพื่อประโยชน์ สูงสุดของพี่น้องประชาชน

(1) ด้านการขนส่งทางน้ำ

1. พัฒนาการขนส่งทางน้ำ ส่งเสริมพาณิชย์นาวี เร่งส่งเสริมการ ลงทุนเพื่อพัฒนาด้านการขนส่งทางน้ำ ทั้งในแม่น้ำและชายฝั่งทะเล พร้อม กับส่งเสริมพัฒนาพาณิชย์นาวี ด้วยการเพิ่มขนาดกองเรือในการขนส่งทาง ทะเลระหว่างประเทศ สนับสนุนการช่วยเหลือพิเศษทั้งด้านเงินลงทุนและ ระบบภาษีอย่างเหมาะสม

2. พัฒนาท่าเรือแหลมฉบังให้เป็น Transshipment Hub ของภูมิภาค

3. นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เชื่อมโยงข้อมูล เพื่อลด ต้นทุนการขนส่งสินค้าทางเรือและเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ

(2) ด้านการขนส่งทางอากาศ

1. เพิ่มศักยภาพด้านการขนส่งทางอากาศ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ต่อการพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางทางการค้า อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวของภูมิภาค

2. เร่งก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิให้แล้วเสร็จ เพื่อเปิดบริการตามระยะเวลาที่กำหนด

3. เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามาทำหน้าที่บริหารสนามบิน ดำเนินการในจังหวัดต่างๆ อย่างโปร่งใส โดยมีภาครัฐให้การสนับสนุน

5.6 นโยบายการเกษตรและการจ้างงานในชนบท

(1) ทิศทางการพัฒนา

1. กระจายรายได้สู่ชนบทเพื่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนพร้อมกับสร้างความสมดุลของสิ่งแวดล้อม

2. จัดตั้งบริษัทสหกรณ์ในระดับชุมชน โดยคนในชุมชนเป็นเจ้าของ เพื่อแปรรูปสินค้าเกษตร ผลิตสินค้าท้องถิ่น และผลิตวัตถุดิบการเกษตร

3. ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์เกษตรอินทรีย์ของโลก (Organic Hub)

4. นำหลักพระราชดำริเกษตรพอเพียงออกสู่ภาคปฏิบัติให้แพร่หลาย

5. จัดตั้งสภาเกษตรแห่งชาติ เพื่อเป็นตัวแทนของเกษตรกรในการร่วมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

(2) ลดต้นทุนและเพิ่มรายได้การเกษตร

1. สนับสนุนรายได้ 5,000 บาท สำหรับผู้ที่เข้าร่วมโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่

2. ส่งเสริมสินค้าเกษตรอินทรีย์ (Organic Product) สินค้าเกษตรปลอดสารพิษ และการปลูกพืชโดยไม่ต้องใช้ดิน (Hydro-phonic System) ตลอดจนเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) หรือการผสมผสานการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และเคมี เพื่อลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง ตลอดจนเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

3. ส่งเสริมการใช้เครื่องมือการเกษตรร่วมกันในเขตเกษตรกรรมชุมชน (CU) โดยให้เช่าเครื่องมือในราคาถูก

4. จัดให้มีการประกันรายได้ (Crop Revenue Guarantee) สำหรับผู้ที่ไม่ได้เข้าโครงการทฤษฎีใหม่

(3) นโยบายกระจายรายได้และลดหนี้ของประชาชนในชนบท

1. จ้างงานในชนบทโดยรัฐ และจัดหางานนอกฤดูกาลเพาะปลูกเพื่อฟื้นฟูปัจจัยการผลิตในโครงการฟื้นฟูแหล่งน้ำ ปรับโครงสร้างหน้าดิน

2. ประชาชนที่ต้องการมีรายได้เสริมสามารถทำงานสาธารณประโยชน์ ปลูกป่าถาวร ป่าชายเลน และช่วยดูแลป้องกันไม่ให้เสียหาย จะได้รับค่าตอบแทน 1,000 บาท/เดือน

3. สนับสนุนการสร้างบ้านคอนกรีตของประชาชนด้วยประชาชน โดยใช้วัสดุท้องถิ่นในทุกชุมชน

4. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-tourism)

(4) สร้างความเป็นเจ้าของการแปรรูปสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในระดับชุมชน

1. จัดตั้งบริษัทสหกรณ์ชุมชน โดยให้เกษตรกรเป็นผู้ถือหุ้น เพื่อเพิ่มรายได้จากการแปรรูปสินค้าเกษตร เช่น โรงสีชุมชน โดยจะรับซื้อสินค้าจากเกษตรกร และปันผลกำไรที่ได้จากการแปรรูปสินค้าให้เกษตรกรเพิ่มเติม

2. ส่งเสริมบริษัทสหกรณ์ชุมชนให้มีส่วนในการผลิตสินค้ามากขึ้น หลากหลาย เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

3. ส่งเสริมให้มีโรงงานผลิตยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืช และปุ๋ยอินทรีย์โดยใช้วัตถุดิบและสมุนไพรในท้องถิ่นเป็นส่วนประกอบ

4. จัดให้มีไฮโลควบคุมความชื้นและสร้างห้องเย็นในระดับท้องถิ่นเพื่อการขนส่งสินค้าเกษตร

5. ให้สิทธิประโยชน์ขั้นสูงสุดแก่บริษัทสหกรณ์ตามกฎหมายการส่งเสริมการลงทุนของ BOI

(5) ล้างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน

1. ยกหนี้ที่เกิดจากความล้มเหลวหรือความผิดพลาดจากการดำเนินนโยบายของรัฐบาล

2. ให้ประชาชนที่เป็นหนี้ทั้งในและนอกระบบสามารถทำงานใช้หนี้ เช่น การปลูกป่า หรือการทำงานสาธารณประโยชน์อื่นๆ

3. จัดให้มีธนาคารชุมชน (Community Bank) เพื่อให้เกษตรกรมีแหล่งเงินทุนอัตราดอกเบี้ยต่ำและเป็นแหล่งเงินกู้ฉุกเฉิน ซึ่งจะจัดตั้งกองทุนเงินกู้ฉุกเฉิน เพื่อพิจารณาให้ประชาชนกู้ยืมเมื่อมีความเดือดร้อนเร่งด่วน

4. ปรับการบริหารสินเชื่อของกองทุนหมู่บ้านให้ส่งเสริมการผลิตและการลงทุนแทนการสร้างหนี้เพื่อบริโภค ทั้งนี้หมู่บ้านที่พร้อมสามารถส่งเสริมการออมในหมู่บ้าน

(6) นโยบายเพิ่มโอกาสเข้าถึงปัจจัยการผลิต

1. จัดตั้งธนาคารที่ดิน (Land Bank) เพื่อจัดหาที่ดินของรัฐให้เช่าทั้งที่ราชการและที่เอกชน (ในกรมบังคับคดี)

2. ขยายพื้นที่ชลประทาน พัฒนา 25 ลุ่มน้ำ เพื่อให้เกษตรกรเพาะปลูกได้ตลอดปี

3. ขยายโอกาสการเข้าถึงไฟฟ้าชนบทในไร่นา ตลอดจนพัฒนาการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell) ในเครื่องมือการเกษตร เช่น เครื่องสูบน้ำ

(7) ติดตามหาทางปัญญาให้เกษตรกร

1. เสริมสร้างหลักสูตรพัฒนาอาชีพเกษตรกรในเรื่องที่จำเป็นต่อการผลิต การบริหารจัดการ

2. ฝึกทักษะอาชีพเสริมให้เกษตรกร เพื่อหารายได้เพิ่มนอกภาคเกษตร

3. สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ให้ทุนเพื่อเรียนเกษตร เพื่อพัฒนาผลิตภาพคุณภาพการเกษตร

4. คลังข้อมูลความรู้ด้านการเกษตร เพื่อพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ การตลาด ตลอดจนราคาสินค้าเกษตรและข้อมูลการผลิต

(8) ส่งเสริมเทคโนโลยีทางการเกษตร

1. ตั้งกองทุนช่วยเหลือเกษตรกรด้านการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่เพาะปลูกให้สูงขึ้น รวมทั้งผลักดันให้เกษตรกรปรับปรุงระบบการเพาะปลูกเพื่อพัฒนาไปสู่เกษตรอินทรีย์อย่างเต็มรูปแบบ

2. สนับสนุนการวิจัยเกษตรทางเลือก เช่น เทคโนโลยีชีวภาพ การปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน

3. จัดตั้งโครงการวิจัยประยุกต์สำหรับชุมชนการเกษตร และโครงการเทคโนโลยีสู่ชุมชน

4. ไม่สนับสนุนการทดลองปลูกพืชดัดแปลงพันธุกรรม (GMOs) ในไร่นาเปิด แต่คงการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับเทคโนโลยีการตัดต่อพันธุกรรมในห้องทดลองโดยสถาบันต่างๆ ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการตรวจสอบการปนเปื้อนของ GMOs และกำกับดูแลการนำเข้าผลิตภัณฑ์ GMOs อย่างเคร่งครัด

(9) เศรษฐกิจพอเพียงด้านอาหารและยา

1. กำหนดบัญชีสินค้าเกษตรเพื่อความมั่นคงทางอาหารของชาติ (Security List)

2. ส่งเสริมการปลูกพืชยุทธศาสตร์รวมทั้งสมุนไพรและยา

3. การกำหนดเขตพื้นที่ (Zoning) เพื่อการเกษตรตามความเหมาะสมของที่ดิน และผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมไปตั้งในบริเวณอื่น

(10) โครงสร้างเพื่อสนับสนุน

1. จัดให้มีสภาเกษตรกรแห่งชาติเพื่อกำหนดนโยบายเป็นกรอบแนวทางการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ

2. จัดตั้งเขตเกษตรกรรมชุมชนและคณะกรรมการเกษตรฯ ระดับ

ชุมชน (Community Unit: CU) เพื่อดูแลการเพาะปลูก ส่งเสริมบรรษัท
สหกรณ์ในระดับชุมชน

3. จัดตั้งกองทุนเพื่อเกษตรกร (Venture Capital) ลงทุนในบรรษัท
สหกรณ์ชุมชนในช่วงแรกแล้วขายหุ้นให้เกษตรกรในภายหลัง

4. จัดให้มีระบบการขนส่งเพื่อรักษาสภาพของสินค้าทางเกษตร
(Cool Chain System) ตลอดจนพัฒนาระบบสนับสนุนโดยเฉพาะการขนส่ง
ทางอากาศ (Air cargo)

5. จัดให้มีระบบน้ำกิน น้ำใช้ และน้ำเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง
โดยอาจนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ เช่น ระบบน้ำหยด

5.7 นโยบายสิ่งแวดล้อม

(1) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

1. เร่งรัดการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม เพิ่มพื้นที่ป่า
เป็นร้อยละ 40 ใน 15 ปี

2. ลดความขัดแย้งและข้อพิพาทด้านสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้
ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติบนพื้นฐานของความสมดุล ทั้งในเชิง
เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเร่งผลักดัน พร.บ.ป่าชุมชน

3. กระจายอำนาจการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่ง
แวดล้อมจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วม
กับการสร้างเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และ
พระสงฆ์ เพื่อสร้างค่านิยมของสังคมให้ตระหนักถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
และมีความพอใจในการดำรงชีวิตอย่างประสานสอดคล้องกับธรรมชาติ
เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของระบบนิเวศน์

4. เน้นการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

5. สนับสนุนการศึกษาวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาเทคโนโลยี
ให้มีความก้าวหน้า รวมถึงเร่งรัดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การแลกเปลี่ยน

ข้อมูลระหว่างหน่วยงานทั้งในและนอกประเทศ ปรับระบบเตือนภัยสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง

(2) ลดมลพิษ

1. สนับสนุน ส่งเสริม การลดทรัพยากร (Reduce) การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) และการใช้ซ้ำ (Reuse) รวมถึงการสร้างความตระหนักต่อผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม

2. สนับสนุนให้มีการจัดการของเสียและสารอันตรายอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพิ่มความสำคัญต่อการป้องกันและกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศ

3. เพิ่มแรงจูงใจในการลงทุนหรือการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการลงโทษผู้ที่ละเมิดหรือสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม และกำหนดให้ต้นทุนทางสังคม (Social Cost) มาคิดเป็นต้นทุนในการผลิต

4. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้พลังงานสะอาด การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และนำออกสู่การปฏิบัติในภาคอุตสาหกรรม แหล่งบริการ ส่วนราชการ ครุภัณฑ์ และการขนส่ง ให้แพร่หลาย โดยเริ่มจากการเปลี่ยนระบบขนส่งสาธารณะในเมือง

(3) ด้านอื่นๆ

1. ผลักดันแหล่งโบราณสถานและศิลปกรรมของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับในทุกระดับ รวมถึงอนุรักษ์ ป้องกัน และฟื้นฟู โบราณสถานและศิลปกรรม เพื่อพัฒนาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศ

2. เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชนจากพื้นที่หน่วยงานราชการ และให้สิทธิทางภาษีแก่เอกชนที่ใช้ที่ดินว่างเปล่าเพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ เรียนรู้ทางธรรมชาติ เสริมสร้างคุณภาพชีวิต อนามัย และจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม

5.8 นโยบายพลังงาน

(1) จัดหาแหล่งพลังงานให้เพียงพอกับความต้องการใช้ของประชาชน ในประเทศอย่างมีคุณภาพ ในระดับราคาที่เหมาะสม

1. ส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงานในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความร่วมมือด้านการเชื่อมโยงระบบไฟฟ้า การสร้างเครือข่ายท่อก๊าซธรรมชาติ รวมทั้ง การกลั่นและค้าน้ำมัน

2. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน (Renewable Energy) เช่น Solar Cell , Gasohol หรือ ชีวมวล (Biomass)

3. ส่งเสริมการใช้ Solar Cell ในพื้นที่ที่สายส่งเข้าไม่ถึง เพื่อให้ประชาชน ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้า

(2) สร้างความมั่นคงภายในประเทศ

1. ส่งเสริมให้มีการวิจัย พัฒนา และการใช้พลังงานจากแหล่ง ในประเทศมากขึ้น ที่สำคัญคือก๊าซธรรมชาติ และพลังงานหมุนเวียนต่างๆ เช่น วัสดุการเกษตร พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม

2. ส่งเสริมการใช้พลังงานแบบผสมผสาน และสนับสนุนการสำรวจ วิจัยและพัฒนา โดยสนับสนุนให้ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นแหล่งพลังงานหลัก ของประเทศ บีโตร์เลียมและถ่านหิน ใช้เป็นพลังงานรอง

3. ปรับปรุงระบบส่งและจำหน่ายไฟฟ้าเพื่อเพิ่มความมั่นคงของระบบ ไฟฟ้า เช่น นำสายส่งไฟฟ้าลงใต้ดินในเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหนาแน่น และ เขตอุตสาหกรรม

4. เร่งรัดพัฒนาโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ ควบคู่ไปกับการ สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อสร้างการยอมรับของประชาชน ในพื้นที่โครงการ และเพิ่มการลงทุนพัฒนาพลังงานทดแทน

(3) ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัด

1. รักษาระบบการกำหนดราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในปัจจุบันให้เป็นไป

ตามกลไกตลาด และสภาวะการแข่งขัน โดยปราศจากการตัดสินใจระดับการเมือง

2. สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร การฝึกอบรม การให้ทุนการศึกษา และทุนวิจัย รวมทั้งการสนับสนุนการเปิดสอนสาขาวิชาที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน

3. ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า โดยอาศัยมาตรการภาษี การวิจัยและพัฒนา การเผยแพร่ข้อมูลความรู้ และการสนับสนุนให้ใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ที่ประหยัดพลังงาน โดยมุ่งเน้นกิจกรรมที่ใช้ น้ำมันปิโตรเลียม และไฟฟ้าในอัตราที่สูง เช่น การขนส่งและการผลิตภาคอุตสาหกรรม

4. ปรับปรุงระบบการขนส่งน้ำมันและก๊าซปิโตรเลียมเหลวของประเทศ โดยกระจายศูนย์กลางการจ่ายน้ำมันและก๊าซปิโตรเลียมเหลวออกจากกรุงเทพมหานคร รวมทั้งพิจารณาดำเนินการขยายโครงข่ายท่อขนส่งน้ำมัน และระบบรถไฟเพิ่มเติมจากระบบปัจจุบัน ไปยังภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(4) ส่งเสริมการแข่งขันในกิจการพลังงานและเพิ่มบทบาทของภาคเอกชน

1. ส่งเสริมให้เอกชนผลิตไฟฟ้า ทั้งผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (Independent Power Producer : IPP) และผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก (Small Power Producer : SPP)

2. ส่งเสริมให้เอกชนมีการแข่งขันในกิจการก๊าซธรรมชาติ

3. แก้ไขปัญหาการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงให้ได้ผลอย่างจริงจัง โดยปรับปรุงมาตรการการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงให้มีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันการกระทำผิดกฎหมายในทุกรูปแบบ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในระบบการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง

(5) ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนาและการใช้พลังงาน รวมทั้งปรับปรุงให้กิจการทางด้านพลังงานดำเนินการอย่างมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

1. จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อให้มีการควบคุมและกำกับดูแลการจัดเก็บและกำจัดกากน้ำมันหล่อลื่น น้ำมันหล่อลื่น และแบตเตอรี่ใช้แล้ว
2. ส่งเสริมการลงทุนในการนำน้ำมันหล่อลื่นใช้แล้วกลับมาใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
3. กำหนดให้คลังน้ำมัน ทรบรทุกน้ำมัน สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ในเขตกรุงเทพมหานคร และเมืองใหญ่ต้องติดตั้งอุปกรณ์กักเก็บไอน้ำมัน
4. ส่งเสริมให้มีการใช้เชื้อเพลิงที่สะอาด เช่น ก๊าซธรรมชาติ ก๊าซปิโตรเลียมเหลว พลังงานหมุนเวียน และชีวมวล
5. ปรับปรุงมาตรฐานและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการขนส่ง การเก็บรักษา และในการใช้พลังงาน โดยเฉพาะทรบรทุกปิโตรเลียม เรือทรบรทุกปิโตรเลียม และการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และให้มีการบังคับใช้อย่างจริงจัง

5.9 นโยบายการพาณิชย์และอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์

1. ส่งเสริมการพาณิชย์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและเพิ่มการจ้างงาน
2. เพิ่มมูลค่าการส่งออกและส่วนแบ่งตลาดในเวทีการค้าโลก
3. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมไทย
4. สร้างความเป็นธรรมทางการค้า
5. สนับสนุนส่งเสริมภาคธุรกิจบริการ

(1) ยุทธศาสตร์เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

1. แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการบริการ
 - สนับสนุนอุตสาหกรรมและสินค้าที่มีผลในการเพิ่มรายได้ต่อคนยากจน โดยให้ความสำคัญกับการแปรรูปสินค้าเกษตร 6 ประเภท คือ ข้าว ยาง มันสำปะหลัง ผัก-ผลไม้ อาหาร และสมุนไพรและยา
 - สนับสนุนอุตสาหกรรมที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันให้เป็นผู้นำในตลาดโลก สร้างแบรนด์ของคนไทย ตลอดจนส่งเสริมให้มีการ

พัฒนาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ (Design and Packaging)

- สร้างความร่วมมือในด้านการวิจัยและพัฒนาระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะการวิจัยและพัฒนาในภาคอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับเทคโนโลยีอุตสาหกรรมไทย

- ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการบริการในด้านต่างๆ ที่สำคัญ เช่น ด้านสุขภาพ

2. การพัฒนากำลังคน

- ปรับปรุงระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม

- เพิ่มแรงจูงใจในการฝึกอบรมคนงานในโรงงาน กำหนดให้การพัฒนากำลังคนเป็นเงื่อนไขสำคัญในการส่งเสริมการลงทุน

- กำหนดให้โรงงานขนาดใหญ่จัดตั้งกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน (Skill Development Fund: SDF) และสามารถเบิกเงินจากกองทุนเพื่อฝึกอบรมคนงานได้ โดยใช้มาตรการทางภาษีเป็นแรงจูงใจ

- ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนในโรงงานโดยร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาแก่คนงาน

- สนับสนุนการสร้างแรงงานเฉพาะทาง เช่น นักออกแบบวิศวกรคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

- เพิ่มทุนการศึกษาในการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- สนับสนุนการนำเทคโนโลยี หรือบุคลากรต่างประเทศเข้ามาอบรมให้ความรู้แก่แรงงาน

3. ส่งเสริมการยกระดับเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา (R&D)

- ส่งเสริมหรือหามาตรการจูงใจให้บริษัทเอกชนขยายกิจกรรมการวิจัยและพัฒนา โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี และเงินสนับสนุนโดยตรง

- ส่งเสริมการลงทุน เพิ่มจำนวนบริษัทเอกชนที่ประกอบกิจการด้านการวิจัยและพัฒนา

- จัดเงินอุดหนุนเบี้ยต่ำแก่กิจกรรมการยกระดับเทคโนโลยี ปรับเปลี่ยนเครื่องจักร และการทำวิจัยและพัฒนา
- สนับสนุนอุตสาหกรรมนำร่องที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง
- จัดตั้ง Venture Capital และกองทุนนวัตกรรม เพื่อลงทุนในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- สนับสนุนให้ทำการวิจัยเทคโนโลยีอเนกประสงค์ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีชีวภาพ นาโนเทคโนโลยี และเทคโนโลยีวัสดุ
- ร่วมมือทำวิจัยระหว่างรัฐ เอกชน มหาวิทยาลัย โดยให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมการวิจัยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยตั้งสถาบันวิจัยในอุตสาหกรรมท้องถิ่นและเทคโนโลยีพื้นเมืองที่สำคัญ
- ส่งเสริมการตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) และศูนย์บ่มเพาะเทคโนโลยี (Technology Incubator Center) ในสถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัย
- ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ (Design and Packaging)
- สนับสนุนความร่วมมือกับต่างประเทศในการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ให้ทุนสนับสนุนอย่างเพียงพอทั้งทางด้านการวิจัย ฝึกอบรม และทดสอบมาตรฐานแก่สถาบันของรัฐ สถาบันอิสระ และพัฒนาอุตสาหกรรมเฉพาะด้านต่างๆ เช่น สิ่งทอ อัญมณี อาหาร ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ เป็นต้น
- ผลักดันร่วมกับภาคเอกชนให้มีการจัดตั้งสถาบันในสาขาอุตสาหกรรมอื่นๆ เพิ่มขึ้น
- ผลักดันให้มีการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของรัฐและเอกชนร้อยละ 1 ภายใน 4 ปี ของการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวล

รวมภายในประเทศ โดยเงินสนับสนุน และมาตรการจูงใจทางภาษี

4. การปรับปรุงทางการด้านการผลิต การตลาด และการจัดการ

- ส่งเสริมการฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาทางการด้านการผลิต การตลาดและการจัดการในสถาบันของรัฐและองค์กรอิสระ จัดให้มีการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลด้านการตลาด โดยเฉพาะข้อมูลตลาดต่างประเทศในสินค้าอุตสาหกรรม โดยหน่วยงานของรัฐและองค์กรอิสระ

- จัดศูนย์แสดงสินค้าในระดับภูมิภาคและจังหวัด
- พัฒนาอุตสาหกรรมสินค้าท้องถิ่นให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะสินค้า 6 ประเภท คือ ยาง ข้าว มันสำปะหลัง พัก-ผลไม้ อาหารทะเล สมุนไพรและยา

- ช่วยเหลือปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในอุตสาหกรรมทุกกลุ่มทั่วประเทศ

5. พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) และความเชื่อมโยงของอุตสาหกรรม

- กำหนดกลุ่มธุรกิจที่จะส่งเสริมการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจให้ชัดเจน

- สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเฉพาะด้าน เช่น สถาบันสิ่งทอ สถาบันอัญมณี สถาบันยานยนต์ สถาบันอาหาร เป็นต้น โดยใช้สถาบันดังกล่าวเป็นศูนย์กลางจัดระบบข้อมูล วางยุทธศาสตร์ และประสานความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา

- จัดตั้งกองทุนพัฒนาคลัสเตอร์ครบวงจร
- ส่งเสริมการพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรม (Industrial Cluster) และการรับช่วงการผลิต

- สนับสนุนการฝึกอบรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างโรงงานขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

- พัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน (การผลิตชิ้นส่วน การบรรจุหีบห่อ แม่พิมพ์ ฯลฯ)

- พิจารณახบวนการห่วงโซ่การผลิต (Value Chain) ในอุตสาหกรรมต่างๆ และลดปัญหาการลำเลียงสินค้าขึ้นส่วนและวัตถุดิบในทุกขั้นตอน เพื่อลดต้นทุนในกระบวนการเชื่อมโยงและขนถ่ายสินค้า (Logistics Cost)

6. ปรับปรุงโครงสร้างภาษี

- ลดภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ 30 เป็นร้อยละ 25 ในเวลา 4 ปี

- ปรับโครงสร้างภาษีให้เอื้ออำนวยต่อการผลิตให้มีความสอดคล้องและเป็นธรรมแก่การผลิตทุกขั้นตอน โดยเฉพาะภาษีการนำเข้าวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป

- พัฒนาโครงสร้างภาษีให้มีอัตราที่แข่งขันได้และเป็นธรรม จัดพิธีการภาษีและค่าธรรมเนียมที่ซับซ้อน ตลอดจนข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคของภาคการค้า การผลิต

- ลดภาษีเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ต้องนำเข้า

- พิจารณาลดหย่อนภาษีกับกิจกรรมอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์บางประเภท เช่น การประหยัดพลังงาน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสสิ่งแวดล้อม

7. ส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

- ขยายขอบเขตการดำเนินการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำของธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (IFCT) ให้มีการบริการอย่างทั่วถึงในทุกภูมิภาคของประเทศ ทั้งนี้อาจใช้เครือข่ายของธนาคารรัฐ เช่น ธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน

- ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมให้ครอบคลุมเชื่อมโยงทั้งระหว่าง SMEs ด้วยกันเอง และระหว่าง SMEs กับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

- พัฒนาสถาบัน SMEs ให้เข้มแข็งและขยายศูนย์ส่งเสริม SMEs ครอบคลุมทุกกลุ่มจังหวัด เพื่อให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือแก่ SMEs และชุมชนด้านการประกอบธุรกิจ ด้านการบริหารจัดการ และด้านวิชาการและเทคโนโลยี รวมทั้งให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ด้านข้อมูลและการตลาด

- จัดทำฐานข้อมูลวิเคราะห์ทางเลือกการลงทุนของ SMEs โดยเฉพาะข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุน อาทิ ทำเลที่ตั้งทางธุรกิจ อุตสาหกรรมที่น่าลงทุน ความเสี่ยง แนวโน้มผลประโยชน์การ แรงงาน แหล่งเงินทุน คุณสมบัติของผู้ประกอบการ ปัจจัยการผลิต ธุรกิจต้นแบบ

- ตั้ง “กองทุนร่วมทุน” เพื่อร่วมลงทุนในธุรกิจอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์

- ตั้ง “กองทุนฟื้นฟูเอสเอ็มอี” ที่ได้รับผลกระทบจากข้อตกลงการค้าเสรี

- ส่งเสริมและช่วยเหลือให้เกิดผู้ประกอบการใหม่อย่างน้อย 10,000 คนต่อปี โดยทำการฝึกอบรมความรู้และทักษะการประกอบธุรกิจแบบเข้มข้น และฝึกอบรมพัฒนาแผนธุรกิจให้มีความชัดเจนมากขึ้น

- จัดตั้งตลาดซื้อขายกิจการ SMEs มือสองผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

8. การปรับปรุงระบบโทรคมนาคมและสารสนเทศ

- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานประกอบการทั้งทางด้านพาณิชย์และอุตสาหกรรม

- ส่งเสริมระบบการค้าอิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ทั้งในประเทศและสนับสนุนการส่งออก

- สร้าง Digital City ในเมืองใหญ่ทุกภาคเพื่อรองรับการพัฒนาและให้บริการที่ทันสมัย

- ปรับลดและควบคุมค่าบริการ โทรศัพท์ ทั้งโทรศัพท์พื้นฐานและโทรศัพท์เคลื่อนที่

9. การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้า

- ขยายการให้บริการการตรวจสอบและรองรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึง สนับสนุนบริษัทเอกชนช่วยรับภาระการตรวจสอบและรองรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

- เร่งสร้างบุคลากรการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐาน
- จัดบริการการตรวจสอบคุณภาพวัตถุดิบ จัดตั้งศูนย์วัตถุดิบ เช่น การวิจัยยาง และวัสดุอื่นที่สำคัญ

- เร่งจัดการแก้ไข พ.ร.บ.มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทั้งผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ และผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าจากต่างประเทศ

10. การส่งเสริมการลงทุน

- ปรับปรุงกฎหมายส่งเสริมการลงทุนเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์และเงื่อนไขให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศลงทุน และเพื่อให้เกิดความเสมอภาคกันระหว่างนักลงทุนไทยและนักลงทุนต่างชาติ

- ให้บริการช่วยเหลือแก่นักลงทุนในการจัดหาเทคโนโลยีต่างประเทศ

11. การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งสาธารณูปโภค

- สนับสนุนการสร้างสาธารณูปโภค และนิคมอุตสาหกรรมให้รองรับกับอุตสาหกรรมเฉพาะแต่ละประเภท เช่น นิคมอุตสาหกรรม ระบบการขนส่ง ระบบไฟฟ้า และอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลภาวะให้อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน เพื่อลดต้นทุนการจัดการมลภาวะ

12. ผลักดันและส่งเสริมระบบการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- บังคับใช้มาตรการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาไทยในเวทีโลก รวมทั้งธุรกิจบันเทิง และอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

(2) ยุทธศาสตร์การส่งออก

1. สร้างคุณภาพธุรกิจส่งออก

- ส่งเสริมส่งออกมืออาชีพ เพิ่มขีดความสามารถด้านการ

ตลาดของผู้ประกอบการ

- ปรับปรุงสถาบันส่งเสริมการส่งออก สร้างเครือข่ายกับสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ

- เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO
- เพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์

2. สร้างตลาดใหม่

- ให้เงินช่วยเหลือการศึกษาตลาดโดยผ่านสถาบันต่างๆ
- ให้เงินสนับสนุนในการเปิดตลาดใหม่อย่างเต็มที่
- จัดทำยุทธศาสตร์การกระจายสินค้า และการลงทุนเชิงยุทธศาสตร์ในประเทศที่เป็นตลาดเป้าหมาย

- รัฐร่วมมือกับภาคเอกชนสร้างความต้องการสินค้าเกษตรไทยในตลาดต่างประเทศโดยใช้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์

3. สร้างความเป็นธรรม

- ร่วมกับภาคเอกชนในการสร้างกติกาที่โปร่งใส เป็นธรรมในเวทีการค้าระหว่างประเทศ

- บังคับใช้กฎหมายภายในประเทศอย่างจริงจังและเป็นธรรม รวมทั้งการตอบโต้พฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม

- ป้องกันการผูกขาดทางการค้าในประเทศ

4. สร้างไทยเป็นศูนย์กลางการค้าในอินโดจีน

- จัดตั้ง “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” เพื่อส่งเสริมการค้าชายแดน และกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

- ปรับปรุงกฎระเบียบที่ไม่เอื้ออำนวยทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ โดยเฉพาะระเบียบพิธีศุลกากร

- สนับสนุนโครงสร้างเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านตามกรอบการพัฒนากลุ่มอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง

- ส่งเสริมการจัดตั้งและบทบาทของบริษัทการค้า (Trading Firms)

5. ปรับนโยบายเอ็กซิมแบงก์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศ
 - เพิ่มจำนวนลูกค้าที่ใช้บริการเอ็กซิมแบงก์ด้านการประกันความเสี่ยงทางการค้า โดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นยุทธศาสตร์หลักในการเปิดตลาดใหม่
 - ปลดปล่อยสินเชื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การค้าโดยรวม เช่น ปลดปล่อยสินเชื่อเพื่อพัฒนาระบบขนส่งและเส้นทางคมนาคมในอินโดจีน ซึ่งจะเป็นการต่อยอดการพัฒนายุทธศาสตร์เขตเศรษฐกิจในภาคอีสาน
6. ทบทวนนโยบายการค้าต่างตอบแทน
 - ยกเลิกนโยบายการค้าต่างตอบแทนในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อบางกลุ่ม
 - สร้างระบบการค้าต่างตอบแทนให้เป็นธรรม เปิดกว้างให้ผู้ประกอบการในประเทศมีโอกาสมีส่วนร่วมในโครงการอย่างเท่าเทียมกัน
7. พัฒนาระบบให้บริการการออกใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า
 - ให้ความรู้แก่ผู้ส่งออกโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเรื่องการใช้สิทธิประโยชน์จากกฎแหล่งกำเนิดสินค้า
 - ปรับปรุงกระบวนการออกใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าให้สะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง ป้องกันการสวมสิทธิ์

(3) ยุทธศาสตร์การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

1. เร่งขยายการรวมตัวเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ปัญหาภายใต้กรอบเขตการค้าเสรีอาเซียน
2. ส่งเสริมการทำข้อตกลงทางการค้าไปในทิศทางรอบพหุภาคีเพื่อสร้างความได้เปรียบในเวทีการค้าโลก และขจัดอุปสรรคจากมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี
3. ทบทวนข้อตกลงเขตการค้าเสรีทวิภาคี (Bilateral FTA) ที่ลงนามไปแล้ว
 - ทบทวนรายละเอียดในส่วนของข้อตกลงเอฟทีเอที่เจรจาแล้ว รวมทั้งทบทวนกรอบความตกลงและจำนวนประเทศที่เจรจา โดยนำเข้าพิจารณาในกระบวนการรัฐสภา

- เร่งศึกษาในรายละเอียดถึงผลกระทบของเอฟทีเอที่มีผลบังคับใช้แล้ว

- เพิ่มการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในกระบวนการเจรจา โดยจะต้องมีการศึกษาความชัดเจนถึงลำดับความสำคัญและผลกระทบ

4. แก้ไขปัญหาจากข้อตกลงเขตการค้าเสรีทวิภาคีที่เกิดขึ้นแล้ว

- จัดตั้งกองทุนปรับโครงสร้างและฟื้นฟูผู้ประกอบการและเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากการลงนาม

- จัดทำโครงการปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อบรรเทาผลกระทบ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคธุรกิจ

(4) ยุทธศาสตร์การค้าภายในประเทศ

1. ส่งเสริมการค้าปลีกที่เป็นธรรม

- ออกกฎหมายค้าปลีก เพื่อกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกอย่างเป็นระบบ ให้ธุรกิจรายใหญ่และรายย่อยอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

- แก้ปัญหาสัญญาไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ค้าปลีกรายใหญ่กับผู้ประกอบการรายย่อย

- จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือผู้ค้าปลีกรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากห้างดิสเคาท์สโตรรายใหญ่ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในธุรกิจค้าปลีก

2. การป้องกันการผูกขาดและขจัดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม

- บังคับใช้ พ.ร.บ. การแข่งขันทางการค้าอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะการออกเกณฑ์ต่างๆ ที่ถูกละเลย และเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย เช่น การขายสินค้าต่ำกว่าต้นทุน การมีอำนาจเหนือตลาด

- เร่งพิจารณาข้อร้องเรียนต่างๆ ที่ยังไม่ได้รับการวินิจฉัย พร้อมทั้งเร่งสร้างความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการทั้งรายใหญ่และรายย่อยถึงเจตนารมณ์ และแนวทางของกฎหมาย

- แลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานภาครัฐของประเทศต่างๆ ที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ เพื่อป้องกันการฮั้วกันข้ามชาติที่อาจส่งผลกระทบต่อ

ธุรกิจภายในประเทศ

- ตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ผลิตเพื่อป้องกันการรวมกลุ่มกันในระหว่างหน่วยธุรกิจ (collusion) โดยมีจุดประสงค์ในการผูกขาดและเอาเปรียบผู้บริโภค

- ลงโทษผู้ประกอบการที่มีลักษณะจัดคู่แข่งขึ้นโดยลักษณะฉ้อฉลและไม่เป็นธรรม

3. ปรับปรุงระบบบริหารการนำเข้าและคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศ

- เร่งกำหนดมาตรฐานสินค้านำเข้า เพื่อป้องกันการเข้ามาตีตลาดของสินค้านำเข้าราคาถูกที่ไม่ได้มาตรฐาน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคในประเทศ

- พัฒนาระบบความปลอดภัยของการนำเข้าสินค้าเกษตร และสินค้าประเภทอาหาร เพื่อป้องกันการสวมสิทธิ์ และการระบาดของโรคพืชและสัตว์

- ปรับปรุงมาตรการการป้องกันการทุ่มตลาด (Dumping) จากสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ

- ปกป้องผลประโยชน์ของสินค้าไทยที่ส่งไปจำหน่ายในต่างประเทศ

4. ส่งเสริมความเป็นธรรมในการฟื้นฟูกิจการ

- ออก พ.ร.บ. ฟื้นฟูกิจการ แยกออกจาก พ.ร.บ. ล้มละลาย โดยพิจารณาใช้หลักเกณฑ์จากสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทในการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ

- ปรับกฎหมายให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่ความทุกฝ่ายเพิ่มมากขึ้น ทั้งฝ่ายลูกหนี้ที่ซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งผู้ค้าประกัน และเจ้าหนี้ โดยไม่คุ้มครองฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นพิเศษ



3. พรรคไทยรักไทย³

1. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

1.1 การป้องกันประเทศ

จะเสริมสร้างความเชื่อมั่นด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ เพื่อลดความหวาดระแวงระหว่างประเทศในภูมิภาคลง และเพื่อให้เกิดความโปร่งใสกิจการด้านการป้องกันประเทศ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยการเข้าร่วมในเวทีการเจรจาด้านความมั่นคงของอาเซียน (ARF) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างกองทัพในกลุ่มสมาชิกของอาเซียนและกับกองทัพของชาติพันธมิตรของไทย โดยเฉพาะการวางระบบการบริหาร และการจัดการระบบระวางภัยทางทะเล โดยใช้เทคโนโลยีให้ทันสมัยเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทางทะเลร่วมกันของชาติอาเซียน จะสร้างเสริมความทันสมัยทางทหาร เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพ ให้ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงทางทหารของโลกในด้านต่างๆ โดยการเสริมสร้างคุณภาพของกำลังพล (กำลังพลทันสมัย) การยกระดับขีดความสามารถของระบบอาวุธต่างๆ (อาวุธทันสมัย) การพัฒนาหลักนิยมทางทหารให้สอดคล้องกับเงื่อนไขของไทย (หลักนิยมทันสมัย) และการปรับปรุงโครงสร้าง องค์การกองทัพ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ใหม่ (องค์การทันสมัย)

³ www.thairakthai.or.th

บูรณาการด้านกำลังรบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด หากมีความจำเป็นต้องใช้กำลังกองทัพเป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบาย อาทิ การใช้กำลังจะต้องเป็นลักษณะของการใช้กำลังร่วมกันของเหล่าทัพต่างๆ การส่งเสริมให้มีการเรียนร่วม ฝึกร่วม และปฏิบัติการร่วมในเรื่องต่างๆ มีนโยบายบูรณาการด้านกำลังพลเพื่อให้การจัดจำนวนอัตรา และโครงสร้างด้านกำลังพลของกองทัพเหมาะสมกับสถานการณ์ของความเปลี่ยนแปลง โดยปรับขนาดกำลังพลของกองทัพให้มีความเหมาะสม สร้างกองทัพให้เป็นกองทัพอาสาสมัคร ส่งเสริมการสร้างระบบกำลังสำรองของประเทศให้เกิดประสิทธิภาพ ยกกระดับชีวิตความเป็นอยู่และการศึกษาของกำลังพลในระดับต่างๆ ของกองทัพ

พึ่งตนเองทางทหารเพื่อให้ประเทศสามารถนำประโยชน์จากกำลังส่วนอื่นๆ ของสังคมมาใช้ในการป้องกันตนเอง และให้กองทัพและรัฐสามารถใช้ทรัพยากรภายในบางประการ มากกว่าที่จะต้องนำเข้าจากต่างประเทศเสมอไป โดยส่งเสริมให้มีการผลิตยุทธโปกรณ์และอุปกรณ์ทางทหารบางประเภท ที่มีความคุ้มค่าในการใช้โดยอาศัยกระบวนการผลิตภายในประเทศ การใช้ประโยชน์จากภาคอุตสาหกรรมของพลเรือนที่มีความก้าวหน้าในการผลิตและการให้บริการต่อยุทธโปกรณ์ของกองทัพ โดยเน้นในลักษณะของการใช้ร่วมระหว่างภาคการผลิตของพลเรือนและของกองทัพ มีนโยบายเศรษฐกิจความมั่นคง เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจของการป้องกันประเทศกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมเป็นไปอย่างราบรื่น โดยให้มีการจัดการศึกษาในเรื่องการบริหารทรัพยากรด้านการป้องกันประเทศ ให้มีการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของพลเรือนในการพัฒนาซ่อมบำรุง ตลอดจนการสร้างยุทธโปกรณ์ของกองทัพ จัดระดับความสมดุลของการใช้ทรัพยากรด้านอื่นๆ ของประเทศ

ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีทหาร โดยมีเป้าหมายเพื่อให้กองทัพสามารถได้รับประโยชน์สูงสุดจากการพัฒนาเทคโนโลยีทหารสมัยใหม่

เกิดขึ้นในยุคของ “การปฏิวัติในกิจการทหาร” โดยสนับสนุนให้มีการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีทหารทั้งในเหล่าทัพและระหว่างเหล่าทัพ แสวงหาความร่วมมือในเรื่องเหล่านี้จากมิตรประเทศ เพื่อการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีทหารของไทย การจัดซื้อยุทโธปกรณ์ของกองทัพ จะต้อง มีลักษณะของการแลกเปลี่ยนการผลิตทางทหารในกรณีที่มีมูลค่าการจัดซื้อเป็นจำนวนมาก

สนับสนุนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติ เพื่อให้โครงสร้างด้านกำลังพลของกองทัพมีการแก้ไขและรับปัญหาข้อพิพาทระหว่างรัฐอย่างสันติ และเพื่อลดโอกาสของการใช้กำลังระหว่างประเทศ โดยการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศในภูมิภาคด้วยมาตรการสันติ อาทิ ปัญหาความขัดแย้งพรมแดนทั้งทางบกและทางทะเล ความขัดแย้งในการอ้างกรรมสิทธิ์พื้นที่ที่อุดมไปด้วยทรัพยากร ทั้งทางบกและทางทะเล การสนับสนุนให้มีการเจรจา เพื่อลดเงื่อนไขที่จะนำไปสู่การใช้กำลังในการแก้ไขปัญหาข้อพิพาทระหว่างประเทศ

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการกิจระหว่างประเทศ เพื่อให้กองทัพขยายบทบาทในเวทีระหว่างประเทศ อันจะเป็นการเสริมสร้างเกียรติภูมิของกองทัพและประเทศ โดยสนับสนุนให้กองทัพเข้าไปมีส่วนร่วมในกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ (UN PKO)

สนับสนุนให้กองทัพช่วยเหลือสังคมในยามสันติ โดยการเข้ามามีบทบาทในงานด้านสิ่งแวดล้อม บทบาทในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย บทบาทในการปราบปรามยาเสพติด การค้าของผิดกฎหมาย การพัฒนาเพื่อความมั่นคงในเขตพื้นที่ชายแดน รวมถึงการส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจในเขตพื้นที่เป้าหมาย เพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิต การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

1.2 การต่างประเทศ

เนื่องจากระบบเศรษฐกิจไทยและเอเชีย กำลังประสบกับปัญหา

เศรษฐกิจที่รุนแรง เช่นเดียวกับระบบการเงินระหว่างประเทศที่กำลังประสบปัญหาเช่นกัน การแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ จึงต้องแก้ไขทั้งภายในและต่างประเทศด้วยการสร้างวิธีคิดใหม่ ที่ให้คำตอบกับการจัดระเบียบการเงินระหว่างประเทศในปัจจุบันและอนาคต โดยเพิ่มบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศให้มากขึ้น ให้ประเทศไทยมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและมีบทบาทอย่างมีนัยสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาการเคลื่อนไหวของทุนระหว่างประเทศที่รวดเร็ว โดยไม่ปล่อยให้ปัญหาดังกล่าวสร้างผลกระทบต่อการกินดีอยู่ดีของประชาชนและความมั่นคงของรัฐต่อไป การดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทยจึงต้องกำหนดให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ดังกล่าว เพื่อให้ประเทศไทยกับนานาประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบเพื่อประโยชน์ร่วมกัน โดยไทยจะเข้าร่วมอย่างมีนัยสำคัญในกระบวนการจัดระเบียบการเงินระหว่างประเทศใหม่ที่เป็นธรรม โดยมีเป้าหมายที่จะป้องกันมิให้ระบบดังกล่าวก่อปัญหาซ้ำอีก

นอกจากนั้นนโยบายต่างประเทศจะต้องให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือระหว่างชุมชนไทยและชุมชนนานาชาติ เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมเพื่อก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 ภายใต้ปรัชญาสร้างไทยสู่อนาคต โดยให้ความสำคัญต่อธรรมเนียมปฏิบัติทางการทูต ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ตลอดจนความมั่นคงและการเมืองระหว่างประเทศ

มุ่งมั่นร่วมมือกับประเทศอาเซียนและองค์กรสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่ไทยเป็นภาคีสมาชิก ร่วมกันแก้ไขปัญหาโครงการเพิ่มบทบาททางเศรษฐกิจของอาเซียนซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นเกราะกำบังผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวของทุนระหว่างประเทศอย่างรวดเร็ว ยึดมั่นต่อพันธกรณีของไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ กฎบัตรสหประชาชาติ ความร่วมมือระหว่างประเทศและความร่วมมือต่างๆ ซึ่งไทยเป็นภาคี รวมทั้งการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามหลักการของระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และกับนานาชาติทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก ใน

ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยไม่
แทรกแซงกิจการภายในระหว่างกัน และยึดถือหลักการต่างตอบแทนซึ่งกัน
และกัน รวมทั้งประสานความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติด

พัฒนาบทบาทของไทยให้เป็นที่เชื่อถือและยอมรับ พร้อมทั้งขยาย
บทบาทในด้านการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศให้กว้างขวางทั้งใน
ระดับภูมิภาคและนานาชาติ ส่งเสริมให้นานาชาติร่วมลงทุนกับไทยด้วยการ
ใช้มาตรการทางการเงินการคลังของกันและกัน เพื่อให้เกิดความร่วมมือ
อย่างใกล้ชิดกับทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายธุรกิจในแต่ละประเทศกับฝ่ายธุรกิจไทย
เร่งสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างประเทศอย่างครบวงจร เพื่อสร้าง
ความคล่องตัวในการประสานความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจต่างประเทศกับ
วิสาหกิจไทย ส่งเสริมกระทรวงการต่างประเทศให้มีบทบาททางรุกในเวที
ระหว่างประเทศ และเพิ่มประสิทธิภาพในการประสานความร่วมมืออย่าง
ใกล้ชิดกับส่วนราชการอื่นและภาคเอกชนของไทย ในการปฏิบัติการตาม
นโยบายดังกล่าวบุคลากรที่จะมาทำหน้าที่ด้านการต่างประเทศจะต้องได้รับ
การพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายใต้กระบวนการที่ได้กำหนดไว้อย่างจริงจัง เพื่อ
ให้สามารถทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประเทศในการเจรจาความร่วมมือ
ระหว่างประเทศ และรักษาสผลประโยชน์ของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ในทุกด้าน พัฒนาและเสริมศักยภาพของหน่วยงานในต่างประเทศให้มี
ขีดความสามารถในการหาข้อมูลและประสานกับวิสาหกิจในต่างประเทศ
ที่ต้องการมาลงทุนในไทย รวมทั้งการลงทุนด้านทักษะและเงินทุนของแต่ละ
ประเทศ พร้อมกับดูแลประสานกับธุรกิจเหล่านี้อย่างใกล้ชิด ปรับปรุงกลไก
ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในด้านต่างๆ
โดยเฉพาะการให้ความสำคัญต่อการจัดตั้งหน่วยงาน เพื่อรวมศูนย์รับผิดชอบ
การเจรจาการค้าต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการต่อรองรวมทั้งการ
ลดขนาดตัวแทน และปรับปรุงการประสานงานของหน่วยงานราชการในต่าง
ประเทศให้มีประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ปรับปรุง
ระบบข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัย โดยประสานนโยบายระหว่างหน่วยงาน

ราชการด้านการต่างประเทศและเอกชน เพื่อให้ภาคเอกชนได้รับข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัย และให้หน่วยงานราชการในต่างประเทศสามารถใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างทันทั่วถึง

หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยในต่างประเทศจะต้องมีบทบาทช่วยประสานและส่งเสริมการพัฒนาการส่งออกของสินค้าไทย การพัฒนาการลงทุนในประเทศ การพัฒนาแรงงานไทย การพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศไทย ตลอดจนจัดส่งข้อมูลทางกฎหมาย กฎ ข้อบังคับและรายละเอียดเกี่ยวกับช่องทางธุรกิจต่างๆ ที่นักธุรกิจไทยสนใจให้ทราบโดยทั่วถึง ตลอดจนช่วยประสานการเจรจาให้นักธุรกิจไทยได้รับความสำเร็จในการส่งออกสินค้าของตน

2. นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม

2.1 การปฏิรูประบบราชการ

มีเจตนารมณ์ที่จะปฏิรูประบบราชการ โดยการเปลี่ยนแปลงบทบาทของภาครัฐจากผู้ปฏิบัติและควบคุม มาเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของภาคเอกชนและภาคประชาชน โดยปรับปรุงการบริหาร การจัดการ ให้เกิดปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของ “ประชาธิปไตย” ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่อย่างมีหลักการ สมเหตุสมผล มีความรับผิดชอบ การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การสร้างความโปร่งใส เปิดเผยของระบบราชการ โดยเฉพาะความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และการบริหารจัดการที่สามารถคาดคะเนผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนแนวความคิดของการบริหารราชการในลักษณะของการปกครอง มาเป็นการบริหารราชการในเชิงของการพัฒนา โดยประสานความร่วมมือของหน่วยราชการทุกหน่วยให้สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในทิศทางเดียวกัน การปฏิรูประบบราชการเป็นนโยบาย

เร่งด่วน มีลำดับความสำคัญสูงสุดนโยบายหนึ่ง เพื่อให้ระบบราชการมีขนาดเล็กลง แต่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น มีโครงสร้างที่กระชับเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สามารถตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยให้ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนมากขึ้น มีความรวดเร็วต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนยิ่งขึ้น ตลอดจนมีคุณภาพของงานบริการในระดับมาตรฐานสากล การปฏิรูประบบราชการจะต้องคำนึงถึงความแจ่มชัดของกระบวนการความคิด การสร้างนวัตกรรม การทำงานอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ สามารถวัดความพึงพอใจของประชาชนได้ เน้นการพัฒนาทั้งคนและระบบ โดยให้งานบริการสาธารณะสิ้นสุดที่ระดับชุมชนให้มากที่สุด รวมทั้งส่งเสริมความเป็นเลิศในงานสาธารณะ

นอกจากนั้นการพัฒนาคุณภาพของข้าราชการ มุ่งให้ข้าราชการมีทัศนคติที่เอื้อต่องานบริการประชาชน มีความห่วงหาพันพ้อประชาชน มีความซื่อสัตย์ ขยัน อดทน มีขวัญกำลังใจ และมีภาวะผู้นำในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนให้การริเริ่มระบบราชการที่เน้นการจัดจ้าง โดยการทำสัญญาที่สามารถประเมินผลงานได้ด้วยระบบคุณธรรม และให้หลักประกันความมั่นคงบนพื้นฐานของความรู้ ความสามารถ และผลงานสาธารณะ นโยบายการกระจายอำนาจการบริหาร จะส่งเสริมการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น ต้องกระจายอำนาจทางการคลังให้กับท้องถิ่นสามารถจัดการบริหารงบประมาณของตนเองได้อย่างอิสระมากขึ้น จะกำหนดเป้าหมายในการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ระดับท้องถิ่นให้มีความชัดเจนเหมาะสมตามขั้นตอนของการกระจายอำนาจ ในขณะเดียวกันก็จะเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับภารกิจของแต่ละท้องถิ่น ที่รวมถึงการมีอิสระในการจัดการด้านงบประมาณของท้องถิ่น การแสวงหารายได้และการจัดการทรัพย์สินของท้องถิ่นด้วย

2.2 การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

จะดำเนินการปฏิรูปกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่ล้าสมัย หรือการออกกฎหมายใหม่มาบังคับใช้ เพื่อให้เอื้ออำนวยและสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยมุ่งเน้นถึงการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล ความเป็นธรรมในสังคม รวมทั้งการส่งเสริมและรักษาสีทิมมนุษยชน โดยจะจัดตั้งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายให้เป็นองค์กรที่มีกฎหมายรองรับสถานะและอำนาจหน้าที่โดยตรง เพื่อการปฏิรูปกฎหมายที่ล้าสมัยไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและของโลกที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ แก่รัฐบาล รัฐสภาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย อาทิ เสนอให้ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งหมดให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันและยืดหยุ่นต่อสถานการณ์ในอนาคตกฎหมาย สนับสนุนกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุนและการส่งเสริมการลงทุน กฎหมาย สิ่งแวดล้อมและการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ นอกจากนั้นจะส่งเสริมองค์กรที่ดำเนินงานด้านการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางด้านกฎหมาย ให้สามารถขยายขอบเขตการทำงานออกไปได้อย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นโยบายการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมจะปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มขีดความสามารถของการให้บริการด้านความยุติธรรมให้สอดคล้องกับพัฒนาการของปัญหาใหม่ๆ ที่วิวัฒนาการไปตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของโลก จะมุ่งเน้นการพัฒนามาตรฐานคุณภาพบริการด้านความยุติธรรม ที่สามารถจัดและปรับปรุงแก้ไขพันธะสัญญาและการกระทำที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งเน้นการปกป้องคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน โดยเฉพาะความไม่เป็นธรรมที่ประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน อาทิ กลุ่มผู้บริโภคสินค้าอสังหาริมทรัพย์ สินค้าอาหารและยา ผู้ใช้บริการทางสาธารณสุขและการแพทย์

ผู้ให้บริการในสถาบันการเงินและเงินทุนหลักทรัพย์ ผู้ให้บริการด้านประกันภัย ประกันชีวิตและทรัพย์สิน ผู้ให้บริการด้านเช่าซื้อ

จะส่งเสริมบทบาทและความสำคัญของกระบวนการป้องกันและระงับ ยับยั้งข้อพิพาทขั้นพื้นฐาน รวมทั้งส่งเสริมระบบช่องทางและความสำคัญของการร้องทุกข์ กล่าวโทษ สิทธิการควบคุมตรวจสอบ การแนะนำปรึกษา ให้เป็นเครื่องมือของประชาชน ผู้บริโภค ผู้ด้อยโอกาสและผู้เสียเปรียบ ให้มีโอกาสเข้าถึงและได้ใช้ประโยชน์ในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของตนเองมากขึ้น จะเร่งรัดพัฒนาระบบและกระบวนการอำนวยความสะดวกธรรมให้สามารถประกันหลักความเป็นธรรมแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง และมีมาตรฐานคุณภาพสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนสากล โดยเน้นการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหา สิทธิของพยาน สิทธิที่จะได้รับการชดเชยความเสียหายอันเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และสิทธิต่างๆ ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันกำหนดไว้ จะมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะขององค์กรสถาบันตุลาการของกระบวนการยุติธรรมให้สามารถแก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมและกรณีพิพาทระดับสากลได้ โดยเฉพาะการปกป้องคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน นักลงทุน ทรัพย์สิน ทรัพยากร และผลประโยชน์ของชาติ

2.3 การตรวจสอบและประเมินผล

นโยบายทั้งมวลจะดำเนินไปภายใต้กรอบของการตรวจสอบและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยองค์กรอิสระที่จะสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นหรือจัดจ้างมาเป็นพิเศษเป็นกรณีเฉพาะรายต่อไป

3. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

นโยบายการเมืองที่มีความสำคัญสูงสุดคือ มีความจงรักภักดี และมุ่งเทิดทูนพระมหากษัตริย์ไว้เป็นที่เคารพสักการะอันสูงยิ่ง และรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และจะดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อธำรงไว้ซึ่งความเป็นเอกราชทั้งหลายของประเทศอธิปไตยแห่งชาติ บูรณภาพแห่งอาณาเขต ตลอดจนทั้งให้บังเกิดความสุขความเจริญแก่ประเทศชาติและประชาชนทุกหมู่เหล่า

จะส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการทางการเมืองอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างรากฐานอันมั่นคง แข็งแกร่งแก่ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และศรัทธายึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ทั้งนี้โดยการพัฒนาโครงสร้างทางการเมืองสามระดับ คือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเมืองโดยมุ่งเน้น การกระจายอำนาจในการปกครองตนเองตนเองในระดับท้องถิ่นของประชาชน การเสริมสร้างการเลือกตั้งให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรม การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในทุกระดับและในรูปแบบที่หลากหลาย ส่งเสริมและสนับสนุนการทำให้การศึกษาทางการเมืองแก่ประชาชน รวมทั้งสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนอันเป็นกลุ่มผลประโยชน์อันหลากหลายในสังคม เพื่อพิทักษ์ปกป้องสิทธิประโยชน์ของตน

การพัฒนาโครงสร้างส่วนกลางทางการเมือง โดยพัฒนาสถาบันการเมืองที่ทำหน้าที่เชื่อมต่อระหว่างโครงสร้างพื้นฐานทางการเมือง กับโครงสร้างส่วนบนทางการเมือง คือสถาบันพรรคการเมืองและสถาบันข้าราชการ ควบคู่กับการสนับสนุนบทบาทของสถาบันสื่อมวลชนให้เป็นสถาบันที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ สามารถเป็นสถาบันที่ปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประชาชนและบ้านเมืองได้อย่างสมศักดิ์ศรี พร้อมกันนั้นจะมุ่งพัฒนาโครงสร้างส่วนบนทางการเมืองควบคู่ไปด้วยการพัฒนาโครงสร้างส่วนกลางและโครงสร้างพื้นฐานทางการเมือง คือ รัฐธรรมนูญ สถาบันรัฐสภา สถาบันบริหารและสถาบันตุลาการ เพื่อให้สถาบันการเมืองเหล่านี้มีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สามารถสร้างความผาสุกให้แก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง นอกเหนือจากที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กำหนดไว้ จะผลักดันการปฏิรูปการเมือง โดยการนำเสนอมาตรการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริตประพฤติดมิชอบ และการแสวงหาผลประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่อันมิควรได้ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และพนักงานรัฐ โดยริเริ่มให้มีการออกกฎหมายว่าด้วยความขัดแย้งเชิงผลประโยชน์ และมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวโดยเร็ว นอกจากนั้นจะให้การสนับสนุนกิจกรรมและการดำเนินการขององค์กรอิสระทั้งหลายที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้สามารถบรรลุมาริกตามวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะการกลั่นกรองบุคคลที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง และการควบคุม ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย

เพื่อให้การปฏิรูปการเมืองในส่วนของรัฐธรรมนูญสามารถมีพัฒนาการไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะไม่สนับสนุนการแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันในช่วงระยะเวลา 5 ปีนับตั้งแต่วันประกาศใช้ เว้นแต่การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญจะเป็นไปเพื่อการสร้างสรรค์การปฏิรูปการเมืองอย่างแท้จริง และเป็นความประสงค์ของประชาชนโดยทั่วไปเท่านั้น

4. นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข

4.1 การพัฒนาสังคม

การส่งเสริมให้คนไทยมีทักษะและรับการถ่ายทอดทักษะ เพื่อยกระดับความสามารถของตนเองให้เป็นสากลนั้น จะเป็นหนทางหนึ่งของการอยู่รอดจากภาวะวิกฤติในปัจจุบันและเป็นการอยู่รอดที่มีเกียรติและศักดิ์ศรีควบคู่กับความเข้มแข็งของสถาบันสังคม ความเอื้ออาทรระหว่างกันและความเกื้อกูลกันของพี่น้องประชาชนในแต่ละท้องถิ่น เป็นพลังขับเคลื่อนให้พี่น้องประชาชนสามารถกำหนดวิถีชีวิต และทิศทางของการอยู่รอดได้โดยองค์กรทางสังคมที่เข้มแข็ง การเสริมสร้างความอบอุ่นในครอบครัว การให้โอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส และการเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน

ส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถเลือกกระบวนการสร้างความมั่งคั่งของตนได้ด้วยตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพและข้อจำกัด ตลอดจนวิถีชีวิตและการสั่งสมทางภูมิปัญญาของคนในชุมชนนั้น ขจัดความไม่เป็นธรรมต่อการได้รับสิทธิประโยชน์ ค่าตอบแทน อันมีเหตุมาจากความแตกต่างทางกายภาพ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ซึ่งมีผลกระทบต่อคุณภาพการทำงานและปริมาณ รวมทั้งการพัฒนาและคุ้มครองเด็ก สตรี คนพิการและทุพพลภาพ มิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกกดขี่ข่มเหงหรือถูกนำไปแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ ส่งเสริมบทบาทและสถานภาพของสตรีในแต่ละชุมชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

โดยเฉพาะบทบาทในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก เพื่อป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกระดับ ดำเนินการในทุกวิถีทางเพื่อขจัดปัญหายาเสพติด รวมทั้งเร่งรัดการป้องกันปราบปรามการผลิตและเผยแพร่ยาเสพติดในหมู่เด็กและเยาวชนอย่างจริงจัง พร้อมทั้งจัดให้มีระบบการฟื้นฟูสุขภาพและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด ให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี ด้วยตระหนักว่ามนุษย์เป็นหัวใจสำคัญในระบบการผลิตและระบบเศรษฐกิจแผนใหม่ จึงส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน โดยให้รัฐสนับสนุนมาตรการด้านการเงินและการคลัง เพื่อให้การพัฒนาทักษะและฝีมือแรงงานสามารถตอบสนองความต้องการของวิสาหกิจในแต่ละชุมชนได้อย่างเหมาะสม โดยได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อลดปัญหาการว่างงานและการอพยพเข้ามาหางานทำในเมือง ขณะเดียวกันก็สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นให้ดีขึ้น โดยให้การคุ้มครองแก่เด็กและเยาวชนมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบหรือถูกกดขี่ข่มเหง โดยเฉพาะการคุ้มครองแรงงานเด็กอย่างเข้มงวด ส่งเสริมมาตรการด้านการประกันสังคม ขยายขอบข่ายการให้สวัสดิการด้านแรงงานที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบและแรงงานระยะสั้น

พัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนโดยจัดให้มีการศึกษาเสริมเพิ่มเติมจากระบบการศึกษาปกติ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีทัศนคติและพัฒนาการทางความคิดที่ดี โดยมีแหล่งรวมความรู้เสริม อาทิ ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ แหล่งนันทนาการ ศูนย์เยาวชน สนามกีฬา รวมทั้งการจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะที่หลากหลายให้แก่เด็กและเยาวชนตามความถนัด แรงบันดาลใจเกี่ยวกับการสวัสดิการสังคม โดยจัดตั้งกองทุนสวัสดิการสังคม เพื่อให้การคุ้มครองดูแลแก่ผู้สูงอายุ เด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ หรือทุพพลภาพ ผู้ติดยาเสพติด ผู้ป่วยโรคเอดส์ ผู้ประสบภัยสาธารณะ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ขาดผู้อุปการะ ส่งเสริมการรวมตัวของผู้สูงอายุ เด็ก เยาวชน สตรี คนพิการหรือทุพพลภาพ ผู้ติดยาเสพติด ผู้ป่วยโรคเอดส์ ช่างชุมชนแออัด ผู้ด้อยโอกาส และผู้ขาดผู้อุปการะ ให้เป็นองค์กรที่เข้มแข็ง และให้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการออกกฎหมาย กำหนดนโยบาย การวางแผน การดำเนินงานและการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มตน ส่งเสริมและสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้สามารถป้องกันการเสื่อมสภาพ การพิการและทุพพลภาพ มุ่งฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้โอกาสและสร้างความเสมอภาคแก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถเข้าไปร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสังคมได้อย่างเต็มที่ ส่งเสริมการรวมตัวของชุมชนท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟูประเพณี ภูมิปัญญา และศิลปวัฒนธรรมอันดีของแต่ละท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนเหล่านั้นมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญาของตนเอง ส่งเสริมความร่วมมือของชุมชนต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศให้สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันจากศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทักษะและเทคนิค วิทยาการต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละชุมชน โดยปรับปรุงกลไกของรัฐให้อำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่

4.2 การพัฒนาการสาธารณสุข

จะเร่งรัดการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ที่มีมาตรฐาน และคุณภาพ ทั้งในภาครัฐและเอกชน รวมทั้งให้ขยายระบบประกันสุขภาพ

ให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และพอเพียงต่อภารกิจ รวมทั้งจัดให้มีการกระจายบุคลากรที่เหมาะสม ตลอดจนส่งเสริมการนำเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ทันสมัยและคุ้มค่าต่อการให้บริการมาใช้ให้แพร่หลาย และให้ความสำคัญต่อการวิจัยกับการพัฒนาของภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อพัฒนาระบบรูปแบบและเทคโนโลยีทางการแพทย์กับการบริการสาธารณสุขอย่างจริงจัง ขยายงานสาธารณสุขมูลฐานในชนบท โดยสนับสนุนองค์กรชุมชน สถาบันครอบครัว อาสาสมัครสาธารณสุขให้มีบทบาทในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ขยายผลให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง การส่งเสริมสุขภาพและการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมทั้งการป้องกันโรค ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรงในภูมิภาคที่เข้ามากับกลุ่มแรงงานต่างประเทศ และประชาชาติอื่นๆ รวมทั้งการควบคุม ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในกลุ่มเสี่ยงทุกกลุ่ม ดูแลรักษาและพัฒนาศักยภาพของผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วย ครอบครัวและชุมชนให้รู้จักการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เฝ้าระวังและตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนให้อยู่ในระดับมาตรฐานความปลอดภัย รวมทั้งกำหนดมาตรการเร่งรัดให้มีการกำจัดของเสีย ขยะติดเชื้อ และบำบัดน้ำเสียของสถานพยาบาลและสาธารณสุขอย่างจริงจัง ตลอดจนจัดหาน้ำสะอาดเพื่อการบริโภคให้แก่ประชาชนในชนบทอย่างทั่วถึง เข้มงวดต่อมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้ความปลอดภัย และได้รับความเป็นธรรมในการบริโภคอาหาร ยา สินค้า และผลิตภัณฑ์ต่างๆ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการใช้สมุนไพร เพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์และการสาธารณสุข รวมทั้งการให้ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อการนี้

4.3 การศึกษาและวัฒนธรรม

ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา เพื่อวางรากฐานการพัฒนาเด็กไทยอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ด้วยการเน้นการอบรมให้เด็กมีฉันทะทางปัญญา และวินัยแห่งปัญญา และสามารถใช้อนุญามาสร้างสรรค์สร้างความคิดและความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง ให้รู้จักผันแต่ไม่ใช้เพื่อผัน ปรับปรุงบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของชาติทั้งในระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาให้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษา เพื่อการพัฒนาเด็กไทยภายใต้กรอบวินัยแห่งปัญญา เข้มงวดต่อการคัดเลือกบุคลากรที่จะเข้าสู่วิชาชีพครูด้วยการเน้นประสิทธิภาพ และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและการสอนที่มีคุณภาพ โดยไม่ดูความต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก และส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีของครู เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมไทยและของโลก รวมทั้งพัฒนาการของเด็ก ส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาในทุกระดับให้ได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเรียนรู้กับวิทยาการต่างๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก เพื่อให้สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมและพลวัตตามสถานการณ์อย่างทันทั่วถึง

ในระดับอุดมศึกษา จะเร่งพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ สามารถก่อประโยชน์แก่ตนเองและสังคมส่วนรวม โดยมีความสามารถในการพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสม เพราะได้รับการศึกษาอบรมในระดับอุดมศึกษามาแล้ว ขณะเดียวกันบัณฑิตในทางสังคมศาสตร์ จะต้องมีความสามารถนำความคิดมาสร้างสรรค์ต่อสังคม สามารถให้คำตอบแก่สังคมได้อย่างมีคุณค่า และมีความหลากหลายตามความเป็นจริงของโลกยุคใหม่ โดยจะเร่งส่งเสริมการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน คุณภาพของผู้สอน ตลอดจนอุปกรณ์การศึกษาต่างๆ ที่จำเป็น ให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดกับการวิจัยและพัฒนา เพื่อให้เป็นคลังแห่งความรู้และข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญที่จะตอบสนองการใช้ประโยชน์ของหน่วยงานเอกชนและรัฐ

ในระดับอาชีวศึกษานั้น จะให้ความสำคัญแก่วิทยาลัยวิชาชีพต่างๆ เพราะถือว่าวิทยาลัยวิชาชีพเป็นหัวใจของการคงอยู่ของระบบเศรษฐกิจไทยยุคใหม่ และคุณภาพของผลผลิตของวิทยาลัยวิชาชีพคือ หัวใจของอนาคต

เศรษฐกิจไทย โดยจะให้การสนับสนุนเป็นพิเศษแก่กลุ่มวิชาชีพเป้าหมาย พร้อมทั้งเร่งเพิ่มคุณภาพของนักศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการ

ในโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ ส่งเสริมความร่วมมือทางเทคนิควิชาการ และทักษะระหว่างวิสาหกิจในต่างประเทศ หรือสถานศึกษาในต่างประเทศ เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ ถ่ายทอดความรู้และทักษะต่างๆ มาสู่วิทยาลัยวิชาชีพของไทย ตามความเหมาะสม ความถนัด ความพร้อมและศักยภาพของแต่ละสถาบัน เพื่อเพิ่มพูนทักษะของบุคลากรและผู้สำเร็จการศึกษา ส่งเสริมให้วิทยาลัยวิชาชีพใช้ประโยชน์อย่างสูงสุดจากการรับการถ่ายทอดทักษะจากต่างประเทศมาถ่ายทอดเพื่อยกระดับคุณภาพฝีมือแรงงานให้สูงขึ้น ด้วยระบบการศึกษานอกโรงเรียนหรือระบบการศึกษาเสริม เพื่อช่วยลดปัญหาการขาดทักษะฝีมือแรงงานที่มีคุณภาพ

สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ ส่งเสริมการเรียนการสอนของระบบการศึกษานอกโรงเรียนอย่างกว้างขวาง เพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิต โดยให้บริการด้านการเรียนการสอนในวิทยาการต่างๆ อย่างหลากหลาย เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยจะให้ความสำคัญต่อการศึกษานอกโรงเรียนเท่าเทียมกับการศึกษาในระบบโรงเรียน ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาที่สองสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ การรับการถ่ายทอดทางเทคนิค และวิชาการ ตลอดจนทักษะ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าสู่โลกาภิวัตน์ตามความถนัดและศักยภาพของตน

ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีศักยภาพในการฝึกอบรมทักษะและเทคนิคต่างๆ ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน โดยสนับสนุนการรับรองหลักสูตร และการให้สิทธิประโยชน์ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการฝึกอบรม ส่งเสริมให้ครูได้รับการลาพักเป็นกรณีพิเศษ เพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและทัศนคติการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผล

ส่งเสริมให้เด็กไทยสามารถเรียนรู้และเลือกใช้ประโยชน์จากวัฒนธรรม

และอิทธิพลโลกาภิวัตน์ เพื่อมาเสริมความลึกซึ้ง และทักษะในการเข้าใจโลก อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมตามครรลองที่ดีและเลือกเข้าสู่โลกาภิวัตน์ตามความถนัดและศักยภาพแห่งตน

ในระบบการศึกษาไทยนั้น จะต้องจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาที่เป็นหน่วยงานอิสระ ไม่อยู่ในระบบราชการ เพื่อให้หน่วยงานนี้มีหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา การเรียนการสอน เพื่อเสนอแนะต่อรัฐบาล และรัฐสภาทุกปี

องค์ความรู้ของมนุษยชาตินั้น ไม่มีขีดจำกัดในเรื่องพรมแดน เชื้อชาติ และศาสนา องค์ความรู้ของมนุษยชาติเหล่านี้ ควรจะเป็นคลังความรู้เสริมต่อเด็กไทยและประชาชนผู้ใฝ่รู้ จะมุ่งมั่นสร้างระบบหอสมุดแห่งประชาชนที่จะนำองค์ความรู้ของมนุษยชาติเหล่านั้นมาไว้เพื่อมาเสริมระบบการศึกษาที่มีอยู่เดิม

ส่งเสริมระบบห้องสมุดดังกล่าว ให้เป็นหัวใจของผู้ใฝ่รู้ พัฒนาให้ห้องสมุดเป็นแหล่งรวมของสรรพวิชาต่างๆ ทั้งของไทยและนานาชาติ เร่งพัฒนาระบบห้องสมุดให้เป็นแหล่งความรู้ที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่จะเข้าถึงวิทยาการนั้นๆ ได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย โดยเป็นบริการที่รัฐจัดให้แก่ประชาชน และพัฒนาให้สามารถเชื่อมโยงกับห้องสมุดที่มีอยู่ในประเทศและต่างประเทศตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่งเสริมและพัฒนากิจการพิพิธภัณฑ์ด้านศิลปะและเทคโนโลยี เพื่อให้เป็นแหล่งเสริมการศึกษาของเด็กไทยและประชาชนผู้ใฝ่รู้ ให้สามารถนำไปประยุกต์ทางความคิด เพื่อใช้ประโยชน์อย่างหลากหลายในการดำเนินชีวิต นอกจากนั้นสิ่งเหล่านี้จะช่วยเสริมให้กระบวนการศึกษาของเยาวชนไทยมีมิติของความเป็นมนุษย์อย่างครบถ้วน

สนับสนุนให้องค์กรภาครัฐและเอกชน ทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการกีฬาอย่างจริงจัง ควบคู่กับการสร้างเอกภาพในการบริหารและการจัดการด้านกรีกกีฬามีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับการกีฬาสู่ระดับชาติให้ก้าวหน้าอย่างยั่งยืน พัฒนาสถาบันการกีฬาทั้งของ

รัฐและเอกชนให้มีการวัดความสามารถที่เหมาะสมต่อการพัฒนาคุณภาพ นักกีฬา โดยให้การสนับสนุนเป็นพิเศษด้านงบประมาณ ซึ่งจะเน้นที่การนำงบประมาณไปใช้ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมพื้นฐาน ทักษะและความสามารถในเชิงกีฬาของนักกีฬา มากกว่าที่จะนำไปสร้างสิ่งปลูกสร้างที่ไม่จำเป็น การนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการกีฬามาประยุกต์ใช้ในการยกระดับคุณภาพการกีฬาของประเทศ ดูแลสวัสดิการของนักกีฬาให้ได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม เพื่อตอบสนองกับชื่อเสียงเกียรติคุณที่นักกีฬาได้กระทำให้แก่ประเทศชาติ

4.4 ด้านวิทยาศาสตร์

เร่งพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้มีความเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อตอบสนองต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในด้านการวิจัยและการพัฒนา โดยให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานของภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เอื้อประโยชน์ต่อการบริหารการจัดการและกระบวนการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยและจัดหา รวมทั้งคัดเลือกทักษะที่เหมาะสมต่อศักยภาพความเชี่ยวชาญและความชำนาญของคนไทยในการเลือกทักษะของการผลิตที่เหมาะสมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการผลิตเพื่อการส่งออก และการบริโภคภายในประเทศ ทั้งในด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศในการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบครบวงจรเพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ต่อในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งการรับรู้ทางวิชาการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การยกระดับขีดความสามารถของเทคโนโลยี การรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ตลอดจนการรองรับการถ่ายทอดทักษะ รวมไปถึงการให้การคุ้มครองต่อสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา การใช้

สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน ทั้งในทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์ของความหลากหลายทางชีวภาพให้บังเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและชุมชนท้องถิ่นต่างๆ อย่างเป็นธรรมและสมดุล ดูแลให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยคำนึงถึงประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ สังคม และการอนุรักษ์อย่างเป็นธรรม โดยยึดหลักการของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ยึดมั่นในหลักการของการแก้ไขปัญหาผลประโยชน์ต่างๆ ที่กำหนดให้ผู้ใดก่อความเสียหายเป็นผู้รับผิดชอบ โดยบังคับใช้กฎหมายต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการป้องกันมิให้เกิดมลพิษอย่างจริงจัง รวมทั้งสนับสนุนบทบาทของชุมชนและองค์กรพัฒนาเอกชนให้มีส่วนร่วมกับรัฐในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษร่วมกัน เร่งรัดการวางระบบควบคุมที่เหมาะสมต่อสารพิษและวัตถุอันตราย และการป้องกันมิให้สารพิษและวัตถุอันตรายก่อความเดือดร้อนแก่ชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สะอาดและปราศจากมลภาวะให้มีบทบาทต่อการดำรงชีวิตให้มากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีจากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อลดการพึ่งพาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยไม่จำเป็นต้องควบคู่กับการส่งเสริมการประหยัดพลังงานในทุกรูปแบบ เพื่อการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าที่สุด ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสำหรับการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสม ดันทุนต่ำ สามารถพัฒนาและขยายได้อย่างยั่งยืน

5. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

5.1 ด้านเศรษฐกิจ

ประเทศไทยจำเป็นที่จะต้องมีนโยบายใหม่ ที่ไม่เพียงแต่จะช่วยเหลือปัญหาทางเศรษฐกิจที่กำลังเกิดขึ้น และอาจทวีความรุนแรงในอนาคตเท่านั้น

แต่ยังรวมไปถึงการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างการผลิตและการเงินของประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับการสั่งสมทางปัญญาของสังคมไทย นโยบายใหม่นี้จะสร้างให้คนมีความหวัง มีความรู้สึกภาคภูมิใจ รู้สีกว่าตนและประเทศของตนมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี กรอบของนโยบายใหม่นี้จะสอดคล้องประสานกันแก้ปัญหาอย่างเป็นองค์รวม สอดคล้องกับความเป็นจริงและเป็นไปได้ โดยจะสามารถบรรลุเป้าหมายในเชิงของการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมที่กำลังเผชิญอยู่อย่างประสานสอดคล้องไปพร้อมกัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาหนี้ต่างประเทศ ความซบเซาของการส่งออก การถดถอยทางเศรษฐกิจ

การว่างงาน ปัญหาระบบการเงินและสถาบันการเงิน การศึกษา การกระจายโอกาสในชีวิต การจัดโครงสร้างการผลิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน ตลอดจนเสริมสร้างบทบาทของไทยในการเป็นผู้นำของภูมิภาคที่สามารถเสนอทางเลือกที่จะออกจากวิกฤตการณ์ในครั้งนี้ได้อย่างแจ่มชัดและมีความเป็นไปได้ กรอบของนโยบายใหม่นี้จะสอดคล้องและสามารถใช้ประโยชน์จากกระแสโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของข้อมูลข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจและความต้องการของสังคมไทยในอนาคต ปรัชญาของนโยบายเศรษฐกิจ เนื่องจากเป้าหมายสูงสุดของการบริหารราชการแผ่นดิน คือ การเพิ่มพูนความอุดมให้กับชีวิตของประชาชน โดยการสร้างและธำรงไว้ซึ่งความเสมอภาคของโอกาสในชีวิตให้กับประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ดังนั้นเป้าหมายของนโยบายเศรษฐกิจก็ต้องสอดคล้องและตอบสนองต่อการสร้างโอกาสดังกล่าว และต้องสามารถปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนให้ถูกระทบน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จากความผันผวนทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาแต่อิทธิพลของการเคลื่อนไหวของทุนที่รวดเร็วในระดับโลก

นโยบายเศรษฐกิจจะต้องเป็นนโยบายที่ยืดหยุ่น โปร่งใส ชอบธรรม และตรวจสอบได้ โดยยึดเอกราชทางเศรษฐกิจเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ทางด้านการเงินการคลัง ยึดมั่นในการรักษา “หัวใจ” ของวินัยการเงินการคลัง โดย

ไม่ให้นำหนักกับเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งจนทำให้เกิดความระส่ำระสายต่อระบบเศรษฐกิจที่แท้จริง ในโลกปัจจุบันที่การดำเนินนโยบายการเงินการคลังถูกกำหนดโดยปัจจัยภายนอกประเทศที่ไม่สามารถควบคุมได้หลายประการ การอ้างการรักษาวินัยโดยให้นำหนักกับเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งอย่างไม่มีควมยืดหยุ่นในเชิงปฏิบัติและไม่คล่องตัว รังแต่จะทำให้การรักษาวินัยนั้นไม่ก่อประโยชน์ที่แท้จริง แต่กลับจะทำให้ไม่สามารถรักษาวินัยได้ในที่สุด วินัยการเงินการคลังดังกล่าวจะต้องก่อประโยชน์ต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่แท้จริง เนื่องจากเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเงินและการคลัง เป็นเพียงภาพสะท้อนของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แท้จริง ซึ่งประกอบด้วยเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามศักยภาพของประเทศ ระบบเศรษฐกิจของวิสาหกิจขนาดใหญ่ ระบบเศรษฐกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ดังนั้นนโยบายการเงินการคลังต้องมุ่งรักษาสสมดุลของพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แท้จริง เพื่อลดความเสี่ยงทั้งระบบเศรษฐกิจ นโยบายเร่งด่วนให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกกับกิจกรรมที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศให้กับประเทศ ทั้งโดยการเร่งสนับสนุนการส่งออก เร่งวางกรอบในการปรับโครงสร้างการผลิตภายในประเทศ เพื่อเพิ่มจำนวนและสร้างความแข็งแกร่งให้กับกิจการที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ เร่งเพิ่มจำนวนและบทบาทของสถาบันการเงินเฉพาะด้าน อันเป็นกลไกของรัฐให้ส่งเสริมกิจการที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศเหล่านั้นอย่างเร่งด่วน ให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดกับการใช้นโยบายการเงินการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการจ้างงานในประเทศ โดยที่การกระตุ้นนั้น จะไม่ก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อที่ควบคุมไม่ได้ แต่จะเสริมสร้างศักยภาพให้ธุรกิจในประเทศสามารถสร้างรายได้เข้าประเทศได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลให้การลดอัตราดอกเบี้ยไม่เกิดผลกระทบอันไม่พึงปรารถนา จะจำกัดการแทรกแซงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างเงินบาทและเงินตราต่างประเทศให้น้อยที่สุด เพื่อให้อัตราแลกเปลี่ยนสะท้อนความเป็นจริงทางเศรษฐกิจ

ของประเทศ โดยที่อัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวจะสนับสนุนและเป็นประโยชน์ต่อกิจกรรมที่มีศักยภาพในการเสริมสร้างรายได้ให้กับประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็จะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่พึงปรารถนาต่อสังคมไทย

ให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดกับการปรับโครงสร้างและปฏิรูประบบการเงินของประเทศทั้งระบบ อันได้แก่ การวางกรอบและสนับสนุนให้สถาบันการเงินทั้งของรัฐและเอกชน สามารถยกระดับตัวเองทั้งในแง่ของความพร้อมและมาตรฐานการปฏิบัติงานในระดับสากล และในฐานะที่ระบบสถาบันการเงินปัจจุบันไม่สามารถให้ความช่วยเหลือกับกิจการที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้เข้าประเทศได้อย่างเต็มที่ จึงสนับสนุนให้จัดตั้งสถาบันการเงินเฉพาะด้าน อีกทั้งการออกมาตรการทางด้านตลาดทุนและมาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อช่วยให้กิจการเหล่านั้นสามารถก้าวข้ามพ้นขวากหนามทางการเงินโดยเร่งด่วน ให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดกับการเร่งบรรเทาปัญหาคนว่างงาน อันเป็นผลจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจด้วยการจัดให้มีศูนย์เพิ่มพูนทักษะสำหรับแรงงานในเมือง ซึ่งเคยทำงานในอุตสาหกรรมและธุรกิจที่ประสบปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มาจากอุตสาหกรรมการเงินและบริการ ให้ได้รับการฝึกฝนเพื่อให้มีทักษะที่มีประโยชน์และสามารถเกื้อกูลต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ อาทิ การฝึกฝนให้สามารถช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาทั้งในด้านการเงิน การบัญชี การบริหาร และการจัดการ แก้ววิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กเพื่อเพิ่มพูนการส่งออกซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหารสมัยใหม่ อันบั่นทอนความสามารถในการส่งออกอย่างน่าเสียดาย การเร่งรัดโครงการสร้างงานในชนบทตามโครงการที่ได้รับการช่วยเหลือจากองค์กรระหว่างประเทศ อีกทั้งการเร่งรัดและควบคุมให้หน่วยงานรัฐใช้งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในโครงการที่ช่วยให้เกิดการจ้างงาน ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคโดยเร่งด่วน นอกจากนี้ จะสนับสนุนให้เกิดโครงการ “กลับเข้าห้องเรียน” ในระดับประเทศ โดยการสำรวจแรงงานฝีมือที่ตกงานทั่วประเทศ แล้วสนับสนุนให้กลับเข้าไปเรียนและฝึกทักษะในด้านต่างๆ ตามวิทยาลัย

เทคนิคหรือโรงเรียนอาชีวศึกษาทั่วประเทศ โดยได้รับคำตอบแทน ให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดกับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กเพื่อการส่งออก ให้เป็นฐานการผลิต การจ้างงานและการส่งออกของประเทศ หัวใจของนโยบายดังกล่าวจะอยู่ที่การปรับโครงสร้างการผลิตในระบบเศรษฐกิจไทยเสียใหม่ โดยสนับสนุนวิสาหกิจเหล่านี้ที่ประกอบการอิสระและผลิตเพื่อการส่งออกซึ่งมีอยู่แล้วและกระจายอยู่ทุกภาคของประเทศให้เป็นแกนในการสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจ

ในอนาคตนอกจากนั้น วิสาหกิจเหล่านี้ยังจะมีบทบาทสำคัญในการดึงดูดเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างสภาพคล่องให้กับระบบ และเป็นกลไกสำคัญในการกระจายการลงทุนและฐานการผลิตสู่ภาคต่างๆ ของประเทศ เพื่อรองรับการจ้างงานในชนบท และเป็นตัวจักรกลสำคัญในการสร้างทักษะและถ่ายทอดทักษะระหว่างคนงาน ทั้งจากภายนอกประเทศสู่ภายในประเทศ และระหว่างผู้ผลิตและคนงานภายในประเทศด้วยตนเอง การพัฒนาและยกระดับทักษะเหล่านี้เอง จะเป็นหนทางอันสำคัญที่จะส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งที่จะสามารถเลือกกระบวนการในการสร้างความมั่งคั่งของตนด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” ที่เหมาะสมกับศักยภาพและวิถีชีวิตของคนในชุมชนนั้นๆ การดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจต้องควบคู่ไปกับการดูแลไม่ให้เกิดภาวะเงินเฟ้อที่รุนแรง ด้วยการรักษาระดับอัตราเงินเฟ้อไม่ให้สูงจนเกินไป แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องอยู่บนฐานแห่งความเป็นธรรมและข้อเท็จจริงของความสามารถในการผลิตที่สร้างรายได้อย่างแท้จริงของผู้ประกอบการ

นโยบายระยะกลางและระยะยาว ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจที่ยั่งยืน จะสนับสนุนและผลักดันให้เกิดระบบเศรษฐกิจที่พอเพียงตามศักยภาพของชุมชนในระดับรากฐานของประเทศ ตั้งแต่การผลิตเพื่อบริโภค และเหลือขายในระดับครอบครัว การรวมตัวเพื่อดำเนินเศรษฐกิจในระดับชุมชน การเชื่อมโยงอย่างเกื้อกูลและสนับสนุนซึ่งกันและกันกับธุรกิจขนาดใหญ่ สู่ตลาดทั้งภายในและต่างประเทศอย่างเป็นระบบ จะให้

ความสำคัญอย่างยิ่งยวดกับภาคเกษตรกรรม ให้เป็นภาคเศรษฐกิจหลักที่จะต้องเติบโตควบคู่ไปกับภาคอุตสาหกรรมและบริการ และได้รับการเอาใจใส่ในการเพิ่มพูนสมรรถนะการผลิต และยกระดับคุณภาพเพื่อให้ได้ผลผลิตที่พอเพียงเลี้ยงดูประชากรในประเทศและเหลือเพื่อส่งออก รวมไปถึงเป็นวัตถุดิบอันสำคัญให้กับภาคอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ที่มีความหลากหลายและมีศักยภาพสูงในตลาดโลก จะสนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรม จัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของอุตสาหกรรมเป้าหมายเสียใหม่ เพื่อมุ่งสู่การระดมทรัพยากรเพื่อการผลิตในสิ่งที่เราถนัด และมีความสามารถที่สั่งสมมาเป็นพิเศษ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ ทักษะฝีมือที่เรามีความโดดเด่นเชี่ยวชาญ โอกาสทางการตลาดและความสามารถแข่งขันในระยะยาว ความสามารถในการขยายขอบข่ายสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องและอุตสาหกรรมสนับสนุน อีกทั้งการเชื่อมโยงอย่างสมดุลระหว่างอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นแรงงานไปสู่การพัฒนาให้เกิดอุตสาหกรรมที่มุ่งใช้ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตที่จะทวีความสำคัญยิ่งในระยะยาว ยกระดับความสามารถแข่งขันพร้อมเผชิญกระแสแข่งขันการค้าเสรี จะสนับสนุนให้มีแผนการสนับสนุน และสร้างเสริมความสามารถแข่งขันเป็นการเฉพาะในแต่ละอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ จะส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการกำหนดอาณาเขตพื้นที่เป็นการเฉพาะสำหรับแต่ละอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นเบ้าหลอมแห่งการเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันที่แท้จริง การคัดเลือกจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมเชิงยุทธศาสตร์ของพื้นที่ ความสอดคล้องกับทรัพยากรและทักษะของประชากรในพื้นที่ ความสามารถในการจูงใจให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมายเข้ามาลงทุนในพื้นที่ การชักจูงให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสนับสนุนเข้ามาอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ความพร้อมพร้อมของการมีสถานศึกษา สถาบันวิจัยและพัฒนาเพื่อป้อนวิทยากรและบุคลากรแก่ผู้ผลิต ความพร้อมพร้อมของบริการขนส่ง ตลอดจนความพร้อมของสาธารณูปโภคและ

สาธารณูปการอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายแต่ละประเภท ทั้งนี้เพื่อให้ผลผลิตมีคุณสมบัติพร้อมที่จะแข่งขันในตลาดโลกได้อย่างแท้จริง จะส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการขนาดใหญ่จำนวนมากพอในแต่ละอุตสาหกรรมเป้าหมาย ที่มีความแข็งแกร่งทั้งในแง่ของเทคโนโลยี และทรัพย์สินทางปัญญาของตนเอง ด้านเงินทุน ด้านการผลิตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามความต้องการของตลาดได้อย่างรวดเร็ว และด้านการตลาดที่เข้มแข็งเพียงพอในการก้าวสู่ธุรกิจการค้าในระดับโลก

ในด้านหนึ่งนั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดการผูกขาด รวมศูนย์ในแต่ละอุตสาหกรรม แต่ในอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งก็คือ การกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันอันเป็นการเพิ่มความแข็งแกร่ง และความสามารถแข่งขันของผู้ประกอบการขนาดใหญ่เหล่านี้ ให้สามารถเป็นหัวหอกที่ทรงประสิทธิภาพในการรุกสู่ตลาดโลกของแต่ละอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทย ในอนาคตจะสนับสนุนและผลักดันให้เกิดการปฏิรูปกิจการธุรกิจใภาคเอกชนให้มีความโปร่งใส เข้มแข็ง มีคุณภาพและประสิทธิภาพทัดเทียมระดับมาตรฐานโลก ทั้งในเชิงของคุณภาพผู้บริหารและระบบการจัดการ เทคโนโลยี การปรับโครงสร้างการเงินและโครงสร้างทุน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร การเปิดเผยข้อมูลและข้อเท็จจริงของกิจการ การยกระดับเครื่องจักรและวิทยาการการผลิต ทั้งนี้เพื่อยกระดับศักยภาพ และประสิทธิภาพของธุรกิจเอกชนไทยโดยส่วนรวม อันจะเป็นประโยชน์ทั้งในเชิงของการจูงใจให้ต่างชาติเข้ามาร่วมลงทุน และทั้งในเชิงของการเตรียมพร้อมเผชิญกระแสการแข่งขันเสรีในอนาคต จะเร่งยกระดับความสามารถเชิงการผลิตของประเทศ ด้วยการส่งเสริมและจูงใจให้มีการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีและเครื่องจักรการผลิตให้ทันสมัยภายใต้ข้อจำกัดของประเทศ

ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต กระบวนการผลิตและการจัดการ ชักจูงให้มีการเคลื่อนย้ายฐานผลิตของอุตสาหกรรมเป้าหมายจากต่างประเทศ พร้อมทั้งเร่งรัดการพัฒนาระบบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตลอดจนยกระดับความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และ

รูปแบบผลิตภัณฑ์ให้เทียบเท่ามาตรฐานโลก ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้เกิดธุรกิจขนาดใหญ่ที่เข้มแข็งเพียงพอที่จะก้าวสู่การแข่งขันในระดับโลก จะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมประเภทสนับสนุนซึ่งมักมีขนาดเล็กและเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมหลักของประเทศทั้งในฐานะของการเป็นฐานผลิตวัตถุดิบชิ้นส่วน วัสดุ อุปกรณ์ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในเชิงสนับสนุนและเกื้อกูล การสนับสนุนผู้ประกอบการเหล่านี้ควรมุ่งเน้นในการเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการผลิต การเงิน เทคโนโลยีและการจัดการยกระดับนโยบายการค้าต่างประเทศ จากการเน้นเพียงเร่งรัดการส่งออกในทุกระดับ สู่การพัฒนาเครือข่ายการตลาดเข้าสู่ระดับโลก เพื่อผนึกและสอดรับเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจโลกอันเข้มแข็งในโลกยุคไร้พรมแดน สนับสนุนและผลักดันให้ภาคเอกชนยกระดับความพร้อมในการเผชิญการแข่งขันเสรีในเวทีการค้าระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการพัฒนาความรู้ในโครงสร้างและกลไกเศรษฐกิจการค้าโลก ทั้งในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค ความรอบรู้ในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศและในประเทศ เป้าหมายการใช้แนวคิดการตลาดสมัยใหม่ การพัฒนาองค์กรและบุคลากร การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในเชิงของทักษะ เทคโนโลยีและวิทยาการที่จำเป็นในการแข่งขันระดับโลกอย่างมีประสิทธิภาพ ยกระดับและพัฒนาผลิตภัณฑ์ส่งออกของไทยในทุกๆ มิติ ทั้งในมิติของคุณภาพ มิติของการสร้างมูลค่าเพิ่ม มิติของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากทักษะหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือการแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรใหม่ๆ เพื่อรุกสู่ตลาดต่างประเทศ และในมิติที่สำคัญที่สุด ได้แก่ การก้าวจากการเน้นการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เป็นกายภาพ ไปสู่การส่งออกผลิตภัณฑ์และบริการที่มีสัดส่วนของทรัพย์สินทางปัญญามากกว่าการขายแรงงาน มุ่งพัฒนาเครื่องหมายการค้าของสินค้าไทยสู่ตลาดโลกให้ต่างประเทศนิยมเชื่อถือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างและพัฒนาเครื่องหมายระดับโลกใน

อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมเสื้อผ้าและสิ่งทอ อุตสาหกรรมเซรามิก และอุตสาหกรรมเครื่องหนัง เป็นต้น ในระยะยาว จะให้ความสำคัญกับการสนับสนุนให้กิจการของไทยได้รับประโยชน์จาก สภาวะการณ์โลกาภิวัตน์ของทุนทางการเงิน ทุนทางเทคโนโลยี และทุนทาง ปัญญา ซึ่งจะทำให้บางส่วนของเศรษฐกิจไทยที่มีศักยภาพได้ประโยชน์ สูงสุดจากบทบัญญัติใหม่ขององค์การการค้าโลก โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดเล็กที่มีศักยภาพจะได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ โดยจัด ให้เป็นความเร่งด่วนพิเศษในการพัฒนาเครือข่ายการตลาดเข้าสู่ระดับโลก เพื่อฝึกและสอดรับเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจโลกอันเข้มแข็งในโลกยุค ไร้พรมแดน ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกไทยในทุกระดับ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดเล็กที่มีศักยภาพเพียงพอ ทั้งในแง่ของทักษะความสามารถ ในการผลิตและมีตลาดรองรับ ให้สามารถก้าวเข้าสู่การเป็นบริษัทระดับโลก ทั้งนี้โดยยึดถือโลกทั้งโลกเป็นตลาดสินค้า เป็นแหล่งวัตถุดิบและสามารถใช้ เป็นแหล่งการผลิตหรือประกอบสินค้า โดยเน้นการเชื่อมโยงเครือข่ายการ ผลิตและการจำหน่ายให้ได้ประโยชน์สูงสุดในเชิงต้นทุนและการตลาด การ ก้าวข้ามจากการเป็นเพียงผู้ส่งออก ไปสู่การสร้างเครือข่ายการผลิตและ ตลาดในระดับโลก ไม่เพียงแต่จะช่วยรักษาไว้ซึ่งความได้เปรียบในเชิง แข่งขันที่เคยมีเท่านั้น แต่ยังเป็นการให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศอีกด้วย ส่งเสริมให้กิจการของไทยสามารถครอบครองเทคโนโลยี หรือทรัพย์สิน ทางปัญญาที่ได้มาจากแหล่งอื่น แล้วนำมาทำการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มให้ สามารถทำการผลิตให้มีความหลากหลายกว่าของเดิม ส่งเสริมให้กระทรวง พาณิชยปรับปรุงศูนย์พาณิชยกรรม และสำนักงานการพาณิชย์ในต่างประเทศ ให้เป็นแหล่งระดมทักษะของบุคลากรต่างประเทศ ที่มีศักยภาพในการเข้า ร่วมกระบวนการสร้างต้นแบบของสินค้าที่จะส่งออกไปยังตลาดทั่วไปใน โลกและตลาดเฉพาะ โดยต้นแบบนั้นจะต้องสามารถก่อให้เกิดการผลิต ขึ้นในประเทศไทยโดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก สำหรับศูนย์ พาณิชยกรรมและสำนักงานการพาณิชย์ในต่างประเทศนั้น จะต้องทำหน้าที่

เป็นสถานที่แสดงสินค้าอันเนื่องมาจากทักษะที่พร้อมด้วยข้อมูลประกอบ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าต่างประเทศในการตัดสินใจสั่งซื้อสินค้าจากไทย หรือเข้าร่วมทุนการผลิตกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กลงในประเทศไทย ศูนย์พาณิชย์กรรมและสำนักงานการพาณิชย์ในต่างประเทศ จะต้องประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสถานเอกอัครราชทูตไทย ในการผลักดันให้รัฐบาลประเทศนั้นๆ อำนวยความสะดวกต่อการย้ายทุนทางปัญญา ทุนทางเทคโนโลยีและทุนประกอบการมายังประเทศไทย โดยให้เป็นประโยชน์ร่วมกันแก่ทั้งสองประเทศอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ศูนย์พาณิชย์กรรมและสำนักงานการพาณิชย์ในต่างประเทศ จะต้องมีบุคลากรที่เหมาะสมกับเป้าหมายของแผนงานดังกล่าว โดยไม่จำเป็นต้องใช้ข้าราชการประจำ และการจัดตั้งศูนย์พาณิชย์กรรมจะต้องเลือกสถานที่ที่เหมาะสมแก่ลูกค้า บุคลากรที่วิสาหกิจไทยต้องการเพื่อเข้ามามีส่วนในการสร้างสินค้าต้นแบบและพัฒนาสินค้าร่วมกันตลอดไป สนับสนุนให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการของกระทรวงเศรษฐกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อให้สามารถปฏิบัติการทั้งในเชิงของการวางแผนยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในด้านการตลาด ด้านข้อมูลข่าวสาร การระบุนหรือติดต่อลูกค้าเป้าหมาย ตลอดจนช่วยแก้ไขอุปสรรคการค้าในต่างประเทศ ยิ่งไปกว่านั้น ให้มีการผนวกแนวทางนโยบาย ทิศทางการบริหารและแนวทางปฏิบัติงานระหว่างกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดพลังผลักดันสูงสุดต่อการขยายและพัฒนาการส่งออกของประเทศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ปฏิรูปองค์กรแห่งรัฐ พลิกโฉมใหม่วิสาหกิจไทย จะเร่งดำเนินการปฏิรูปสถาบัน และองค์กรหลักทางเศรษฐกิจของประเทศทั้งในด้านโครงสร้างองค์กร ระบบการจัดการ การพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยี และวิทยาการ ทั้งนี้เพื่อยกระดับความสามารถและศักยภาพขององค์กรแห่งรัฐ

ให้สามารถเป็นหลักในการกอบกู้เศรษฐกิจในการขึ้นนำและกำหนดยุทธศาสตร์ อีกทั้งสามารถสนับสนุนภาคเอกชนให้พร้อมเผชิญกระแสความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อประสานให้เกิดพลังหน้าที่แท้จริงทั้งในระหว่งองค์กรแห่งรัฐด้วยกันและในระหว่างภาครัฐกับเอกชนทั้งในด้านยุทธศาสตร์ แนวทางนโยบายและการประสานในระดับการปฏิบัติให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง พร้อมกับการเปลี่ยนบทบาทของหน่วยงานรัฐจากผู้ควบคุมมาเป็นผู้สนับสนุน สนับสนุนการเร่งรัดเพิ่มพูนประสิทธิภาพรัฐวิสาหกิจ โดยมุ่งเน้นการนำวิธีการบริหารจัดการแบบเอกชนมาประยุกต์ใช้ในรัฐวิสาหกิจ เพื่อสร้างและพัฒนาองค์กรให้มีความแข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพ การสนับสนุนภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนในการถือครองหุ้นและมีบทบาทร่วมในการบริหารรัฐวิสาหกิจ

5.2 เกษตรกรรม

มุ่งแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรอย่างเร่งด่วน โดยยึดหลักเกณฑ์เดียวกันกับการแก้ไขปัญหานี้สินของภาคธุรกิจอื่น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับคนทุกกลุ่มในสังคม ในขณะเดียวกันการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกร จะต้องคำนึงถึงการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของเกษตรกรในระยะยาวด้วย มาตรการแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกร จะต้องเริ่มด้วยการจัดชั้นคุณภาพหนี้ โดยหนี้ที่มีคุณภาพดีจะได้รับการสนับสนุนให้เข้าโครงการประนอมหนี้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) โดยจัดให้เกษตรกรได้รับปัจจัยการผลิตที่ดีและมีคุณภาพ เพื่อให้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการกำกับ ตรวจสอบอย่างใกล้ชิดเพื่อให้ปัจจัยการผลิตนั้นๆ ถึงมือเกษตรกรและถูกใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง หากมีความจำเป็น ธกส. อาจขยายเวลาการชำระหนี้ให้เกษตรกรเป็นการชั่วคราว ทั้งนี้โดยพิจารณาเป็นกรณีไป หนี้ด้อยคุณภาพนั้น จะจัดให้ได้รับการฟื้นฟูเป็นกรณีพิเศษ โดยวางระบบการฟื้นฟูและให้ความช่วยเหลือเป็นกรณีเฉพาะต่อไป

ขณะเดียวกันเพื่อผ่อนคลายภาระหนี้สินของเกษตรกร จะต้อง

สนับสนุนให้องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรและสหกรณ์ (อตก.) มีบทบาทมากขึ้นในการเข้ามารับซื้อ รับจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกร โดยประสานงานอย่างใกล้ชิด กับ ธกส. ในการปล่อยกู้และการติดตามหนี้สิน พร้อมกันนี้จะจัดเงินอุดหนุนจากเงินกู้ของธนาคารโลก เพื่อการจัดหาบุคลากรเฉพาะกิจที่จำเป็นสำหรับภารกิจในโครงการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายข้างต้น พร้อมทั้งจัดให้มีหน่วยงานพิเศษสำหรับติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือดังกล่าว มุ่งพัฒนาภาคเกษตรกรรมเป็นฐานการผลิตที่แข็งแกร่งในการผลิตเพื่อให้พอเพียงต่อการบริโภคในประเทศ เป็นฐานรายได้ที่เพียงพอและสม่ำเสมอต่อการดำรงชีพของเกษตรกรและครอบครัว และสามารถเป็นภาคเศรษฐกิจที่เติบโตเคียงคู่ภาคอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อการส่งออก ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมแผนใหม่อย่างเป็นระบบที่ครบวงจร โดยเริ่มตั้งแต่กำหนดประเภทของพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่มีศักยภาพอันเป็นเป้าหมาย โดยคำนึงถึงการบริโภคภายในความเหมาะสมทางสภาพภูมิศาสตร์ ศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น และศักยภาพทางการตลาดของผลผลิตที่ได้ หรือผลผลิตที่แปรรูปที่ใช้พืชและสัตว์เศรษฐกิจนั้นเป็นวัตถุดิบ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรที่เหมาะสมและยั่งยืน กำหนดพื้นที่เพาะปลูกและเพาะเลี้ยงเฉพาะสำหรับพืชและสัตว์เศรษฐกิจในเป้าหมาย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมทางภูมิศาสตร์ของแต่ละพื้นที่ ทำเลสำหรับพืชและสัตว์แต่ละประเภท ความชำนาญหรือความสามารถอันโดดเด่นของคนในท้องถิ่น ศักยภาพทางการตลาด ตลอดจนการสอดคล้องเหมาะสม ทั้งในเชิงของกระบวนการผลิต และการตลาดระหว่างการผลิตและการตลาดของภาคเกษตรกรรมกับกระบวนการผลิตและการตลาดในภาคอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดกับการใช้วิชาการที่ก้าวหน้าใช้ในภาคเกษตรกรรมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่สูงด้วยคุณภาพและมีผลตอบแทนต่อพื้นที่เพาะปลูกและเพาะเลี้ยงสูง สร้างความเชื่อมโยงระหว่างผลผลิตในภาคเกษตรกับภาคการ

ผลิตในอุตสาหกรรมแปรรูป ทั้งในเชิงการวางแผนการผลิต การวิจัยและพัฒนาการตลาด เพื่อให้ภาคเศรษฐกิจทั้งสองระบบนี้เติบโตควบคู่กันไปอย่างแข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพ ประยุกต์ใช้การตลาดสมัยใหม่ ทั้งในด้านการสำรวจ วิจัย การพัฒนาผลิตภัณฑ์และเครื่องหมายการค้า ตลอดจนการส่งเสริมการตลาด และการขายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เน้นการสร้างร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดโดยอาศัยความเชี่ยวชาญ ทักษะ และระดับการพัฒนาพืชผลเศรษฐกิจของไทย ร่วมกับความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อพัฒนาการเกษตรร่วมกันซึ่งจะช่วยให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ ทั้งในเชิงการผลิตและการตลาดร่วมกัน เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรองค์กรเกษตรกรไทย ในการปลูกพืชเศรษฐกิจเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดหาพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิตที่สำคัญ การจัดหาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน การกระตุ้นและส่งเสริมการใช้วิชาการสมัยใหม่เพื่อใช้ในการวางแผนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การลดต้นทุนการผลิต การยกระดับคุณภาพผลผลิต และการบริหารตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ รักษาระดับราคาสินค้าเกษตรขั้นปฐมให้อยู่ในระดับที่เป็นธรรมต่อเกษตรกรผู้ผลิต โดยการพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร อาทิ ตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า การจัดตั้งตลาดกลางการพัฒนาระบบข่าวสารข้อมูลให้ตรงกับความต้องการและสอดคล้องกับศักยภาพของเกษตรกร อีกทั้งปรับปรุงระบบการพยากรณ์ภาวะการค้าสินค้าเกษตรเพื่อให้สามารถทราบล่วงหน้า อันเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการผลิต ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือเกื้อกูลซึ่งกันและกันระหว่างเกษตรกรรายย่อยด้วยกัน และระหว่างเกษตรกรรายย่อยกับเกษตรกรรายใหญ่ และเกษตรกรกับโรงงานอุตสาหกรรมในแต่ละชุมชน เพื่อให้สถาบันเกษตรกรมีบทบาทเข้มแข็งขึ้น ทั้งด้านการวางแผนงานการผลิต และการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรและเพื่อรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระบบการถือครองที่ดินและการปฏิรูปที่ดินเพื่อการใช้ดินอย่างเหมาะสมและมี

ประสิทธิภาพ เร่งแก้ไขปัญหาการครอบครองที่ดินของรัฐที่ไม่ถูกต้องด้วยความ
เป็นธรรม โดยให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายและสภาพ
ความเป็นจริงของชุมชนท้องถิ่น การพัฒนาการเกษตรใดๆ จะต้องคำนึง
ถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งการ
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนต่างๆ ต่อการ
พัฒนาการเกษตรนั้นๆ เพื่อให้บังเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและ
ชุมชนต่างๆ ด้วยส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่เกษตรกรสำหรับ
กิจการที่เป็นวิสาหกิจขนาดเล็กในครัวเรือน เพื่อเพิ่มทางเลือกในการ
ประกอบอาชีพและการมีรายได้เสริมจากวิสาหกิจขนาดเล็กในครัวเรือน
เช่น การแปรรูปผลผลิต การถนอมผลผลิต การผลิตอาหารและงาน
หัตถกรรม เป็นต้น



4. พรรคมหาชน⁴

1. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

1.1 ความมั่นคง

จะพัฒนาความมั่นคงให้เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศในระดับต่างๆ บนพื้นฐานความร่วมมือ ทั้งแบบทวิภาคีและพหุภาคี การจัดการความมั่นคงภายในประเทศ จะเน้นการพัฒนาการบริหารแบบกระจายอำนาจควบคู่ไปกับการพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กรภาครัฐทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงภายในให้บริหารจัดการงานด้านความมั่นคงบนพื้นฐานที่มีความเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลายของกลุ่มคนในท้องถิ่น ขณะเดียวกันก็สร้างความก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไปด้วยแบบแผนความมั่นคงภายในแบบของพรรคมหาชน จะยึดหลักการในการสร้างสันติภาพและความสงบสุขเป็นหลัก

ในด้านการป้องกันประเทศ จะมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพของกองทัพด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีทางการทหารควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างของกองทัพให้มีขนาดและประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับสมรรถนะก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพสูงพอที่จะป้องกันทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ และในขณะที่ภาวะที่บ้านเมืองสงบสุขก็จะเสริมสร้างความรู้ความสามารถด้านการพัฒนาสังคมให้กับหน่วยงานต่างๆ ในกองทัพ ให้เข้าร่วมมือกับ

⁴ www.mahachon.or.th

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ดำเนินงานบูรณาการ สร้างสรรค์ความมั่นคงให้กับสังคมและท้องถิ่นต่างๆ ให้สามารถพัฒนาตนเอง และชุมชนให้มีความสงบสุขและมีความพร้อมที่จะดูแลตนเองในภาวะที่บ้านเมืองคับขัน

แนวนโยบายโดยรวมด้านความมั่นคง มีทิศทางเป้าหมายที่มุ่งสร้างสันติสุขและสันติภาพให้เกิดขึ้นทั้งในสังคมไทย ในระดับภูมิภาค และในประชาคมโลก แนวทางสำคัญ จะใช้ยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและร่วมมือเป็นหลัก โดยจะสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและกับต่างประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้เกิดความมั่นคง ความสงบสุขที่ยั่งยืน โดยหลีกเลี่ยงการคุกคาม สงคราม และการใช้ความรุนแรงอย่างถึงที่สุด

1.2 การต่างประเทศ

มุ่งพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศในทุกภูมิภาคของโลกภายใต้ความสัมพันธ์แบบสร้างสรรค์ ความร่วมมือกับประเทศต่างๆ จะกำหนดขึ้นตามคุณสมบัติความชำนาญการของประเทศนั้นๆ ทั้งแบบทวิภาคีและพหุภาคี เป้าหมายของการต่างประเทศจะมีทิศทางเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา หรือเพื่อร่วมมือแก้ไขปัญหาที่มีขอบเขตกว้างหรือมีความซับซ้อนสูงเกินกว่าที่ประเทศหนึ่งประเทศใดจะแก้ไขได้ ความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจะต้องก่อให้เกิดการพัฒนา การศึกษา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และความมั่นคงของชาติ จะสนับสนุนให้มีความร่วมมือด้านการศึกษาอย่างกว้างขวางระหว่างสถาบันภาครัฐและเอกชนในประเทศกับนานาชาติทั่วโลก รวมทั้งจะพัฒนาความร่วมมือในเชิงสร้างสรรค์กับองค์กรต่างประเทศที่สำคัญ เช่น องค์การสหประชาชาติ องค์การอนามัยโลก องค์การการค้าโลก องค์กรของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา ฯลฯ รวมทั้งจะพัฒนาความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นกับองค์กรในภูมิภาคอาเซียนซึ่งเป็นเพื่อนบ้านใกล้ชิด

สำหรับกลุ่มประเทศอินโดจีน จะให้การสนับสนุนมิตรประเทศที่ใกล้ชิดในกลุ่มอินโดจีนในด้านที่เกี่ยวกับการศึกษา วัฒนธรรม การกีฬา

การพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาความมั่นคงร่วมกัน ตามที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ จะดำเนินการทบทวนแนวทางความร่วมมือเพื่อ สันติภาพกับประชาคมโลกใหม่ กำหนดแนวทางการดำเนินนโยบายต่าง ประเทศในแบบที่เป็นตัวของตัวเอง ปรับความสัมพันธ์กับต่างประเทศบาง ประเทศเสียใหม่ที่เน้นความสมานฉันท์และความร่วมมือ โดยเฉพาะกับ ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย และกลุ่มประเทศตะวันออก กลาง เพื่อยุติปัญหาชายแดนภาคใต้ให้หมดไปอย่างสิ้นเชิง จะสนับสนุน ภาครัฐกิจเอกชนและภาคประชาสังคมให้มีการพัฒนาความสัมพันธ์และ ความร่วมมือในด้านต่างๆ กับประเทศที่มีความชำนาญการในเรื่องนั้นๆ โดยเฉพาะในเรื่องการพัฒนาการศึกษา การดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การ พัฒนาเศรษฐกิจ และการสร้างความเข้มแข็งทางสังคม จนถึงความร่วมมือ ทางวัฒนธรรม ทั้งนี้จะมุ่งให้ผลประโยชน์จากความสัมพันธ์และความ ร่วมมือระหว่างประเทศนั้น เกิดประโยชน์แก่ประเทศและสังคมโดยรวม สืบไป

2. นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม

ไม่มี

3. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

3.1 ด้านการเมือง

ยึดหลักการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมที่มุ่งธำรงรักษา ไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และให้ ความสำคัญกับรัฐธรรมนูญอันถือเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ มุ่ง พัฒนาพลเมืองในสังคมไทยให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างผาสุกเท่าเทียม ยุติธรรม และสงบเรียบร้อย กิจกรรมทางการเมืองของพรรคมหาชนดำเนินการอยู่บน พื้นฐานการเมืองที่ยึดประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง

พรรคมหาชนมุ่งให้มีการปฏิรูปการเมืองอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาระบบการเมืองไทยให้ก้าวหน้า สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ด้วยการฝึกกำลัง ความร่วมมือ และความสมานฉันท์ของคนทุกคนในชาติ

จะปกป้องสิทธิทางการเมืองของพลเมืองในการรวมตัวเคลื่อนไหวตามแบบสังคมประชาธิปไตย จะให้ความสำคัญในข้อตกลงทางสังคมและการสร้างความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างชาติพันธุ์และวัฒนธรรมของกลุ่มชนท้องถิ่นต่างๆ กับทั้งสนับสนุนการเสริมสร้างสังคมเข้มแข็งโดยไม่ทำลายเอกภาพของประเทศไทย

3.2 การปกครอง

มุ่งสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นโดยอาศัยการกระจายอำนาจในทิศทางใหม่ด้วยการสร้างความร่วมมือพัฒนาประเทศสู่ท้องถิ่นต่างๆ ตามพลังการพัฒนาของท้องถิ่นที่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพภูมิเศรษฐกิจและวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาให้เอกภาพของชาติเกิดจากพลังความร่วมมือ ความมุ่งมั่น และแรงบันดาลใจร่วมกันของคนในทุกท้องถิ่น

จะพัฒนารูปธรรมของการกระจายอำนาจด้วยการจัดตั้งมหานครแห่งใหม่ 4 แห่ง ในระยะแรก ด้วยการยกระดับจังหวัดที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมใกล้เคียงกับกรุงเทพฯ ขึ้นเป็นมหานคร อันได้แก่ ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ และภูเก็ต เพื่อเป็นแบบแผนนำร่องในการกระจายอำนาจ กระบวนการของการปกครองแบบกระจายอำนาจในแนวทางของพรรคมหาชน พัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้ตามแบบของสังคมในศตวรรษที่ 21 จะสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นในระดับชุมชนควบคู่ไปกับการเติบโตทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางสังคม การกระจายอำนาจจะไม่มีจุดหมายเพื่อเพิ่มอำนาจให้กับรัฐหรือราชการ แต่จะเป็นการปรับโครงสร้างอำนาจใหม่ด้วยการถ่ายโอนอำนาจของระบบราชการออกไปให้กลุ่มคนในสังคมที่อยู่นอกระบบราชการทุกภาคส่วน ทั้งภาคธุรกิจ ประชาสังคม และพลเมืองกลุ่มต่างๆ ในชุมชน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินกิจกรรมของรัฐ เป็นกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์และผู้เสียภาษี ในขณะที่

เดียวกัน แนวทางการกระจายอำนาจทิศทางใหม่นี้ จะเสริมปรับความร่วมมือของคนทุกกลุ่มเป็นพลังหนุนชุมชนในแต่ละท้องถิ่นให้สามารถจัดการพัฒนาสังคมได้อย่างเป็นตัวของตัวเอง อันเป็นหนทางการปกป้องความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพที่สุด และเป็นกลางทางสังคมที่ทรงประสิทธิภาพที่จะจัดอุปสรรคของการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามแบบประชาธิปไตย จะช่วยเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้าถึงปัญหาและแก้ปัญหาของแต่ละท้องถิ่นได้อย่างถึงรากถึงโคน ก่อให้เกิดการผนึกกำลังหนุนนำให้ประเทศชาติก้าวหน้าไปบนพื้นฐานของสังคมแห่งการเรียนรู้ พลเมืองทุกคนจะได้รับการดูแลจากชุมชนและรัฐอย่างมีศักดิ์ศรี พลเมืองจะมีสถานภาพทางสังคมในฐานะที่เป็นหุ้นส่วนเจ้าของประเทศ มีส่วนร่วมในการพัฒนาความมั่นคงและมั่งคั่งให้เกิดขึ้นกับชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริง

4. นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข

4.1 สังคม

จะส่งเสริมการพัฒนาประชาสังคมกลุ่มต่างๆ ทั้งในเมืองและท้องถิ่นชนบท ให้มีความเข้มแข็ง มีการรวมตัวในหลากหลายรูปแบบทั้งในรูปของกลุ่มอาชีพ กลุ่มวัฒนธรรม กลุ่มสิ่งแวดล้อม หรือกลุ่มกิจกรรมในท้องถิ่น ฯลฯ เพื่อเสริมสร้างกระบวนการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับการกระจายอำนาจในทิศทางใหม่ หนุนนำให้ความเข้มแข็งของสังคมเกิดจากการร่วมมือของคนทุกกลุ่มในชาติทั้งภาครัฐ กลุ่มธุรกิจ กลุ่มประชาสังคม และกลุ่มคนในทุกท้องถิ่น ด้วยความสมานฉันท์ จะสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขีดความสามารถบริหารจัดการพัฒนาที่สอดคล้องตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ และแบบแผนทางเศรษฐกิจและสังคมโดยไม่ทำลายเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ส่งเสริมให้ท้องถิ่นได้พัฒนาแนวทางสวัสดิการก้าวหน้าขึ้นเพื่อแก้ไข ขจัดความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรม และความไม่เสมอภาคทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อเนื่องมายาวนานให้หมดไป ส่งเสริมให้มีการพัฒนาวัฒนธรรมชุมชน อันเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญของครอบครัว ชุมชน และ

ท้องถิ่นให้เข้มแข็ง มั่นคง มีศักยภาพสูงพอที่จะพึ่งพาตัวเองได้ จะส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกหมู่เหล่า ทุกศาสนา และชาติพันธุ์ในประเทศไทยสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขท่ามกลางวิถีวัฒนธรรมที่เป็นตัวของตัวเอง และมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะบนพื้นฐานการปกครองแบบธรรมรัฐ มุ่งส่งเสริมการพัฒนาศิลปะและประเพณีของท้องถิ่นและของชาติ รวมทั้ง กีฬาและดนตรี จะสนับสนุนปัจเจกชน ชุมชนให้ได้รับการคุ้มครองดูแลจากรัฐเพื่อสร้างสรรค์พัฒนาองค์ความรู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อรับใช้สังคม และชุมชนอย่างสอดคล้องตามความเป็นจริงของยุค และสนับสนุนให้ทุกกลุ่มชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมอย่างสร้างสรรค์ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและเพื่อผดุงไว้ซึ่งเสรีภาพและความผาสุกร่วมกัน

4.2 การพัฒนาชนบท

มุ่งพัฒนารากฐานของวัฒนธรรมชุมชนแต่ละท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง ก้าวหน้า มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับโลกยุคใหม่และมีสมรรถนะเชิงสถาบันในระดับชุมชนสูงพอที่จะบูรณาการภูมิปัญญาของท้องถิ่นเข้ากับ ความก้าวหน้าของสังคมโลก ยึดมั่นในทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะใช้แนวทางดังกล่าว เสริมสร้างการพัฒนาให้กับเกษตรกรรายย่อยที่กระจายอยู่ในชนบททั่วไป ในแผ่นดินไทย สนับสนุนการพึ่งตนเองของชุมชน จะเสริมการพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการเศรษฐกิจครัวเรือนในทุกชุมชนและทุกท้องถิ่น ให้ดำรงอยู่อย่างมีศักดิ์ศรีและมีเสถียรภาพทั้งในชุมชนและในระบบตลาด จะมุ่งเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่พลเมืองในชนบทเพื่อพัฒนาหลังการผลิตให้ก้าวหน้า มีชีวิตชีวา มีความพอเพียง สอดคล้องกับความเป็นจริงและมีความยั่งยืน ขณะเดียวกันจะปลดหนี้กองทุนหมู่บ้าน และปรับสร้างมิติใหม่ในเรื่องของทุน จะหนุนช่วยให้ผู้คนชนบทปลอดพ้นจากการจากรอบาพห่วยของหนี้สิน

จะขจัดช่องว่างของเมืองและชนบทให้หมดสิ้นไปในทุกด้าน ตั้งแต่เรื่อง การบริหารท้องถิ่น การได้รับบริการจากรัฐ การสาธารณสุขโรค ตลอดจนจนถึง

โอกาสที่เสมอภาคในการพัฒนาประเทศโดยรวม พร้อมกับหนุนสร้างหลักประกันที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในการดำรงชีวิต ตลอดจนดูแลคุ้มครอง ให้โอกาสที่จะสามารถเข้าถึงและรับผิดชอบต่อแหล่งทรัพยากรต่างๆ ให้เกิดการพัฒนาที่เพียงพอ จะดำเนินการปฏิรูปมาตรการกฎหมาย ให้ผู้คนในชนบทมีความมั่นคงในระบบตลาดเพื่อสังคมอย่างยุติธรรม จะใช้หลักสวัสดิการก้าวหน้าจัดความเหลื่อมล้ำและทุกข์ยากของคนชนบทให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว

4.3 การศึกษา

กำหนดให้การศึกษาเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนสังคม ความใส่ใจด้านการศึกษาตามแนวนโยบายพรรคจะครอบคลุมทุกมิติโดยเฉพาะในเรื่องโอกาสทางการศึกษา จะดำเนินการให้คนทุกหมู่เหล่า ทุกชนชั้นในสังคมได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง เสมอภาค เท่าเทียม และเป็นธรรม ส่วนคุณภาพการศึกษา จะดำเนินการปฏิรูปอย่างต่อเนื่องให้ทั้งระบบมีการพัฒนาสร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถแสวงหาความรู้ได้ตลอดชีวิต ช่วยพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่ประจักษ์ตน มีความเชื่อมั่นในการดำรงชีวิตในโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา คุณภาพของการศึกษาจะต้องสูงพอที่จะช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษามีการพัฒนาสติปัญญาและร่างกายให้แต่ละคนบรรลุเป้าหมายชีวิตที่วางไว้

การศึกษาในระดับพื้นฐาน ต้องคำนึงถึงความสนใจและพรสวรรค์ของเด็ก กับทั้งมีรูปแบบที่หลากหลาย มีทิศทางการพัฒนาที่รอบด้านและมีประสิทธิภาพ พลเมืองทุกคนจะต้องได้รับการศึกษาพื้นฐานที่อุดหนุนดูแลโดยรัฐตามรัฐธรรมนูญ ในระดับอาชีวะ จะเสริมสร้างความเชี่ยวชาญ สร้างการเรียนรู้ในกระบวนการวิชาชีพและสร้างสรรค์นวัตกรรมที่สอดคล้องกับพัฒนาการของสังคม รวมทั้งสร้างหลักประกันการศึกษาให้แก่เยาวชนที่มีศักยภาพเพียงพอให้ได้เล่าเรียนจนถึงระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะเยาวชนที่เรียนดี มีความรู้ ความสามารถ แต่ฐานะยากจน รัฐจะต้องอุดหนุนให้ได้เรียนฟรีจนถึงระดับปริญญาตรี โอกาสทางการศึกษาเช่นนี้พรรคมหาชนถือ

เป็นแนวทางสำคัญในการจัดความเหลื่อมล้ำของผู้คนในสังคมไทย แนวทางการปฏิรูปการศึกษา จะให้ความสำคัญทั้งด้านการผลิตและการบริโภคของสังคม ทั้งเพื่อวันนี้และในอนาคต สถาบันการศึกษาและวิชาการจะต้องพัฒนาความร่วมมือกับท้องถิ่นและกำหนดทิศทางที่ชัดเจนที่จะกระจายการพัฒนาวิชาการและงานวิจัยสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น พร้อมกันนั้นจะสนับสนุนภาคเอกชนให้มีบทบาทเข้าร่วมในการพัฒนาการศึกษาในหลากหลายรูปแบบ รวมทั้งสนับสนุนส่งเสริมความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคีให้กับการศึกษาทุกระดับ การศึกษาต้องมุ่งกระจายอำนาจและให้การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพทางการศึกษาและทางวิชาการให้แก่บุคลากรทางการศึกษาและสถาบันการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ เพื่อส่งเสริมให้สถาบันและบุคลากรทางการศึกษาได้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในการสร้างสรรค์ พัฒนาสมรรถภาพ และคุณภาพทางการศึกษา และช่วยขับเคลื่อนตัวเองให้มีมาตรฐานให้สูงทัดเทียมมาตรฐานสากล มุ่งทำให้คุณประโยชน์ทั้งหมดถูกนำมาใช้ในการพัฒนาสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ มีจินตนาการ มีความสร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

การศึกษาตามแนวนโยบายนี้จะเสริมสร้างมาตรการสนับสนุนเยาวชนของชาติทุกคนให้ได้รับการศึกษาโดยเสมอภาค ทั้งถึง พอเพียง ภายใต้การอุดหนุนและดูแลจากภาครัฐ พร้อมกับปรับปรุงสวัสดิการการศึกษาทั้งระบบให้กับบุคลากรทางการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างสมฐานะ และจะจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาการศึกษาขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษาของชาติให้มีพลังและความก้าวหน้าสูงทัดเทียมอารยประเทศทั้งหลาย

5. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

5.1 เศรษฐกิจ

มีทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งสร้างความเติบโต ความมีเสถียรภาพ และมีการกระจายประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้ทั่วถึงทุกกลุ่มคนในสังคม

แนวทางเศรษฐกิจของพรรคมหาชนจะขับเคลื่อนจากพื้นฐาน 3 กลุ่ม คือ จากฐานของรัฐ ฐานของธุรกิจเอกชน และจากฐานประชาสังคม สนับสนุนส่งเสริมให้พลเมืองทุกคนสร้างความมั่งคั่งจากความขยันหมั่นเพียรและแรงบันดาลใจที่มุ่งมั่นจะส่งเสริมให้มีการพัฒนาองค์ความรู้ที่ก้าวหน้าและนวัตกรรมเศรษฐกิจในรูปแบบต่างๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตขึ้นอย่างมีเสถียรภาพ มีการกระจายผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจให้ครอบคลุมเป็นธรรมต่อทุกกลุ่มและทุกท้องถิ่น

จะมุ่งการพัฒนาแนวทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืนในกลุ่มชุมชนเกษตรกรรมชนบท จะสนับสนุนกลุ่มเศรษฐกิจครัวเรือนที่กระจายตัวอยู่ในภาคเกษตรกรรมชนบท ให้มีการปรับเสริมพื้นฐานการผลิตใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม สอดคล้อง ผสมผสานระหว่างวิถีชีวิตของตนกับการจัดการระบบตลาดในยุคใหม่คู่กันไป โดยสนับสนุน พัฒนาให้เศรษฐกิจครัวเรือนมีความเข้มแข็ง มั่นคง และจะสนับสนุนเกษตรกรที่เลือกแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงให้ได้รับการคุ้มครอง ส่งเสริมอย่างจริงจัง กลุ่มชาวนาและชาวสวน จะได้รับการสนับสนุนทุนการผลิตจากรัฐเพื่อเสริมกระบวนการผลิตให้มีการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ส่วนกิจกรรมเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นไปและกับกลุ่มอื่นๆ ในสังคม จะสนับสนุนกลุ่มธุรกิจทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ทั้งในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ให้ได้รับโอกาสการพัฒนาอย่างเสมอภาค เท่าเทียม เป็นธรรม และวางมาตรการสร้างหลักประกันทั้งในกระบวนการผลิตและในระบบตลาด ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาและการปรับตัวเชิงประสิทธิภาพ สนับสนุนข้อมูลและจัดปรับการบริการ การอำนวยความสะดวกจากรัฐและสมาคมวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพสูงเท่าทันกับการปรับตัวของธุรกิจยุคใหม่อย่างเต็มที่เพื่อสร้างความมั่งคั่งและก้าวหน้าให้กับเกิดกับทุกกลุ่มธุรกิจและทุกสาขาอาชีพ

ในด้านทักษะความสามารถในการบริหารจัดการด้านเศรษฐกิจในทุกระดับ จะส่งเสริมการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการ ช่วยเชื่อม

ประสานกับกลุ่มเศรษฐกิจและธุรกิจต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ จะเสริมสร้างพันธมิตรและข้อตกลงความร่วมมือเพื่อการแลกเปลี่ยนทรัพยากรความรู้ ความชำนาญการ และเงินทุนกับประเทศที่มีความก้าวหน้าทั้งทางเศรษฐกิจทั้งหลาย และจะจัดปรับโครงสร้างกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญภายในประเทศ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเศรษฐกิจภาคการผลิตจริง กลุ่มเศรษฐกิจในตลาดเงิน ตลาดทุน และกลุ่มเศรษฐกิจพึ่งตนเองของชนบทให้มีความสมดุลสอดคล้องกับศักยภาพที่เป็นจริง และให้ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตามพื้นฐานของสมรรถนะและขนาดของเศรษฐกิจแต่ละท้องถิ่น แต่ละกลุ่มการผลิตและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาในภาพรวมของประเทศที่สัมพันธ์กับประชาคมโลกยุคปัจจุบัน

จะขจัดความเหลื่อมล้ำและปัญหาที่เกิดจากโอกาสทางเศรษฐกิจของพลเมืองแต่ละคน แต่ละกลุ่มในชาติให้หมดไป มุ่งจัดการแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจในลักษณะแบ่งปัน อุปถัมภ์ และทับซ้อน มุ่งปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของชาติจากสังคมบริโภคนิยม ไปสู่สังคมที่มีการบริโภคอย่างมีเหตุผล ยกระดับเศรษฐกิจในสังคมไทยให้เป็นสังคมของผู้ประกอบการที่มีเอกลักษณ์ มีแนวทางที่เป็นตัวของตัวเอง เพื่อความมั่นคงและศักดิ์ศรีให้กับพลเมืองทุกคนในชาติ

5.2 พลังงานและสิ่งแวดล้อม

จะส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยพลังงานทดแทนควบคู่ไปกับการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ จะส่งเสริมให้พลเมืองในชาติเข้าใจถึงสถานการณ์ด้านการพลังงานและใช้พลังงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งพัฒนามาตรการในการส่งเสริม สนับสนุนการประหยัดพลังงานทั้งในวิถีชีวิตประจำวันและกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมด้านต่างๆ จะพัฒนารูปแบบที่เป็นทั้งมาตรการในการให้การศึกษาและรูปแบบของกิจกรรมที่กระตุ้นความร่วมมือสร้างจิตสำนึกใหม่ทางสังคม จนถึงการใช้มาตรการทางภาษีเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการพัฒนาการบริหารจัดการพลังงานทั้งระบบอย่างเป็นจริง

ในด้านสิ่งแวดล้อม จะมุ่งคุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยความร่วมมือ

ในการบริหารจัดการจากภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคมในท้องถิ่นต่างๆ สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนรวมตัวกันดูแลสิ่งแวดล้อมทั้งในเชิงอนุรักษ์และพัฒนา ช่วยเสริมมาตรการเพื่อสร้างความปลอดภัยต่อระบบนิเวศน์และต่อทรัพยากรทุกประเภท จะดำเนินการจัดทำแผนแม่บทกำหนดขอบเขตและมาตรการในการดูแลสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การอนุรักษ์สากล จะสนับสนุนการศึกษวิจัยและการพัฒนาการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จะเร่งพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรในระดับภูมิภาคและประชาคมโลกในการนำใช้ คุ้มครอง และดูแลสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้รับเข้าสู่กระบวนการพัฒนาแบบยั่งยืน จะผลักดันให้บทวนมาตรการทางเศรษฐกิจให้มีการดูแลทรัพยากรของประเทศชาติอย่างรอบคอบ จะยึดหลักการว่า ทรัพยากรเป็นสมบัติร่วมกันของประเทศ การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเป็นตัวชี้วัดความเข้มแข็งทางสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ จะดำเนินการปฏิรูประบบกฎหมาย ผลักดันให้จัดตั้งศาลผู้ชำนาญการพิเศษด้านสิ่งแวดล้อมพร้อมกับปรับโครงสร้างการผลิตให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นตามหลัก “ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” หรือระบบ 3P (polluters pay principle) นำมาเป็นมาตรการในการดูแลสิ่งแวดล้อมของประเทศ รวมทั้งให้ความร่วมมือเอาใจใส่ต่อสัญญา จันทามติ และปฏิญญาสากลต่างๆ เกี่ยวกับความร่วมมือและความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกับประชาคมโลกโดยเคร่งครัด ทั้งนี้เพื่อธำรงรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นทุนของประเทศชาติและเป็นปัจจัยสนับสนุนการดำรงชีพของมนุษยชาติให้ได้รับการจัดการดูแลอย่างมีประสิทธิภาพอย่างถึงที่สุด

5.3 การพัฒนาสาธารณูปโภค

จะปรับปรุงพื้นฐานการพัฒนาสาธารณูปโภคให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ จะดำเนินการไม่ให้เกิดการพัฒนาดังกล่าวกระจุกตัวอยู่เขตใดเขตหนึ่งหรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง การพัฒนาสาธารณูปโภค จะคำนึงถึงการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและความต้องการของการพัฒนาประเทศทั้งใน

ปัจจุบันและในอนาคตเป็นสำคัญ การคมนาคมขนส่งทางบก จะปรับขยายเส้นทางหลักในชนบทให้มีถนนที่มีคุณภาพเชื่อมต่อถึงกันทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล มีการขยายเส้นทางคมนาคมทางบกขนาดใหญ่จากเหนือจรดใต้ ตะวันออกจรดตะวันตก เพื่อรองรับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจในอนาคต จะจัดสร้างรถไฟฟ้าความเร็วสูงให้ขยายครอบคลุมเส้นทางหลักทั้งเส้นทางเหนือใต้ ตะวันออก ตะวันตก เพื่อไม่ให้เกิดการกระจุกตัวของเมือง ทั้งนี้จะพิจารณาการจัดสร้างสาธารณูปโภคให้เป็นไปตามความเหมาะสมของการพัฒนาเมืองและการพัฒนาชนบท จะส่งเสริมให้เอกชนเข้าร่วมสนับสนุนการสร้างสวัสดิการในระบบการขนส่งมวลชนราคาถูก โดยเชื่อมเส้นทางคมนาคมในเขตโครงข่ายเมืองหลักและขยายตัวสู่เมืองย่อยเป็นลำดับไป

ด้านการคมนาคมขนส่งทางน้ำ จะพัฒนาความก้าวหน้าโดยรวมของระบบการพัฒนาสมุทรภาพ ซึ่งเป็นระบบการพัฒนาประสิทธิภาพที่ผสมผสานความก้าวหน้าภาคพื้นทะเลทุกด้านตั้งแต่การคมนาคมขนส่ง การจัดตั้งกองเรือพาณิชย์นาวีแห่งชาติจนถึงการปฏิบัติการพัฒนาเศรษฐกิจและการศึกษาวิจัย เพื่อใช้ประโยชน์จากพื้นที่และทรัพยากรทางทะเลที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ต่อมนุษยชาติอย่างเต็มที่

ด้านการคมนาคมขนส่งทางอากาศและการพัฒนาอากาศยาน จะสนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพและการบริการทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน จะสนับสนุนให้มีการร่วมมือปรับปรุงการบริการและประสิทธิภาพของการคมนาคมขนส่งทางอากาศให้ก้าวหน้าสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง จะวางมาตรการให้การคมนาคมขนส่งทางอากาศแบบเสรีเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนและความก้าวหน้าของประเทศเป็นสำคัญ

การพัฒนาสาธารณูปโภคและการคมนาคมขนส่งทั้งหมดจะบริหารจัดการให้มีการพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขของพลเมืองในประเทศเป็นหลัก ความก้าวหน้าของระบบสาธารณูปโภคจะถือเป็นการลงทุนที่หนุนนำให้มีการเพิ่มขีดความสามารถทางเทคโนโลยีและสมรรถนะของทุกสถาบันในสังคมอย่างสร้างสรรค์และมีความเป็นธรรมแก่สิ่งแวดล้อมและพลเมืองทุกกลุ่มในประเทศ



5. พรรคทางเลือกที่สาม⁵

1. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

จะสร้างประเทศให้มีความมั่นคงในเอกราช มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและมีการพัฒนาทางสังคม และจะมุ่งสร้างทัศนคติให้ประชาชนมีความรักชาติ รู้จักสิทธิ หน้าที่ และมีความรับผิดชอบ ตลอดจนมีความสำนึกในประโยชน์ส่วนรวมอันเป็นกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกันในสังคม

2. นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม

จะดำเนินการแก้ไขปัญหาการบริหารใน 3 ประการดังต่อไปนี้

2.1 จะทบทวนการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่เป็นสาธารณูปโภค และการแปรรูปสัญญาสัมปทานที่มีลักษณะเป็นการผูกขาด โดยจะแก้ไข “พ.ร.บ.ทุนรัฐวิสาหกิจ” ให้มีขั้นตอนที่โปร่งใสที่กำหนดไว้เป็นบทบัญญัติของกฎหมาย (พระราชบัญญัติ) และการแปรรูปดังกล่าวจะต้องผ่านการตรวจสอบ โดยรัฐสภาและ/หรือการทำประชามติ มิใช่กระทำโดยมติคณะรัฐมนตรี

2.2 จะปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันและการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยการตรากฎหมายเพื่อปรับเปลี่ยนองค์กรของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมและการปราบปรามการทุจริต ให้มีการทำงานที่เป็น

⁵ www.geocities.com/thai_tap/

“ระบบงานประจำ” โดยมีความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ในบทกฎหมายตามรูปแบบสากล โดยมีให้เจ้าหน้าที่ในองค์กรเหล่านั้นอยู่ภายใต้การสั่งการของนักการเมืองโดยไม่เปิดเผย ซึ่งเป็นการเสี่ยงต่อการใช้อำนาจ (ของนักการเมือง) เพื่อความมุ่งหมายและประโยชน์ส่วนตัวที่แอบแฝงอยู่เบื้องหลังและไม่เป็นกลาง

2.3 จะทบทวนนโยบาย populist ที่มีลักษณะเป็นการเอาใจและเอื้อประโยชน์แก่ประชาชนเฉพาะกลุ่มที่ (นักการเมือง) อาจมีความมุ่งหมายในการแสวงหาความนิยม (popularity) ระยะสั้นเพื่อการดำรงตำแหน่งต่อไปของนักการเมืองเอง แต่จะเป็นผลเสียแก่ “ประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม - public interest” ในระยะยาว โดยจะแก้ปัญหาของประชาชนด้วยการตราเป็นบทบัญญัติของกฎหมาย (พระราชบัญญัติ) ที่มีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่ชัดเจนและโปร่งใส (transparency) มีให้ขึ้นอยู่กับการใช้อำนาจของนักการเมือง โดยทำเป็นมติคณะรัฐมนตรีหรือเป็นการสั่งการของรัฐมนตรี เพราะวิธีการใช้อำนาจดังกล่าวเป็นการเปิดโอกาสให้มีการรวบไถในเงินของแผ่นดินและมีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ (คอร์รัปชั่น) ที่องค์กรตรวจสอบของรัฐในปัจจุบัน (ที่พิกลพิการ) ทำการตรวจสอบไปไม่ถึงหรือยากที่จะทำการตรวจสอบได้

3. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

3.1 การปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย

1. ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ และมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
2. ประเทศไทยมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการนับถือศาสนา โดยพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ และทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภกในทุกศาสนา
3. จะเทิดทูนองค์พระมหากษัตริย์เป็นสถาบันสูงสุด ผู้ใดจะละเมิดมิได้

4. จะเคารพและเชื่อมั่นในรัฐธรรมนูญ และจะดำเนินการการเมืองตามวิถีทางที่รัฐธรรมนูญกำหนด

3.2 การดำเนินกิจการทางการเมือง

1. ยืนยันในพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในการพระราชทานคำแนะนำ (advice) ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ อันเป็นหลักการตามจารีตประเพณีอันยาวนานในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2. จัดให้มีการคัดสรรและจัดตั้ง “คณะบุคคล” ขึ้นคณะหนึ่ง ซึ่งโดยหลักการ จะประกอบด้วยอดีตนักการเมืองที่มีประสบการณ์ทางการเมืองกับผู้เชี่ยวชาญกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวพันกับพรรคการเมืองหรือนักการเมือง คณะบุคคลนี้จะป็นองค์กรผู้รับผิดชอบในการยกร่างและเสนอร่างรัฐธรรมนูญ พร้อมด้วยจัดทำเอกสารอธิบายหลักการสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญและเหตุผลให้ประชาชนได้รับทราบโดยทั่วกัน ในการยกร่างรัฐธรรมนูญ คณะบุคคลดังกล่าวจะต้องจัดให้มีวิธีการทบทวนและตรวจสอบข้อคิดเห็นของสถาบันการเมือง รัฐสภา กลุ่มผลประโยชน์ และประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึง

3. การให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญเพื่อนำมาใช้บังคับ จะกระทำโดยการออกเสียงประชามติ (referendum) ทั้งประเทศ

4. จะมีบทบัญญัติกำหนดให้การปรับปรุงรัฐธรรมนูญให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ประมาณ 2 ปีนับแต่วันจัดตั้งคณะบุคคลดังกล่าวตาม 2. และจะยุบเลิกพรรคในทันทีที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ผ่านความเห็นชอบโดยการออกเสียงประชามติ

3.2 การจัดตั้งรัฐบาล

ไม่มีความมุ่งหมายในการจัดตั้งหรือร่วมกับพรรคการเมืองอื่นในการจัดตั้งรัฐบาล แต่จะมุ่งมั่นสูงสุดในการปฏิรูปการเมือง

4. นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข

4.1 ตระหนักถึงความสำคัญของจารีตประเพณี การดำเนินชีวิตประจำวันและสภาพสังคมของคนไทย และตระหนักถึงความสำคัญของรัฐธรรมนูญในฐานะที่เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ที่ให้หลักประกันแก่สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลของประชาชน และเป็นกฎหมายสูงสุดที่กำหนดกรอบกติกาในการใช้อำนาจอธิปไตยของสถาบันการเมือง อันประกอบด้วยบุคคลที่ได้รับเลือกตั้งจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย

4.2 จะทบทวน “นโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค” โดยมีหลักการว่า “คนมีเงินต้องจ่ายเงิน และคนไม่มีเงินไม่ต้องจ่าย”

5. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

ไม่มี

ส่วนที่

2

เปรียบเทียบนโยบาย

1. เปรียบเทียบเป้าหมายและมาตรการนโยบาย :

นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ชาติไทย	ประชาธิปัตย์	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
เป้าหมาย : มั่นคง ผลประโยชน์ การเมือง	เป้าหมาย : ป้องกันประเทศ สร้างความมั่นคง ของประเทศ	เป้าหมาย : ความเชื่อมั่น พึ่ง ตนเอง หันสมัย สันติภาพ จัด ระเบียบการเงิน ทุน ผลประโยชน์ การเมืองเศรษฐกิจ ความร่วมมือ ระหว่างประเทศ	เป้าหมาย : มั่นคงทั้งภายใน และภายนอก สงบสุข สร้าง สรรค์ ร่วมมือ ใกล้ชิด ปรับแก้ สถานการณ์	เป้าหมาย : เอกราช รักษา ประโยชน์ส่วน รวม
มาตรการ : ร่วมมือระหว่าง ประเทศกับ ประเทศเพื่อน บ้าน บทบาทใน องค์การระหว่าง ประเทศ ศักยภาพ ทางเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศ เพื่อความมั่นคง ในภูมิภาค	มาตรการ : ปรับปรุงระบบ ป้องกันประเทศ และปฏิบัติงาน มั่นคง ปรับปรุง สวัสดิการทหาร พัฒนาอุตสาหกรรม การป้องกัน ประเทศ กองทัพ ร่วมพัฒนา ประเทศ	มาตรการ : ลดระแวงขัดแย้ง เทคโนโลยีทหาร บูรณาการกำลัง การทูต มีส่วนร่วม ร่วมมือ รัฐ ร่วมเอกชน เจรจาต่อรอง	มาตรการ : เข้าใจวัฒนธรรม เทคโนโลยีทหาร ป้องกัน ร่วมมือ สร้างสรรค์ ปรับ สัมพันธ์ ศึกษา	มาตรการ : สร้างสำนึก สร้างทัศนคติ

2. เปรียบเทียบเป้าหมายและมาตรการนโยบาย : นโยบายด้านการบริหารและความยุติธรรม

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
เป้าหมาย : ใช้กฎหมายเป็น ธรรม ราชการมี ประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรม เพิ่มประสิทธิภาพ	เป้าหมาย : การบริหารจัด การภาครัฐ	เป้าหมาย : เปลี่ยนบทบาทรัฐ เปลี่ยนแนวคิด ราชการ พัฒนา ข้าราชการ กระจายอำนาจ พัฒนาท้องถิ่น ปฏิรูปกฎหมาย และกระบวนการ ยุติธรรมให้เป็น ธรรมในสังคม และคุ้มครอง สิทธิประชาชน ผลประโยชน์ของ ชาติ ทันทัดโนโลยี ปัญหาโลก ทุน ข้อพิพาทสากล	เป้าหมาย : (-)	เป้าหมาย : ปฏิรูปการเมือง ให้โปร่งใส ลด การคอร์รัปชัน และการใช้อำนาจ รัฐบิดเบือน
มาตรการ : พัฒนากฎหมาย ปฏิรูปราชการ เพิ่มประสิทธิ ภาพกระบวนการ การยุติธรรมให้ รวดเร็ว เป็น ธรรม ทั้งถึง	มาตรการ : สร้างธรรมาภิบาล ของส่วนราชการ จัดกลุ่มกระทรวง อบรมข้าราชการ ไม่สนับสนุนการ ปลดข้าราชการ ไม่ขายรัฐ	มาตรการ : ตั้งคณะ กรรมการปฏิรูป กฎหมาย ส่ง เสริมองค์กรช่วย เหลือประชาชน ทางกฎหมาย เพิ่มขีดความ	มาตรการ : (-)	มาตรการ : ตรากฎหมายวิธี การใช้อำนาจ ของนักการเมือง ใช้อำนาจรัฐสภา และประชามติ แทนมติคณะรัฐ มนตรี แก้ปัญหา

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
	วิสาหกิจ จัดตั้ง มหานครเพิ่ม ตั้ง เมืองพิเศษ เทศ บาลเดียว ตำบล เดียว ท้องถิ่น เดียว	สามารถบริการ ความยุติธรรม เพิ่มการป้องกัน ยับยั้งข้อพิพาท ส่งเสริมการร้อง ทุกข์ ตั้งองค์กร พิเศษประเมิน ผลนโยบายต่อ เนื่อง		ประชาชนด้วย การตรากฎหมาย แทนนโยบาย ประชานิยม

3. เปรียบเทียบเป้าหมายและมาตรการนโยบาย :

นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
เป้าหมาย : ประชาธิปไตย อันมีพระมหา กษัตริย์ทรงเป็น ประมุข	เป้าหมาย : ประชาธิปไตย แบบมีส่วนร่วม	เป้าหมาย : ประชาธิปไตย อันมีพระมหา กษัตริย์ทรงเป็น ประมุข พัฒนา การเมืองต่อ เนื่องให้รากฐาน ประชาธิปไตย แข็งแกร่ง	เป้าหมาย : ประชาธิปไตย แบบมีส่วนร่วม พัฒนาระบบการ เมืองให้ก้าวหน้า ปกป้องสิทธิทาง การเมืองของ พลเมือง สร้าง ความเข้มแข็ง ของท้องถิ่น	เป้าหมาย : ประชาธิปไตย อันมีพระมหา กษัตริย์ทรงเป็น ประมุข เคารพ และเชื่อมั่นใน รัฐธรรมนูญ มุ่ง ปฏิรูปการเมือง มากกว่าการตั้ง หรือร่วมรัฐบาล กับพรรคการเมือง อื่นและยุบ พรรคการเมือง เมื่อแก้รัฐ- ธรรมนูญเสร็จ

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
มาตรการ : รักษาสถาบันหลัก ยึดรัฐธรรมนูญ สร้างองค์การ เมือง การมีส่วนร่วมกระจายอำนาจ	มาตรการ : การมีส่วนร่วมของประชาชน แก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน แก่รัฐธรรมนูญเพื่อสร้างความเข้มแข็งของระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม	มาตรการ : ส่งเสริมความรู้ของประชาชน พัฒนาโครงสร้าง การเมืองระดับพื้นฐาน ระดับกลางและระดับบน ไม่สนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เว้นแต่เพื่อสนองการปฏิรูปการเมืองและความต้องการของประชาชน	มาตรการ : ปฏิรูปการเมือง ต่อเนื่อง สร้างความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างชาติพันธุ์ และวัฒนธรรมของกลุ่มชนท้องถิ่น ถ่ายโอนอำนาจราชการไปสู่สังคม นอกราชการ ปกป้องความหลากหลายทางวัฒนธรรม การมีส่วนร่วมของพลเมืองในฐานะหุ้นส่วนของประเทศ	มาตรการ : ปรับปรุงระบบสถาบันการเมือง ตามรัฐธรรมนูญ แก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยการพระราชทานคำแนะนำของพระมหา กษัตริย์และคณะบุคคลที่เป็นกลางทางการเมือง และการออกเสียงประชามติของประชาชน

4. เปรียบเทียบเป้าหมายและมาตรการนโยบาย :

นโยบายด้านสังคม ศาสนา การศึกษา และสาธารณสุข

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
เป้าหมาย : ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว โอกาสของผู้ด้อยโอกาส คุณภาพชีวิต กระจายบริการสาธารณสุข	เป้าหมาย : เรียนฟรี อายุ 60 ปีมีเบี้ยเลี้ยง รักษาฟรีมีคุณภาพปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	เป้าหมาย : พัฒนาคอน ชุมชน วิสาหกิจ แรงงาน การศึกษานอกระบบ ระบบประกันสุขภาพ สร้างภูมิปัญญาสากล	เป้าหมาย : พัฒนาประชาสังคม พัฒนารากฐานวัฒนธรรม ชุมชนแต่ละท้องถิ่น จัดช่องว่างของเมืองและชนบท	เป้าหมาย : ประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ ทบทวนนโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
อนุรักษ์พัฒนา ศิลปวัฒนธรรม บำรุงศาสนา กีฬา คุ้มครองพัฒนา ฝีมือแรงงาน ความสำคัญของ ผู้เรียน คุณภาพ ครู พัฒนาหลัก สูตร อุปกรณ์ การเรียนการสอน การบริหารการ ศึกษา ขนบธรรม เนียม วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ ของชาติ ลดช่อง ว่างเมืองกับ ชนบท ส่งเสริม เศรษฐกิจชนบท การผลิตการจัด การสาธารณูป โภคพื้นฐาน	ป้องกันปราบ ปรามยาเสพติด พัฒนาสถาบัน ครอบครัวและ สังคม สร้าง สังคมเสมอภาค เป็นธรรมและ สันติ คุ้มครอง สิทธิขั้นพื้นฐาน ในการดำรงชีวิต สร้างความเข้ม แข็งของครอบ ครัว พัฒนากีฬา เพื่อการอาชีพ	สร้างคุณภาพ บัณฑิต ถ่าย ทอดวิทยาการ และสารสนเทศ จากต่างประเทศ สู่วิทยาลัยวิชา ชีพและห้องสมุด พัฒนากีฬา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ความ หลากหลายทาง ชีวภาพ พิพิธภัณฑศิลป์ และเทคโนโลยี	หลักประกันการ ศึกษาตลอดชีวิต	
มาตรการ : กฎหมาย การ บริหารงบ ประมาณ เครือ ข่าย บูรณาการ ความร่วมมือ คุ้มครองผู้บริโภค	มาตรการ : ทุนอุดหนุน เงิน ช่วยเหลือ ขยาย บริการการรักษา พยาบาล สร้าง ระบบป้องกัน และปราบปราม	มาตรการ : พัฒนาความ สามารถของคน ระดับสากล สร้างชุมชน เข้มแข็ง เพิ่มบท บาทวิชาชีพกิจ	มาตรการ : กระจายอำนาจ ในทิศทางใหม่ ส่งเสริมให้ท้องถิ่น พัฒนา สวัสดิ การก้าวหน้า การบริหารจัด	มาตรการ : ตระหนักถึงความ สำคัญของรัฐ ธรรมนูญในฐานะ กฎหมายสูงสุด ของประเทศที่ เทคโนโลยี

ชาติไทย	ประชากรปิตุย์	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
จงใจให้ครู กลับถิ่นบ้านเกิด แลกเปลี่ยน ความร่วมมือ กับนานาชาติ การรวมกลุ่ม การวิจัยพัฒนา ยกระดับมาตร ฐานการครองชีพ	อาชญากรรม พัฒนาประสิทธิ ภาพการอำนวย ความยุติธรรม พัฒนาสถาบัน ครอบครัว ส่ง เสริมสัมมาอาชีพ สร้างเครือข่าย รัฐ เอกชนและ ชุมชน ป้องกัน อาชญากรรม สร้างคนดีที่เคย ต้องขังคืนสู่ สังคม คงสิทธิ ผู้ประกันตน สวัสดิการ ข้าราชการและ ประชาชนกลุ่ม เป้าหมายให้มี หลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้า ตั้งบริษัทประกัน สุขภาพ ระบบ บริการการแพทย์ ฉุกเฉิน ตั้ง กองทุนพิเศษ มาตรฐานสถาน พยาบาลทุกระดับ สุขภาพของเด็ก	ขนาดกลางใน การคุ้มครองแรง งาน จัดการ ศึกษานอกระบบ แก่เด็ก เยาวชน ขยายระบบ ประกันสุขภาพ ให้ทั่วถึง สร้าง ภูมิปัญญาสากล สร้างคุณภาพ บัณฑิตในการ สร้างสรรค์สังคม ถ่ายทอดทักษะ ต่างประเทศสู่ วิทยาลัยวิชาชีพ ขยายระบบการ ศึกษาตลอดชีพ นอกโรงเรียน สร้างห้องสมุด สากล ประยุกต์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี กีฬา พัฒนาคน กฎหมาย ทักษะ วิจัยพัฒนาและ รับการถ่ายทอด วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี จากต่างประเทศ	การท้องถิ่นตาม ลักษณะ ภูมิศาสตร์และ แบบแผนทาง เศรษฐกิจ ไม่ ทำลายเอกลักษณ์ ของท้องถิ่น ส่ง เสริมการอยู่ร่วม กันอย่างสันติสุข ของทุกกลุ่มชน สนับสนุนการ พึ่งตนเองของ ชุมชนตาม หลักเศรษฐกิจ พอเพียง การจัด การเศรษฐกิจ ครัวเรือนร่วม กับระบบตลาด พลดเปลี่ยนหนี้ สินจากกองทุน หมู่บ้าน ช่วยคน ชนบทให้พ้นจาก วงจรหนี้สิน ปฏิรูปกฎหมาย ให้คนชนบท มีความมั่นคง ในระบบตลาด ใช้หลักสวัสดิการ ก้าวหน้า	เป็นกรอบ กำหนดกติกา การใช้อำนาจ ของรัฐและผู้ปก ครอง คนมีเงิน ต้องจ่ายเงินและ คนไม่มีเงินไม่ ต้องจ่ายค่า รักษาพยาบาล

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
	สตรี ระดมสรรพกำลังเป็นระบบครบวงจรต่อเนื่องควบคุมปัญหา ยาเสพติด สร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและคุณภาพชีวิตความเสมอภาคพิทักษ์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและคนพิการ คุ่มครองผู้บริโภค พัฒนาที่อยู่อาศัย พัฒนาระบบบริหารจัดการการกีฬาครอบครัวเป็นระบบครบวงจร	ใช้ประโยชน์สูงสุดจากความหลากหลายทางชีวภาพ สนับสนุนบทบาทชุมชนและเอกชน แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมใช้เทคโนโลยีการบริหารจัดการสมัยใหม่ เลือกใช้เทคโนโลยีต้นทุนต่ำ	ขจัดความเลื่อมล้ำและความทุกข์ยากของคนชนบทอุดหนุนการศึกษาพื้นฐาน สร้างนวัตกรรมการศึกษากระดับอาชีวให้สอดคล้องกับการพัฒนาสังคมอุดหนุนการเรียนรู้ฟรีระดับปริญญาตรีแก่ผู้เรียนดียากจน ปฏิรูปการศึกษาตามความต้องการของสังคมกระจายการพัฒนาวิชาการและการวิจัยสู่ท้องถิ่นสนับสนุนเอกชนและต่างประเทศร่วมพัฒนาการศึกษาทุกระดับกระจายอำนาจและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพทางการศึกษาและวิชาการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษา	

5. เปรียบเทียบเป้าหมายและมาตรการนโยบาย : นโยบายด้านเศรษฐกิจ

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
เป้าหมาย : รักษาเสถียรภาพ การเงิน รักษา วินัยการคลัง พัฒนาการ เกษตร ปรับปรุง โครงสร้างอุต สาหกรรม เพิ่ม ขีดความสามารถ ทางพาณิชย์กรรม และบริการ สนับสนุน การส่งออก พัฒนาสาธารณูป โภคพื้นฐาน พัฒนาการสื่อ สารโทรคมนาคม พัฒนาบริการ กระแสไฟฟ้า พัฒนาการจัด ทรัพยากรน้ำ พัฒนาคุณภาพ การผลิตและ แสวงหาพลังงาน ทดแทน สร้าง สำนึกการ ประหยัด รักษา	เป้าหมาย : เรียนจบมีงานทำ ทำงานใช้หนี้ ตั้ง เขตเศรษฐกิจ พิเศษในประเทศ สร้างศูนย์กลาง เชื่อมโยงแหล่ง ความเจริญใน ภูมิภาคและอนุ ภูมิภาครอบทิศ ทาง ส่งเสริมการ ออมและการเข้า ถึงแหล่งทุน สร้างเสถียรภาพ ทางการเงิน เพิ่ม ประสิทธิภาพ การบริหารจัด การงบประมาณ สร้างศูนย์กลาง การท่องเที่ยว ครบวงจร สร้าง ศูนย์รวมการค้า สินค้าในภูมิภาค ศูนย์กลางการ ประชุมแสดง สินค้าและแสดง	เป้าหมาย : ปรับโครงสร้าง การผลิต การเงิน จัดโครงสร้างการ ผลิตที่สอดคล้อง กับวิถีชีวิตชุมชน ยึดเอกราชทาง เศรษฐกิจและ รักษาวินัยการ คลัง แรงสนับสนุน การส่งออก จำกัดการแทรก แซงอัตราแลกเปลี่ยน ระหว่าง เงินบาทและเงิน ตราต่างประเทศ ปรับ โครงสร้างและ ปรับปรุงระบบ การเงินของ ประเทศ จัดตั้ง สถาบันการเงิน เฉพาะด้าน ตั้ง ศูนย์พัฒนา ทักษะแรงงานใน เมือง จัดโครงสร้าง	เป้าหมาย : สร้างความเติบโต มีเสถียรภาพ และกระจาย ประโยชน์ทั่วถึง ทุกกลุ่ม พัฒนา เศรษฐกิจแบบ ยั่งยืนในกลุ่มชุม ชนเกษตรกรรม ชนบท บริหาร จัดการด้าน เศรษฐกิจในทุก ระดับ เชื่อม ประสานกับกลุ่ม เศรษฐกิจและ ธุรกิจทั้งในและ ต่างประเทศ ปรับ โครงสร้างกลุ่ม เศรษฐกิจ 3 กลุ่ม ระหว่างกลุ่ม ภาคการผลิต จริง กลุ่มตลาด เงินตลาดทุน และกลุ่มพึ่งตัว เองของชนบท ขจัดความเหลื่อม	เป้าหมาย : ทบทวนนโยบาย ประชานิยม แก้ ปัญหาประชาชน

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
คุณภาพสิ่งแวดล้อม รักษาสมดุระบบนิเวศน์	นิทรรศการครบวงจรของเอเชียเพิ่มรายได้การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งล้านล้านบาทในสี่ปีพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับรายได้ เพิ่มสวัสดิการแรงงานให้ได้รับผลประโยชน์เพิ่มขึ้นพัฒนาแรงงานสัมพันธ์ ให้แรงงานได้รับความเป็นธรรมมากขึ้นควบคุมการนำเข้าแรงงานต่างด้าว ส่งเสริมอบรมแรงงานป้องกันตลาดโลก เชื่อมโยงคมนาคมทั้งระบบให้ครอบคลุมรอบด้านลดต้นทุนและเพิ่มรายได้การเกษตร กระจายรายได้และลดหนี้ของประชา	การกลับเข้าห้องเรียนของแรงงานปฏิรูปโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจที่ยั่งยืนตามศักยภาพของชุมชน ปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรมสร้างเขตอุตสาหกรรมเป้าหมายเฉพาะพื้นที่สร้างผู้ประกอบการขนาดใหญ่ปฏิรูปกิจการธุรกิจภาคเอกชนให้โปร่งใสพัฒนาความเข้มแข็งผู้ประกอบการการอุตสาหกรรมประเภทสนับสนุน พัฒนาการตลาดสมัยใหม่รุกสู่ตลาดโลกพัฒนาเครื่องหมายความการค้าของสินค้าไทยสร้างบริษัทระดับโลก สร้าง	ล้าในโอกาสทางเศรษฐกิจของพลเมืองให้หมดไป จัดการแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจลักษณะแอบแฝง อุปถัมภ์และทับซ้อนปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของชาติจากสังคมบริโภคนิยมไปสู่สังคมบริโภคอย่างมีเหตุผลค้นคว้าวิจัยพลังงานทดแทนคุ้มครองสิ่งแวดล้อม พัฒนาความร่วมมือกับภูมิภาคและประชาคมโลกในการใช้ คุ้มครองและดูแลสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติแบบยั่งยืนพัฒนาสาธารณูปโภคให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่	

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
	ชนในชนบท สร้างความเป็น เจ้าของการแปร รูปสินค้าเกษตร และผลิตรายได้ ในชุมชน ล้างหนี้ ไม่ก่อให้เกิด รายได้และเพิ่ม โอกาสการเข้าถึง แหล่งทุน เพิ่ม โอกาสการเข้าถึง ปัจจัยการผลิต ติดต่อราชการ ปัญหาให้ เกษตรกร ส่ง เสริมเทคโนโลยี การเกษตร สร้าง เศรษฐกิจพอ เพียงด้านอาหาร และยา จัดหา แหล่งพลังงาน ให้เพียงพอ มี คุณภาพและราคา เหมาะสม สร้าง ความมั่นคงพลัง งานในประเทศ ให้ ใช้พลังงานอย่าง มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการแข่งขัน	เครือข่ายการ ผลิตและตลาด ในระดับโลก ปรับปรุงศูนย์ พาณิชย์กรรม ต่างประเทศ จัด การรัฐวิสาหกิจ แบบเอกชน พัฒนาการ เกษตรทันสมัย แก้ปัญหาหนี้สิน เกษตรกรให้เป็น ธรรมเหมือน ธุรกิจอื่น เพิ่ม บทบาทองค์กร ตลาดเพื่อเกษตร และสหกรณ์ จัดเงินอุดหนุน จากเงินกู้ของ ธนาคารโลก ใช้วิทยาการก้าว หน้าในภาค เกษตร ปรับปรุง ระบบพยากรณ์ การค้าสินค้า เกษตรล่วงหน้า ปฏิรูปที่ดินตาม กฎหมายและ สภาพเป็นจริง	ขยายเส้นทางหลัก ในชนบททุก หมู่บ้าน ตำบล ขยายเส้นทางบก ขนาดใหญ่ เหนือจรดใต้ ตะวันออกจรด ตะวันตก สร้าง รถไฟฟ้าความ เร็วสูงคลุมเส้น ทางหลักเหนือ ใต้ ตะวันออก ตะวันตก พัฒนา สาธารณูปโภค ตามการพัฒนา เมืองและชนบท พัฒนาขนส่งทาง น้ำในภาคพื้น ทะเลทุกด้าน จัดตั้งกองเรือ พาณิชย์นาวี แห่งชาติ พัฒนา คุณภาพบริการ ขนส่งทางอากาศ ทั้งภาครัฐและ เอกชน	

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
	และเพิ่มบทบาท เอกชนในกิจการ พลังงาน ป้องกัน และแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมให้ ปลอดภัยจากการ ใช้พลังงาน สร้าง ยุทธศาสตร์เพิ่ม ขีดความสามารถ ในการแข่งขัน ด้านพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรมและ บริการ พัฒนา กำลังคนด้าน อุตสาหกรรม ยก ระดับเทคโนโลยี การวิจัยและ พัฒนาปรับปรุง การผลิต การ ตลาดและการ จัดการ พัฒนา เครือข่ายวิสาหกิจ และความเชื่อมโยง ของอุตสาหกรรม ปรับปรุง โครงสร้างภาษี ส่งเสริมการเติบโต อย่างยั่งยืนของ ธุรกิจขนาดกลาง	ของสังคม ส่ง เสริมการประ กอบอาชีพเสริม แก่เกษตรกร		

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
	และย่อม ปรับ ปรับระบบโทรคมนาคมและสารสนเทศ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้า ส่งเสริมการลงทุน ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งสาธารณูปโภค และส่งเสริมระบบการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา สร้างยุทธศาสตร์การส่งออกด้านคุณภาพธุรกิจ ส่งออก สร้างไทยเป็นศูนย์กลางการค้าอินโดจีน ปรับปรุงนโยบายเอ็กซิมแบงก์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศ ทบทวนนโยบายการค้าต่างตอบแทน พัฒนาระบบบริการ การออก			

ชาติไทย	ประชากรปิตุย์	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
	ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า สร้างยุทธศาสตร์ การเจรจาการค้า ระหว่างประเทศ สร้างยุทธศาสตร์ การค้าภายใน ส่งเสริมการค้า ปลีกที่เป็นธรรม ป้องกันการผูกขาด และจัดการแข่ง ขันที่ไม่เป็นธรรม ปรับปรุงระบบ บริหารการนำเข้า และคุ้มครองอุตสาหกรรมภายใน ประเทศ ให้ความ เป็นธรรมในการ ฟื้นฟูกิจการ			
มาตรการ : ใช้มาตรการการเงินรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและราคา ส่งเสริมสหกรณ์ พัฒนาเทคโนโลยีการเกษตร พัฒนาอุตสาหกรรม ขนาดกลาง เล็ก	มาตรการ : เรียนจบมีงานทำ ทำงานใช้หนี้ ตั้ง เขตเศรษฐกิจ พิเศษในประเทศ สร้างศูนย์กลาง เชื่อมโยงแหล่ง ความเจริญใน ภูมิภาคและอนุ ภูมิภาครอบทิศ	มาตรการ : นโยบายใหม่ที่ แก้ไขได้ทั้ง ปัญหาในอดีต และอนาคตสอดคล้อง ประสานเป็นองค์ รวมเป็นจริงและ เป็นไปได้ ยึด หยุ่นโปร่งใสชอบ ธรรมและตรวจ	มาตรการ : ขับเคลื่อนเศรษฐกิจจาก พื้นฐาน 3 กลุ่ม คือ รัฐ ธุรกิจเอกชน และประชาชน ส่งเสริมให้พลเมืองสร้างความมั่งคั่งจาก ความขยันหมั่น	มาตรการ : แก้ปัญหาประชาชนโดย ตราเป็นกฎหมายที่ โปร่งใส

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
และชุมชน พัฒนารูปแบบ และบรรจุกุณธ์ เพิ่มความ สามารถและ ความสะดวกใน การเข้าถึงการ บริการของธุรกิจ สนับสนุนการ ขยายตัวของ เข้ามาท่องเที่ยว ของชาวต่าง ประเทศ ปรับ ปรุงระบบและใช้ เทคโนโลยีสาร สนเทศในพิธีการ ส่งออก ลดต้น ทุนแฝงภาคการ ส่งออก อำนวย ความสะดวกใน ท่าเรือ อากาศ ยาน สถานีขนส่ง สนับสนุนกิจการ พาณิชย์นาวี เร่ง รัดกระบวนการ คืนภาษีและลด เขตภาษี ปรับ ปรุงโครงสร้าง ภาษีอากรและ	ทาง ส่งเสริมการ ออมและการเข้า ถึงแหล่งทุนสร้าง เสถียรภาพทาง การเงิน เพิ่ม ประสิทธิภาพ การบริหารจัด การงบประมาณ สร้างศูนย์กลาง การท่องเที่ยว ครบวงจร สร้าง ศูนย์รวมการค้า สินค้าในภูมิภาค ศูนย์กลางการ ประชุมแสดงสิน ค้าและแสดง นิทรรศการครบ วงจรของเอเชีย เพิ่มรายได้การ ท่องเที่ยวเป็น หนึ่งล้านล้าน บาทในสี่ปี พัฒนาฝีมือแรง งานเพื่อยกระดับ รายได้ เพิ่มสวัสดิ การแรงงาน พัฒนาแรงงาน สัมพันธให้แรง งานได้รับความ	สอบได้ เป็นทาง เลือกและออก จากวิกฤติทาง เศรษฐกิจได้ รักษาสันติของ พื้นฐานทาง เศรษฐกิจ ปรับ ปรุงโครงสร้าง และปฏิรูประบบ การเงินของ ประเทศทั้งระบบ ออกมาตรการ ตลาดทุน และส่งเสริม การลงทุน ฝึกทักษะฝีมือ แรงงานทั่ว ประเทศโดยได้ รับค่าตอบแทน ดึงเงินทุนต่าง ประเทศช่วย เสริมสภาพ คล่องให้ระบบ วิสาหกิจเพื่อการ ส่งออก รักษา ระดับอัตราเงิน เฟ้อ การรวมตัว เพื่อเศรษฐกิจชุมชน สร้างสมดุล ในการเติบโต	เพียร กระจาย ผลลัพธ์ทาง เศรษฐกิจให้ ครอบคลุมเป็น ธรรมทุกกลุ่ม ทุกท้องถิ่น สนับสนุนกลุ่ม เศรษฐกิจครัว เรือน ปรับพื้นฐาน การผลิตที่ใช้ เทคโนโลยี เหมาะสมกับวิถี ชีวิตของเกษตรกร และระบบ ตลาดยุคใหม่ ชาวนาชาวสวน ได้รับทุนสนับสนุน การผลิต จากรัฐ สนับสนุน ธุรกิจทั้ง ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ทั้งในภาค เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ สร้างหลักประกัน ทั้งในการผลิต และระบบตลาด ใช้มาตรการทาง	

ชาติไทย	ประชาธิปัตย์	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
ภาษีศุลกากร พัฒนาเครือข่าย เส้นทาง คมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงทั้งใน และระหว่าง ประเทศ สร้าง ความสามารถ การแข่งขันของ บริการขนส่งทาง อากาศและทะเล ส่งเสริมการแข่งขัน การให้บริการ กิจการโทร คมนาคมอย่าง เสรี เป็นธรรม พัฒนาบุคลากร ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและ สื่อการสอน เทคโนโลยีสาร สนเทศ วิจัย พัฒนาระบบการ ผลิตไฟฟ้าต้น ทุนต่ำ กระจาย บริการไฟฟ้าสู่ ชนบททางไกล ให้ทั่วถึง อนุรักษ์ และพัฒนา	เป็นธรรมมากขึ้น ควบคุมการนำ เข้าแรงงานต่าง ด้าว ส่งเสริมอบ รมแรงงานป้อน ตลาดโลก เชื่อม โยงคมนาคมทั้ง ระบบให้ครอบคลุม รอบด้าน ลดต้นทุนและ เพิ่มรายได้การ เกษตร กระจาย รายได้และลด หนี้ของประชา ชนในชนบท สร้างความเป็น เจ้าของการแปร รูปสินค้าเกษตร และผลิวัตถุดิบ ในชุมชน ล้างหนี้ ไม่ก่อให้เกิดราย ได้และเพิ่ม โอกาสการเข้าถึง แหล่งทุน และ ปัจจัยการผลิต ส่งเสริมเทคโนโลยี การเกษตร สร้างเศรษฐกิจ พอเพียงด้าน	ของเศรษฐกิจ ภาคการเกษตร ควบคู่กับอุตสาหกรรม และบริการ สร้างความสม ดุลในการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ มุ่งใช้ความรู้กับ อุตสาหกรรมที่ ใช้แรงงาน สร้าง อุตสาหกรรมที่มี ศักยภาพในการ สร้างรายได้ให้ ประเทศมีความ สามารถแข่งขัน ขึ้นเป็นการ เฉพาะในแต่ละ อุตสาหกรรม สร้างปัจจัย สนับสนุนทั้ง วิทยาการ สถาน ศึกษาวิจัย พัฒนาบุคลากร บริการขนส่ง สาธารณูปโภค และสาธารณูป การแก่อุตสาหกรรม เป้าหมายที่ รวมอยู่ในพื้นที่	ภาษีในการ บริหารจัดการ พลังงานทั้ง ระบบ บริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม โดยรวมมีมือ ระหว่างรัฐ เอกชนและประ ชาสังคม ทำแผน แม่บทดูแลสิ่ง แวดล้อมตาม หลักเกณฑ์การ อนุรักษ์สากล ปรับโครงสร้าง การผลิตให้รับ ผิดชอบต่อสิ่ง แวดล้อมตาม หลักผู้ก่อมลพิษ เป็นผู้จ่าย พัฒนา สาธารณูปโภค ตามความต้องการ ของท้องถิ่น และการพัฒนา ประเทศทั้ง ปัจจุบันและ อนาคต ส่งเสริม เอกชนเข้าร่วม สร้างสวัสดิการ ในระบบขนส่ง	

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
แหล่งน้ำและระบบการชลประทาน ร่วมมือต่างประเทศใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำนานาชาติร่วมกัน ศึกษาวิจัยแหล่งพลังงานทดแทนใหม่และแหล่งเดิม ปลุกจิตสำนึกการประหยัดพลังงานสร้างมาตรการจูงใจและบังคับทางกฎหมายรักษาสິงแวดล้อมในภาคเอกชนสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคเอกชน ท้องถิ่น ต่างประเทศรักษาสมดุลของระบบนิเวศน์	อาหารและยาจัดหาแหล่งพลังงานให้เพียงพอมีคุณภาพและราคาเหมาะสมสร้างความมั่นคงทางพลังงานในประเทศ ส่งเสริมการใช้พลังงานให้มีประสิทธิภาพและประหยัด ส่งเสริมการแข่งขันและเพิ่มบทบาทเอกชนในกิจการพลังงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัยจากการใช้พลังงานและการพัฒนาสร้างยุทธศาสตร์เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านพาณิชย์กรรมอุตสาหกรรมและบริการ พัฒนากำลังคนด้านอุตสาหกรรม	เดียวกัน ป้องกันการผูกขาด รวมศูนย์ในแต่ละอุตสาหกรรม ชักจูงการย้ายฐานการผลิตจากต่างประเทศ พัฒนาระบบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พัฒนาผลิตภัณฑ์และรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้เทียบเท่ามาตรฐานโลกพัฒนาเครือข่ายการตลาดเข้าสู่ระดับโลกควบคู่การเร่งรัดการส่งออกในทุกระดับพัฒนาองค์กรบุคลากรและระบบข้อมูลข่าวสาร ทักษะเทคโนโลยีและวิทยาการที่จำเป็นในการแข่งขันระดับโลกอำนวยความสะดวก	มวลชนราคาถูกเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมจากเมืองหลักสู่เมืองย่อย	

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
	ยกระดับเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา ปรับปรุงการผลิต การตลาดและการจัดการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจและความเชื่อมโยงของอุตสาหกรรม ปรับปรุงโครงสร้างภาษี ส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจขนาดกลางและย่อม ปรับปรุงระบบโทรคมนาคม และสารสนเทศ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้า ส่งเสริมการลงทุน ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งสาธารณูปโภค ผลักดันและส่งเสริมระบบการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทาง	สะดวกในการย้ายทุนทางปัญญา ทุนทางเทคโนโลยีและทุนประกอบการเข้าประเทศ ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการกระทรวงเศรษฐกิจ หน่วยงานและบุคลากรทั้งในและต่างประเทศ สนับสนุนเอกชนร่วมถือครองหุ้นและมีบทบาทร่วมในการบริหารรัฐวิสาหกิจ แก้ปัญหาหนี้สินเกษตรกร จัดชั้นคุณภาพหนี้ ประenomหนี้ หาปัจจัยการผลิตที่ดีมีคุณภาพให้เกษตรกร ตั้งหน่วยงานพิเศษติดตามประเมินผลการช่วยเหลือเกษตรกร ส่งเสริมเกษตร		

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
	ปัญญา สร้าง ยุทธศาสตร์การ ส่งออกด้าน คุณภาพธุรกิจส่ง ออก สร้างตลาด ใหม่ สร้างความ เป็นธรรม สร้าง ไทยเป็นศูนย์ กลางการค้า อินโดจีน ปรับ ปรุงนโยบาย เอ็กซิมแบงค์ ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ของ ประเทศ ทบทวน นโยบายการค้า ต่างตอบแทน พัฒนาระบบ บริการการออก ใบรับรองแหล่ง กำเนิดสินค้า สร้างยุทธศาสตร์ การเจรจาการค้า ระหว่างประเทศ สร้างยุทธศาสตร์ การค้าภายใน ประเทศด้านส่ง เสริมการค้าปลีก ที่เป็นธรรม	กรรมแผนใหม่ เป็นระบบครบวง จรเหมาะสม กับศักยภาพทาง ภูมิศาสตร์ ท้อง ถิ่นและตลาด ใช้วิทยาการ ก้าวหน้าพันธุ์ วิศวกรรมและ เทคโนโลยีชีวภาพ ในภาคเกษตร เร่งแก้ปัญหาการ ครอบครองที่ดิน รัฐที่ไม่ถูกต้อง ด้วยความเป็น ธรรมตาม กฎหมายและ ความเป็นจริง ของชุมชน		

ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
	ป้องกันคนผูก ขาดและจัดการ แข่งขันที่ไม่เป็น ธรรม ปรับปรุง ระบบบริหารการ นำเข้าและคุ้มครอง อุตสาหกรรม ภายในประเทศ ส่งเสริมความ เป็นธรรมในการ ฟื้นฟูกิจการ 60 ปี มีเบี้ยเลี้ยง รักษาฟรีมี คุณภาพ			

ส่วนที่

3

มติของนโยบาย

1. มิติด้านความครอบคลุมของนโยบาย

ความครอบคลุม	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
1. ด้านการเมืองการปกครอง					
2. ด้านการบริหารและปฏิรูประบบราชการ					
3. ด้านการบริการประชาชน					
4. ด้านการพัฒนาองค์กรและกระบวนการภาคประชาชน					
5. ด้านกิจการภัยพิบัติ อุบัติภัย และภัยสังคม					
6. ด้านเศรษฐกิจ					
7. ด้านรัฐวิสาหกิจ					
8. ด้านการกระจายรายได้และความเจริญ					
9. ด้านโครงสร้างบริการพื้นฐาน					
10. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม					
11. ด้านการเกษตร					
12. ด้านสังคม					
13. ด้านยุติธรรมและอิทธิพลมืด					
14. ด้านทรัพยากรมนุษย์และแรงงาน					
15. ด้านสาธารณสุข					

ความครอบคลุม	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
16. ด้านการศึกษา					
17. ด้านศาสนา					
18. ด้านศิลปวัฒนธรรม					
19. ด้านความมั่นคง					
20. ด้านการต่างประเทศ					
21. ด้านการสร้างพลังอำนาจ และศักยภาพของ ประชาชน					
22. ด้านกิจการประชาคมโลก และการบริหารพัฒนา ความเป็นสากล					
23. ด้านสิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพประชาชน					
24. ด้านการเตรียมอนาคต ของพลเมืองเข้าสู่พลโลก					
25. ด้านการท่องเที่ยว					
26. ด้านการพัฒนาเมืองและ เมืองหลวง					
27. ด้านการพัฒนามาตรฐาน คุณภาพของระบบการ ปกครองและบริหาร ท้องถิ่นชุมชน และชนบท					
28. ด้านการกระจายอำนาจ					
29. ด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี					

ความครอบคลุม	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
30. ด้านสิ่งแวดล้อม					
31. ด้านการบริหารทรัพยากร ของประเทศ					
32. ด้านพลังงาน					
33. ด้านการวิจัยพัฒนาการ บริหารและการพัฒนา นโยบายพรรคการเมือง					
34. ด้านการปฏิรูปตาม แนวทางของรัฐธรรมนูญ					
35. ด้านการแก้ไขปัญหา คอร์รัปชัน					
36. ด้านการปราบปรามยาเสพติด และสินค้านิคม					
37. ด้านการส่งเสริม คุ่มครอง เด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ คนด้อยโอกาส					
38. ด้านการบริหารจัดการ อธิปไตยทางเศรษฐกิจ					
39. ด้านการฟื้นฟูปัญหา วิกฤติของประเทศ					
40. ด้านการพัฒนาประชาธิปไตย ประชาสังคม และ ธรรมาภิบาล					
41. ด้านการยกระดับ มาตรฐานคุณภาพชีวิต ของคนไทย					

ความครอบคลุม	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
42. ด้านการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ					
43. ด้านการส่งเสริมศักยภาพทางการแข่งขันของประเทศ					
44. ด้านการบริหารจัดการระเบียบโลกใหม่ และอิทธิพลกระแสโลกาภิวัตน์					
45. ด้านการปฏิรูปวัฒนธรรม					
46. ด้านการบริหารความขัดแย้ง ระหว่างรัฐ ท้องถิ่น และชุมชน					
47. ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการความสัมพันธ์เชิงสันติวิธีระหว่างรัฐกับประชาชน					
48. ด้านการส่งเสริมพัฒนาระบบการเมืองภาคประชาชน					
49. ด้านการส่งเสริมวิถีประชาธิปไตยเพื่อพัฒนาพลเมืองของชาติ					
50. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากร ความหลากหลายทางชีวภาพ					

ความครอบคลุม	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
51. ด้านเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง					
52. ด้านเศรษฐกิจพอเพียง					
53. ด้านการต่อรองและคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติกับ WTO และ FTA					
54. ด้านการบริหารหน้าภาคการเกษตร					
55. ด้านการบริหารหนี้ภัยพิบัติ และโรคระบาด					
56. ด้านการพัฒนาระบบสวัสดิการแรงงานภาคการเกษตร					
57. ด้านการพัฒนาการเมืองและความร่วมมือระดับภูมิภาค					
58. ด้านการปรับโครงสร้างการผลิตและการลดต้นทุนภาคต่างๆ					
59. ด้านสถาบันการเงินระบบการคลัง และการปรับระบบบริหารรายจ่ายของภาครัฐ					
60. ด้านการพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมและการลงทุน					

ความครอบคลุม	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
61. ด้านการพัฒนาเมืองชายแดน					
62. ด้านการจัดระเบียบทางเลือกใหม่ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม					
63. ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพใหม่ๆ ของประเทศ					
64. ด้านการจัดการความยากจน ความอดอยาก และการไร้ความสามารถของกลุ่มด้อยโอกาส					
65. ด้านอาชญากรรมข้ามชาติ โสเภณี และโรคเอดส์					
66. ด้านการพัฒนาสมุนไพรรักษาโรคภัยไข้เจ็บ และการยังชีพพึ่งตนเอง					
67. ด้านการประกันราคาสินค้าและการรับประกันการลงทุนภาคการเกษตร					
68. ด้านการเปิดระบบเศรษฐกิจและการค้าเสรี					
69. ด้านการพัฒนากระบวนการค้าผ่านอิเล็กทรอนิกส์					

ความครอบคลุม	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปัตย์	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
70. ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ พืช GMO และระบบสารสนเทศ ด้านชีวภาพเพื่อประชาชน และเศรษฐกิจประเทศ					
71. ด้านการพัฒนาศักยภาพของประชาคมและสัมชชาประชาชน					
72. ด้านการส่งเสริมการลงทุนระหว่างประเทศและบริษัทข้ามชาติ					
73. ด้านการจัดการแรงงานต่างด้าว					
74. ด้านภาษี และดอกเบี้ย					
75. ด้านการพัฒนาพื้นที่เฉพาะและเขตเศรษฐกิจพิเศษ					
76. ด้านการพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อย					
77. ด้านนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ					
78. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจนอกภาคการผลิต					
79. ด้านการจัดระเบียบอิทธิพลของสื่อ					
80. ด้านการพัฒนายุทธศาสตร์การพึ่งตนเองของประชาชนและประเทศ					

ความครอบคลุม	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
81. ด้านการปฏิรูปกฎหมาย ทั้งกฎหมายภายในและ ระหว่างประเทศ					
ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

2. มิติด้านการวางจุดเน้นกลุ่มและภาคส่วนเป้าหมายของนโยบาย

กลุ่มเป้าหมาย	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
1. กลุ่มย่อยเฉพาะกลุ่ม					
2. กลุ่มย่อยหลากหลาย					
3. กลุ่มใหญ่บางกลุ่ม					
4. กลุ่มใหญ่ส่วนรวมทั้งสังคม					
5. ทุกกลุ่มคลุมทั่วประเทศ					
ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

3. มิติด้านการวางจุดเน้นพื้นที่เป้าหมายของนโยบาย

พื้นที่เป้าหมาย	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
1. ภาคเหนือ					
2. ภาคกลาง					
3. ภาคใต้					
4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
5. ภาคตะวันออก					
6. ภาคตะวันตก					
7. กทม.					
8. เมือง					
9. ชนบท					
10. ท้องถิ่น-ชุมชน					
11. พื้นที่ชายแดน					
12. พื้นที่ชายทะเล					
13. พื้นที่สูง					
14. เขตความร่วมมือระดับภูมิภาค					
ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

4. มิติด้านฐานอ้างอิงแหล่งที่มาของนโยบาย

แหล่งที่มา	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
1. จากฐานเสียงที่สนับสนุนพรรค					
2. จากตัวแทนผลประโยชน์ของพรรค					
3. จากรัฐธรรมนูญ					
4. จากอุดมการณ์ของพรรค					
5. จากเป้าหมายอันพึงปรารถนาร่วมกันของคนในชาติ					
6. จากกระแสค่านิยมความนิยมของสังคม					
7. จากปรัชญาการปกครองระบอบประชาธิปไตย					
8. จากปัญหาสำคัญของประชาชนหรือประเทศ					
9. จากเหตุผลและวิสัยทัศน์					
10. จากการสานต่อปัญหาหรือเป้าหมายนโยบายเก่า					
11. จากอิทธิพลภายนอกประเทศ					
12. จากแนวพระราชดำริหรือกระแสพระราชดำรัส					
13. จากกลุ่มชนชั้นนำหรือชั้นสูง					
14. จากกลุ่มชนชั้นกลาง					

แหล่งที่มา	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
15. จากมวลชนคนชั้นล่าง					
16. จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ					
17. จากกลุ่มนักคิดหรือปัญญาชน					
18. จากสื่อมวลชน					
19. จากกลุ่มผลประโยชน์					
20. จากกลุ่มอิทธิพล					
ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

ส่วนที่

4

คาดการณ์ผลกระทบ ของนโยบาย

1. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินโอกาสความสำเร็จของนโยบาย

โอกาสความสำเร็จ	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
1. มีทรัพยากรที่พอเพียง					
2. ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากคนส่วนใหญ่					
3. มีพื้นฐานความรู้ เทคนิคทักษะ ความชำนาญ และวิทยาการที่จำเป็นรองรับ					
4. มีการยอมรับและความเห็นพ้องของกลุ่มยุทธศาสตร์สูงพอ					
5. มีทางเลือกและเป้าหมายที่ชัดเจนเพียงพอ					
6. เชื่อมั่นได้ว่ามีผลกระทบทางบวกมากกว่าทางลบ					
7. ความเป็นไปได้มีความแน่นอนและคาดการณ์หรือคาดหมายผลได้					
8. อยู่ในห้วงเวลาที่เหมาะสมไม่สายเกินไป และไม่เร็วเกินการณ์					

โอกาสความสำเร็จ	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
9. ผู้มีส่วนได้-เสียฝ่ายต่างๆ สามารถประสานประโยชน์ร่วมกันได้ส่วนใหญ่					
ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

2. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินความเชื่อมั่นในความเป็นไปได้ของนโยบาย

ความเชื่อมั่น	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
1. ท่าทีของพรรคและบุคคลสำคัญมีความหนักแน่นในการแสดงเจตจำนงทางการเมืองอย่างแน่วแน่					
2. ได้สร้างมาตรการทางปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและหวังผลได้สูงไว้รองรับพร้อมพอเพียง					
3. มีเครื่องชี้วัดที่เป็นรูปธรรมให้ประเมินและตรวจสอบได้					
ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

3. คัดการณ์ผลกระทบจากการประเมินความลึกจากผลลัพธ์ นั้นปลายของนโยบาย

ความครอบคลุม	กรอบการพิจารณาเปรียบเทียบ				
	ชาติไทย	ประชาธิปไตย	ไทยรักไทย	มหาชน	ทางเลือกที่สาม
1. แก้ปัญหาปัจจุบัน					
2. แก้ปัญหอนาคต					
3. สมองแนวนโยบาย พื้นฐานแห่งรัฐ					
4. ปฏิรูปโครงสร้าง					
5. ปฏิรูประบบ					
6. พัฒนาประเทศองค์รวม					
ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

4. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินจุดดี - จุดด้อยของนโยบาย

จุดดี		จุดด้อย	
1. มียุทธศาสตร์ชาติ		1. ขยายผันอันเลื่อนลอยไร้ทิศทาง	
2. มุ่งมั่นแก้ปัญหาในระดับชาติในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง		2. สร้างปัญหาใหม่ให้ต้องไปแก้ไขต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด	
3. ผลักดันการพัฒนา		3. ล้าหลังอยู่กับที่	
4. กลุ่มเป้าหมายได้ประโยชน์โดยกลุ่มอื่นก็พลอยได้ประโยชน์ด้วย		4. กลุ่มเป้าหมายได้ประโยชน์ โดยกลุ่มอื่นเสียประโยชน์หรือเสียกันทุกกลุ่ม	
5. ยึดหลักเหตุผล-วิสัยทัศน์		5. มุ่งเอาใจไว้เหตุผล-ไว้วิสัยทัศน์	
6. อิงหลักธรรมะ-ยุติธรรม		6. ทำลายหลักธรรมะ ความยุติธรรม-เอารัดเอาเปรียบ	
7. แก้ปัญหา-สนองความต้องการระดับประเทศ		7. แก้ปัญหา-สนองความต้องการเฉพาะระดับกลุ่มย่อย	
8. สร้างผลกระทบอย่างยั่งยืนระยะยาว		8. ฉาบฉวยเฉพาะหน้าแก้ปัญหารายวัน	
9. ส่งผลลัพธ์ให้ประเทศไทยได้ประโยชน์สูงสุด		9. ส่งผลลัพธ์ให้ประเทศไทยสูญเสีย	
10. รักษาประเทศให้อยู่รอดได้แม้ยามวิกฤติ		10. ขาดเติมปัญหาจนยากเยียวยาแก้ไข	
11. เกื้อกูลให้เกิดนวัตกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนและประเทศ		11. สร้างความยุ่งยากลำบากเรื่องให้ประเทศย่ำอยู่กับที่-ประชาชนรับกรรม	
12. สังสมและแสวงหาปัจจัยส่งเสริมความพร้อมในการสร้างความสำเร็จให้ประเทศในเป้าหมายระยะยาว		12. ช่วงชิงจังหวะ ฉวยโอกาสสร้าง ความนิยมชั่วคราว ชัดขวางการพัฒนาประเทศในเป้าหมายระยะยาว	
13. ปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของส่วนรวมอย่างเปิดเผย สุจริตใจตรงไปตรงมา		13. มุ่งหมกเม็ดซ่อนเร้นผลประโยชน์แอบแฝงของตนเองโดยแอบอ้างผลประโยชน์ประชาชนและประเทศชาติ	
ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน	ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน

5. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินจุดดี - จุดด้อยของพรรคการเมือง

จุดดี		จุดด้อย	
1. พรรคดำรงอยู่อย่างสถาบันที่พร้อมรับผิดชอบภาระทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง		1. พรรคจัดตั้งอย่างเฉพาะกิจที่หวังบรรลุเป้าหมาย ผลประโยชน์เฉพาะหน้าในเวลาอันรวดเร็วเฉพาะที่เห็นโอกาสและช่องทางที่เอื้ออำนวย	
2. ทำหน้าที่พื้นฐานครบทุกส่วน (แข่งขันเลือกตั้ง, พัฒนาพรรค, แบกรับภาระการบริหารบ้านเมือง)		2. ทำหน้าที่พื้นฐานเฉพาะส่วน (เพื่อชนะการเลือกตั้ง) และเป็นตัวแทนนายหน้าของกลุ่มทุนธุรกิจการเมือง	
3. สามารถจัดสรรและคัดสรรคนดีมีความเหมาะสมให้รับผิดชอบงานหรือนโยบายสำคัญได้		3. แก่งแย่งตำแหน่งผลประโยชน์โดยอาศัยการใช้อำนาจอิทธิพลของกลุ่มเป็นเครื่องตัดสิน การจัดสรรตำแหน่งงานไม่คำนึงถึงความเหมาะสมหรือความสามารถจริง	
4. มุ่งบรรลุเป้าหมายภารกิจทางการเมืองด้วยแรงจูงใจใฝ่อุดมการณ์และคุณธรรม		4. มุ่งแสวงโชคลาภทางการเมือง ทำธุรกิจการเมืองด้วยแรงจูงใจใฝ่อำนาจและผลประโยชน์เป็นที่ตั้ง	
5. ทำงานการเมืองอย่างมืออาชีพ ต่อเนื่องระยะยาวทั้งหน้าที่รัฐบาลและฝ่ายค้านอย่างสมอดันเสมอปลายโดยเต็มกำลัง		5. ทำงานการเมืองเป็นอาชีพเสริมเพื่อเอาอำนาจการเมืองเป็นเกราะคุ้มครองฐานทุนธุรกิจของตนหรือกลุ่มทุนธุรกิจที่อุดหนุนพรรค	
6. มุ่งขยายในเชิงคุณภาพและพัฒนาอย่างมีลำดับขั้นตอนต่อเนื่องในระยะยาว		6. หุ่่มเหทรพยาการสูงสุดเพื่อการเลือกตั้งและกว้านซื้อ ส.ส. มุ่งขยายปริมาณเพื่อหวังจัดตั้งรัฐบาลเป็นเป้าหมายสำคัญ	
7. สร้างสมและพัฒนาทรัพยากรบุคคลระดับคุณภาพมืออาชีพ ใช้ผลงานเป็นฐานสร้างความศรัทธาของประชาชน		7. มุ่งแสวงหาและสั่งสมทรัพยากรเงิน หรือทุนธุรกิจการเมือง	

จุดดี		จุดด้อย	
8. สร้างวัฒนธรรมทางอำนาจเชิงสร้างสรรค์ มุ่งพัฒนา เปลี่ยนแปลงให้ก้าวหน้าและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติเพิ่มมากขึ้น		8. สร้างวัฒนธรรมทางอำนาจเชิงลบ มุ่งทำลาย ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของประโยชน์ประชาชนและประเทศชาติ	
9. ขยายฐานแนวร่วมมวลชนเป็นพรรคของปวงชน เปิดกว้างให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้ามีส่วนร่วมอย่างเปิดเผย ติดตามรับฟังความเห็น ข้อเรียกร้อง ต้องการของประชาชนอย่างใกล้ชิด มีความสม่ำเสมอ		9. จำกัดกลุ่มตัวแทนที่คับแคบเฉพาะกลุ่มหรืออิงฐานอิทธิพลทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ โดยละเลยความสำคัญและการเข้าถึงสิทธิมีส่วนของประชาชน หรือคนกลุ่มอื่นที่อยู่นอกฐานผลประโยชน์	
10. ยึดถือองค์กรสถาบันของพรรค		10. ยึดถือตัวบุคคล	
11. มุ่งสร้างภาวะผู้นำที่เน้นความสามารถทางการปกครอง		11. มุ่งช่วงชิงการนำในการช่วงชิงการยึดกุมอำนาจโดยไม่คำนึงว่าจะรับผิดชอบหรือดูแลภาวะปัญหาของบ้านเมืองได้	
12. สร้างสรรค์การสนับสนุนจากพลังความสามัคคีของประชาชน หรือการสร้างฐานพันธมิตรมวลชนเป็นแนวร่วม		12. สร้างเงื่อนไขของความขัดแย้งแตกแยกในหมู่ประชาชน หรือการแบ่งแยกเพื่อปกครอง โดยหลอกลวงใช้ประโยชน์จากประชาชนเป็นเครื่องมือทางการเมือง ขาดความรับผิดชอบต่อความสูญเสียของประชาชน	
13. นิยมแนวปฏิรูปสายกลางและก้าวหน้าด้วยความเชื่อมั่นและมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนในอนาคตระยะยาว		13. นิยมแนวปฏิวัติสุดโต่ง ถอนรากถอนโคน หวังผลเฉพาะหน้าในระยะสั้น ไม่คำนึงผลกระทบในอนาคต	
14. เตรียมการรองรับอย่างมีรากฐานทางวิชาการเพื่อรองรับสนับสนุน		14. มุ่งแก้ปัญหาหรือบริหารรายวัน ขาดรากฐานการวิจัยพัฒนาเป็น	

จุดดี		จุดด้อย	
ภาระความผิดชอบต่อการแก้ปัญหาประชาชนและบริหารประเทศชาติอย่างหวังผลเลิศ		เครื่องมือทางวิชาการรองรับสนับสนุนการบริหารประเทศ อาศัยคนดังที่มีชื่อเสียงอย่างฉาบฉวยมากกว่าการพัฒนาหรือสร้างคนให้มีคุณภาพไว้รองรับการทำงานที่	
15. พรรคของสมาชิกและมวลชนรับฟังความเห็นที่แตกต่างและข้อเรียกร้องของประชาชน		15. พรรคของผู้นำหรือแกนนำระดับบริหารได้แย่ง คัดค้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกประชาชน	
16. พึ่งพาสมรรถนะขององค์กรและทีมงาน มุ่งพัฒนาพรรคและความสามารถขององค์กร		16. ชูประเด็นหรืออาศัยความสามารถเฉพาะตัวของบุคคลหรือผู้นำ มุ่งใช้พรรคเป็นฐานในการแสวงประโยชน์ให้กลุ่มผู้บริหารด้วยกันเอง	
17. ยึดแนวการบริหารแบบประชาธิปไตย กระจายอำนาจ และสาขา สู่ภูมิภาคและท้องถิ่น สามารถคุมวินัยของพรรคแก่สมาชิกส่วนใหญ่ทุกระดับได้		17. รวมศูนย์อำนาจ ผลประโยชน์ และทรัพยากรที่ส่วนกลาง หรือเผด็จการโดยผู้นำพรรค ใช้กฎเหล็กแทนวินัยที่เป็นธรรม	
18. ขยายขอบเขตและขนาดของภาระความรับผิดชอบทางการเมืองการปกครองเพิ่มสูงขึ้น		18. ขยายอำนาจและสะสมเพิ่มพูนผลประโยชน์เข้าสู่พรรค	
19. ให้การอบรม กลุ่มেলা สร้างจารีตประเพณีและอิทธิพลต่อระบบการเมืองและประชาชนโดยส่วนรวม		19. ตั้งรับและคอยสนองหรือโต้ตอบกับกระแสการเมืองตามสถานการณ์หรือเป็นฝ่ายตามกระแส	
20. กระบวนการพัฒนาผู้นำของพรรคผ่านลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องในระยะเวลาจนได้รับการยอมรับและฝึกฝนทักษะความสามารถอย่างมีวุฒิภาวะทางการเมือง		20. รวบรวมคัดชั้นตอน อาศัยปัจจัยด้านทรัพย์สินเงินทอง และกลุ่มกดดันเป็นฐานผลักดันการจัดสรรความสำคัญ และลำดับตำแหน่งของผู้นำ	

จุดดี		จุดด้อย	
21. องค์กรมีความสำคัญและพรรคมีบทบาทนำคนและสมาชิก (คนยอมเสียสละเพื่อความอยู่รอดของพรรค)		21. คนมีความสำคัญและมีบทบาทนำเหนือความเป็นองค์กรของพรรค (พรรคเป็นฝ่ายล่มสลายเพื่อคนอยู่รอด)	
22. สร้างศรัทธาระยะยาวโดยการสะสมผลงานอย่างต่อเนื่องทั้งในยามวิกฤติและยามปกติ ทนทานแรงกดดันต่อสถานการณ์ที่ซับซ้อนหลากหลายได้สูงและยืดเยื้อยาวนาน		22. สร้างความนิยมเฉพาะสถานการณ์ชั่วคราว ขาดความต่อเนื่องคงทน รับผิดชอบภาระการบริหารบ้านเมืองไม่ได้	
23. เป็นพรรคอุดมการณ์ เป็นได้ทั้งฝ่ายค้านและรัฐบาลที่มีคุณภาพ		23. เป็นพรรคแสวงหาอำนาจ เลือกดำเนินยุทธศาสตร์การเมืองเพื่อเป็นรัฐบาลเท่านั้น	
24. มุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายนโยบาย ใช้ประโยชน์ประชาชนเป็นฐานวัดความสำเร็จ		24. มุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์เฉพาะเป้าหมายการได้อำนาจ ประโยชน์ของพวก เป็นเครื่องวัดความสำเร็จ	
25. ยึดหลักบริหารโดยเน้นบทบาทของพรรคระดับชาติเห็นการเน้นตัว ส.ส. ระดับพื้นที่หรือเน้นเฉพาะกลุ่มย่อยภายในพรรค		25. ยึดหลักบริหารโดยเน้นการขึ้นนำหรือกำหนดโดยอิทธิพลระดับกลุ่มหรือระดับตัวบุคคลที่เป็น ส.ส. ของพรรค	
26. มีสมรรถนะทางการปกครองสูง สามารถปรับตัวได้เร็วและยอมรับความเปลี่ยนแปลง ทันสมัยและมีความก้าวหน้าในฐานะเป็นองค์กรชั้นนำความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ		26. ล้าหลัง ด้านการเปลี่ยนแปลง ไม่ปรับตัว นำการเปลี่ยนแปลงไม่ได้	
27. มีขอบเขตความคิดที่กว้างขวาง ซับซ้อนละเอียดอ่อน มุ่งสู่ทิศทางในเป้าหมายที่ยาวไกล ผักไม่ให้บรรลู่ถึงอุดมการณ์สูงสุด		27. คิดแคบ มองใกล้ ไร้อุดมการณ์ ไม่กล้าหาญริเริ่มหรือรับผิดชอบปัญหาสำคัญของประชาชนและประเทศ	

จุดดี		จุดด้อย	
28. พรรคที่เกิด เติบโตและดำรงอยู่ด้วยกระบวนการวิวัฒนาการจากปัจจัยภายในของพรรคเอง ซึ่งเน้นหวังผลในเชิงคุณภาพ		28. พรรคที่เกิดด้วยเหตุผลเฉพาะกิจ และขยายตัวอย่างรวดเร็วจากปัจจัยภายนอกด้วยการโยกย้ายถ่ายเทข้ามพรรคเพื่อเร่งรัดสร้างการขยายขนาดเชิงปริมาณ	
ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน	ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน

6. คาดการณ์ผลกระทบจากการประเมินจุดดี - จุดด้อยของนักการเมือง

จุดดี		จุดด้อย	
1. ทำงานการเมืองเป็นอาชีพที่แน่นอน มีความต่อเนื่องยาวนาน ไม่ละทิ้งหน้าที่ความรับผิดชอบ ไม่ว่าอยู่ในสถานะอำนาจใด		1. ทำงานการเมืองเป็นการสมัครเล่น แสวงโชคลาภ เป็นตัวแทนนายหน้าทางการเมือง	
2. สะสมผลงาน ภูมิใจกับความสำเร็จในการรับใช้ประชาชนและการรับผิดชอบภารกิจสาธารณะของประเทศ		2. สะสมความมั่งคั่งทางทรัพย์สิน	
3. เตรียมตัวให้มีความพร้อมและมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้น พร้อมรับผิดชอบภาระการเมือง การปกครองได้ทุกรูปแบบตลอดเวลา		3. เน้นสร้างกลุ่มก้อน เป็นฝักฝ่าย ใช้อิทธิพลกดดัน ต่อรอง เรียกร้องความต้องการ แสวงหาประโยชน์เข้าใส่ตัวเป็นสำคัญ ไม่มีเวลาและความพร้อมที่จะรับผิดชอบภาระการเมืองการปกครองให้มีประสิทธิภาพได้	
4. เป็นการเป็นงานและเอางานเป็นที่ตั้ง สร้างความสำเร็จในงานที่ประชาชนมอบหมายไว้วางใจ		4. เป็นขั้ว สร้างภาพ ซอปรากฎตัวมากกว่าทุ่มเททำงาน	

จุดดี		จุดด้อย	
5. มีความจริงใจตั้งใจ		5. หลบเลี่ยง รักสบาย ไม่เบื่องตัว	
6. พัฒนาศักยภาพความสามารถ		6. ฉกฉวยโอกาสพร้อมขายตัว	
7. ยึดมั่นจุดยืน เสมอต้นเสมอปลาย มีวุฒิภาวะทางการเมือง		7. แก่งไถล โสเล ไร้จุดยืน	
8. มีภาวะผู้นำและทักษะแบบ ประชาธิปไตย		8. มีภาวะผู้นำและทักษะแบบ เผด็จการอำนาจนิยม	
9. มีบุคลิกภาพภาวะผู้นำและจิตสำนึก ของรัฐบุรุษ		9. บุคลิกภาพและจิตสำนึกนายทุน ธุรกิจการเมือง แสวงผลประโยชน์ เป็นที่ตั้ง	
10. เอาใจและช่วยเหลือประชาชนโดยไม่ สยบยอมต่ออิทธิพลคุกคามและ ผลประโยชน์ส่วนตัว		10. เอาใจฐานอำนาจและผล ประโยชน์ที่จำกัดคับแคบ	
11. มีอิสระ ยึดผลประโยชน์ประชาชน และประเทศเป็นที่ตั้ง		11. พร้อมขายตัวรับใช้นายทุนพรรค หรือผู้อุปถัมภ์	
12. ยึดวินัย		12. ยึดการกดดัน ต่อรอง แลกเปลี่ยน ผลประโยชน์	
13. นักประชาธิปไตย		13. นักแสวงหาอำนาจ	
14. เอาประชาชนและประเทศชาติรอด		14. เอาตัวรอด	
15. สนใจให้ความสำคัญกับปัญหาและ ประชาชนทุกระดับ		15. เลือกทำเฉพาะงานสร้าง ความนิยมทางการเมือง	
16. ยึดกรอบของจารีตจริยธรรม อยู่ใน ขอบเขตของประเพณีปฏิบัติและมี วัฒนธรรมทางอำนาจ		16. เล่นเกมการเมือง ใช้อำนาจอิทธิพล อย่างไร้ขอบเขต ปราศจากคุณ ธรรมและไร้วัฒนธรรมในการกำกับ จำกัดเหนี่ยวรั้งในการใช้อำนาจ	
17. ทำมาก พูดน้อย งานสำคัญ สำเร็จลุล่วง		17. พูดมากเกินจริง ทำน้อย งานใด ล้าหลังเหลว	
18. สะสมความรู้สั่งงานจนสำเร็จลุล่วง		18. สะสมความโลภ กอบโกยทุกโอกาส	

จุดดี		จุดด้อย	
19. ใช้ทักษะความสามารถได้เข้าดำรงตำแหน่ง รับภาระหน้าที่สำคัญ		19. ใช้อิทธิพลกดดัน ช่มชู้ บังคับเรียกร้องเอาตำแหน่ง	
20. มีความกล้าหาญ อดทนผจญกับปัญหาและแรงกดดันทุกสภาวะการณ์		20. มีความก้าวร้าวรุนแรงเป็นพื้นฐาน	
21. มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม		21. แสวงหาผลประโยชน์ตอบแทนอย่างไม่มีขอบเขตสิ้นสุด	
22. มีคุณธรรมอยู่ในความสำนึก		22. มีความฉ้อฉลฝังลึกอยู่ในจิตวิญญาณ	
23. ใช้หลักวิชาการตัดสินใจแก้ไขปัญหาให้ประชาชนและประเทศชาติ		23. ใช้หลักวิชาการตัดสินใจแฝงไสความรับผิดชอบ และสร้างปัญหาภาระให้ประชาชนและประเทศชาติ	
24. นักการเมืองอาชีพ เอาใจใส่จริงจัง และชัดเจนต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชนและประเทศ มุ่งรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก รับผิดชอบต่อทุกข้อสุ่มของประชาชน ไม่นิ่งดูเฉย ริเริ่มเรื่องใดติดตามแก้ไขจนสำเร็จ เห็นผล ไม่ย่อท้อละทิ้งกลางคัน ยึดหลักจรรยาบรรณในฐานะนักการเมืองอาชีพ		24. ไร้จรรยาบรรณของนักการเมืองอาชีพ หลบหลีกปัญหาประชาชน เอาแต่หาประโยชน์ใส่ตัว พลิกแพลงตลบตะแลง แอบอ้างผลงานสร้างภาพฉาบฉวย ขาดความรับผิดชอบ ไม่จริงจัง ไม่ใส่ใจปัญหาประชาชน ปล่อยปละละเลยให้ส่วนรวมเดือดร้อนเสียหาย ไม่เห็นความสำคัญของประชาชน คนไร้อธิปไตยอำนาจ หรือไม่มีประโยชน์ผลตอบแทนให้	
ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน	ผลการเปรียบเทียบ	() คะแนน

สถาบันนโยบายศึกษา

Institute of Public Policy Studies (IPPS)

สถาบันนโยบายศึกษา (Institute of Public Policy Studies) เป็นองค์กรอิสระที่ดำเนินงานภายใต้มูลนิธิส่งเสริมนโยบายศึกษา (Foundation for the Promotion of Public Policy Studies) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ (Konrad Adenauer Foundation) แห่งประเทศสาธารณรัฐเยอรมันนับแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน

กำเนิด

สถาบันนโยบายศึกษาก่อกำเนิดในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2528 โดยมีจุดเริ่มต้นจากโครงการศึกษา นโยบายสาธารณะภายใต้สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย ต่อมาสถาบันฯ ได้แยกตัวออกจากการบริหารงานของสำนักเลขาธิการสมาคมสังคมศาสตร์ ภายใต้ชื่อ “โครงการศึกษาสาธารณะ” โดยมี ศ.ดร.สมศักดิ์ ชุโต เป็นผู้อำนวยการ และ ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช เป็นผู้อำนวยการร่วม

ปัจจุบัน สถาบันนโยบายศึกษามี ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช เป็นประธาน และมีผู้บริหารร่วมสองคน คือ นางยศวดี บุญยเกียรติ และนางทิพย์พาพร ตันตีสุนทร

วัตถุประสงค์

สถาบันนโยบายศึกษาเป็นองค์กรเอกชนที่ดำเนินกิจกรรมโดยไม่มุ่งหวังผลกำไร มีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ โดยมีการทำกิจกรรมในรูปแบบของการสัมมนา การวิจัย ผลิตสื่อและสิ่งพิมพ์ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในการเมืองระบอบประชาธิปไตยตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ
2. จัดกิจกรรม สนับสนุนการวิจัย ผลิตสื่อต่างๆ เพื่อนำเสนอทางเลือกเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการปฏิรูปการเมืองและการ

กระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองได้

3. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสถาบันตัวแทนประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดนโยบายในทุกๆ ระดับ

4. เพื่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารกิจการนโยบายสาธารณะและสนับสนุนการศึกษาทางการเมืองในเรื่องนิติบัญญัติและการบริหาร ตลอดถึงแง่มุมอื่นๆ ของสังคมประชาธิปไตย

กิจกรรม

สถาบันนโยบายศึกษา มีการดำเนินงานในรูปการจัดกิจกรรม 4 รูปแบบใหญ่ๆ คือ

1. การจัดสัมมนาและฝึกอบรม เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นและถกเถียงระหว่างกลุ่มตัวแทนต่างๆ ของสังคม ต่อประเด็นนโยบายสาธารณะที่สำคัญๆ ของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยรวม อีกทั้งยังเป็นเวทีในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สำคัญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อประชาชน ไม่ว่าจะเป็นสถาบันรัฐสภาและกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ของสังคม สถาบันฯ ถือเป็นหน้าที่ที่จะให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่เกิดขึ้นโดยผ่านทาง การจัดสัมมนา ดังนั้นผู้เข้าร่วมการสัมมนาของทางสถาบันฯ จะไม่เสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

2. วิจัย สถาบันนโยบายศึกษาได้ให้การสนับสนุนแก่นักวิชาการ และนักวิจัยในการศึกษาวิจัยเชิงนโยบายในเรื่องต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อสาธารณชน ผลงานสำคัญๆ ที่ผ่านมา อาทิเช่น การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น การปฏิรูปการเมือง พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสาร ฯลฯ ซึ่งผลของงานวิจัยดังกล่าวได้มีส่วนสำคัญยิ่งในการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางการเมืองของประเทศ

3. สิ่งพิมพ์ สถาบันนโยบายศึกษาได้ทำจดหมายข่าวรายเดือนเป็นประจำตั้งแต่ “ผู้แทนราษฎร” ในปี พ.ศ. 2529 ซึ่งในต้นปี พ.ศ. 2533 ได้เปลี่ยนเป็น “จดหมายข่าวปฏิรูปการเมือง” และปัจจุบัน คือ จดหมายข่าว “ปฏิรูปการเมือง-กระจายอำนาจ” เนื้อหาสาระของจดหมายข่าวของสถาบันฯ

คือ การนำเสนอการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและกฎหมายการกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ สถาบันฯ ยังจัดพิมพ์หนังสือ เอกสารนโยบาย เอกสารข้อมูล เอกสารวิจัย เอกสารสัมมนาต่างๆ อีกมากมายเป็นประจำทุกปี

4. สื่อการศึกษา สถาบันนโยบายศึกษาได้จัดทำสื่อในหลายรูปแบบเพื่อเป็นสื่อให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนได้มากขึ้น

● **โครงการศึกษานโยบายสาธารณะทางวิทยุ** ดำเนินรายการทางวิทยุกระจายเสียง อ.สม.ท. เอ.เอ็ม. 1494 เป็นประจำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ทุกวันเสาร์ ออกอากาศระหว่างเวลา 17.00-18.00 น. โดยผู้ดำเนินรายการคือ ศ.ดร.สมศักดิ์ ชูโต ผลผลิตของรายการวิทยุได้ถูกรวบรวมบันทึกไว้เป็นเทปคาสเซตและซีดีรอม โดยจัดตั้งเป็น “ธนาคารเสียง”

● **ธนาคารเสียง (Digital Voice Bank)** เป็นการรวบรวมข้อมูลเสียงของบุคคลต่างๆ ในหัวข้อที่น่าสนใจไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการค้นคว้าอ้างอิง ข้อมูลเหล่านี้ถือเป็นหลักฐานชั้นต้นทางประวัติศาสตร์ที่จะเป็นประโยชน์ยิ่งในการก่อตั้งห้องสมุดเสียง ธนาคารเสียงแบ่งออกเป็น 18 ภาค ได้แก่ 1. สถาบันพระมหากษัตริย์ 2. กฎหมาย 3. การเมือง 4. การเมืองต่างประเทศ 5. องค์การระหว่างประเทศ 6. ราชการ 7. เศรษฐกิจ 8. การเกษตรและประมง 9. การท่องเที่ยวและการส่งออก 10. สังคม 11. สิ่งแวดล้อม 12. กรุงเทพมหานคร 13. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 14. การศึกษา 15. ศิลปะ 16. ศาสนา 17. กีฬา และ 18.ทั่วไป

● **ปฏิทินประวัติศาสตร์ทางการเมืองและเกมการเมือง** เช่น เกมวงเวียนประชาธิปไตย ไฟการเมือง ปฏิทินรัฐธรรมนูญไทย และเกมเลือกตั้ง เป็นผลงานของสถาบันนโยบายศึกษาในการสร้างสรรค์มิติใหม่ในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไป

● **เว็บไซต์ของสถาบันนโยบายศึกษา** เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นำเสนอจดหมายข่าวรายเดือน บทความเด่น รายการวิทยุประจำเดือน ที่มีทั้งภาษาไทยและอังกฤษ ซึ่งท่านผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถเข้าชมได้โดยผ่านเว็บไซต์ <http://www.fpps.or.th>

สิ่งพิมพ์สถาบันนโยบายศึกษา

Policies of Thai Political Parties in the 1995 General Election (1995)	50 บาท
<i>Kiratipong Naewmalee, Nattaya Kuanrak, Prachak Kongkirati, Win Phromphaet (Translated and edited by Santhad Atthaseree, David Peters, Parichart Chotiya)</i>	
Thai Constitutions in Brief (1997)	50 บาท
<i>Parichart Siwaraksa, Chaowana Traimas, Ratha Vayagool</i>	
เปรียบเทียบนโยบาย 4 รัฐบาล (พิมพ์ครั้งที่ 2 2541)	60 บาท
<i>ปาริชาติ ศิวะรักษ์</i>	
กรอบนโยบายแม่บทของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่ (2541)	50 บาท
<i>เชาวนะ ไตรมาศ</i>	
กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฝรั่งเศส : ข้อคิดเพื่อการปรับปรุงกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญไทย (2541)	160 บาท
<i>นันทวัฒน์ บรรมานันท์</i>	
บทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญกับการปฏิรูปการเมือง (2541)	60 บาท
<i>นันทวัฒน์ บรรมานันท์</i>	
ปฏิรูปประเทศไทย...จากวิกฤตสู่สหัสวรรษใหม่ (2541)	20 บาท
<i>วุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์</i>	
มาตรการทางกฎหมายในการเสริมสร้างเสถียรภาพรัฐบาล (2541)	60 บาท
<i>มานิตย์ จุ่มปา</i>	

ทฤษฎีใหม่ : มิติที่ยิ่งใหญ่ทางความคิด (2541) ชัยอนันต์ สมุทวณิช	70 บาท
ข้อมูลพื้นฐาน 66 ปี ประชาธิปไตยไทย (2541) เชาวนะ ไตรมาศ	150 บาท
ศักยภาพทางการคลังของ อบต. (2541) จรัส สุวรรณมาลา	130 บาท
Portfolio Government and Multiple Legislative Processes / ข้อเสนอในการออกแบบระบบการเมืองและการบริหารใหม่ (2542) ชัยอนันต์ สมุทวณิช	20 บาท
การเลือกตั้งและพรรคการเมือง : บทเรียนจากเยอรมัน (2542) บุญศรี ม่วงศ์ไธษ	120 บาท
การเลือกตั้งแบบใหม่ : ทำไมคนไทยต้องไปเลือกตั้ง (2542) เชาวนะ ไตรมาศ	50 บาท
บทบาทใหม่ของข้าราชการไทย : ในบริบทของรัฐธรรมนูญปัจจุบัน เชาวนะ ไตรมาศ	50 บาท
องค์กรชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล (2542) นันทวัฒน์ บรมานันท์	80 บาท
ความเข้าใจเรื่องการปกครองท้องถิ่น (พิมพ์ครั้งที่ 2 2543) สนธิ จรอนันต์	70 บาท
กบฏของสงครามความเปลี่ยนแปลง : ทางเลือกและทางรอดของสังคมการเมืองไทยในสหัสวรรษใหม่ (2543) เชาวนะ ไตรมาศ	70 บาท
เลือกตั้งอย่างไร : คนไทยและประเทศจึงไม่เสียโอกาส (2543) เชาวนะ ไตรมาศ	50 บาท

การใช้กลไกรัฐธรรมนูญสำหรับประชาชน (2545) เชาวนะ ไตรมาศ	80 บาท
Thailand : State-Building, Democracy and Globalization (2002) <i>Chai-Anan Samudavanija</i>	210 บาท
รัฐบาลทำงานอย่างไร (พิมพ์ครั้งที่ 2 2546) สนธิ จรอนันต์	120 บาท
นิติรัฐกับประชาสังคม (2546) นันทวัฒน์ บรมานันท์	210 บาท
สิ่งแวดล้อมกับความมั่นคง : ความมั่นคงของรัฐ กับความไม่มั่นคงของราษฎร (2546) ชัยอนันต์ สมุทวณิช กุลสุมา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	150 บาท
อนาคตที่ไล่ล่าประเทศไทย : แนวโน้มของโลก สังคม เศรษฐกิจ การเมือง กับอนาคตของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2546) ถิรพัฒน์ วิลัยทอง ชัยอนันต์ สมุทวณิช และคณะ	150 บาท
คู่มือสิทธิมนุษยชน ฉบับพลเมือง (2546) จรัส ดิษฐาอภัยชัย	185 บาท
ประชารัฐกับการเปลี่ยนแปลง (พิมพ์ครั้งที่ 3 2547) ชัยอนันต์ สมุทวณิช	130 บาท
การปฏิรูประบอบราชการ : เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน (2547) สถาบันนโยบายศึกษา	30 บาท

คนไทยกับการเมือง : ปีติฤวิปโยค (2547)	200 บาท
อภิญา รัตนมงคลมาศ	
วิวัฒน์ คติธรรมนิตย	
วัฒนธรรมการเมืองและการปฏิรูป (พิมพ์ครั้งที่ 2 2547)	120 บาท
วิชัย ต้นศิริ	
นโยบายพรรคการเมืองไทย (2547)	150 บาท
เชาวนะ ไตรมาศ	

สื่อความรู้ทางการเมืองของสถาบันนโยบายศึกษา

วงเวียนประชาธิปไตย	80 บาท
แผนที่เส้นทางประชาชน-ถนนประชาธิปไตย	25 บาท
Road of Democracy Map	40 บาท
ไฟการเมือง	100 บาท
เกมการเมือง (Political Monopoly)	200 บาท
เกมเลือกตั้ง	200 บาท
ปฏิทินรัฐธรรมนูญไทย 2475-2545	50 บาท
ธนาคารเสียง (Digital Voice Bank)	- บาท

สนใจกรุณาดติดต่อ :

สถาบันนโยบายศึกษา

99/146 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร. 02-941-1832-3 โทรสาร: 02-941-1834

E-mail: ipps@ksc.th.com



ประวัติย่อ ดร.เชาวนะ ไตรมาศ

ตำแหน่งปัจจุบัน

- ผู้อำนวยการสถาบันรัฐธรรมนุญศึกษา สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

งานปัจจุบัน

- คณะอนุกรรมการบริหารโครงการการศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ 203/2547
- คณะที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการตามอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตตามคำสั่งคณะกรรมการพิจารณาพันธกิจตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 ที่ 1/2547
- ผู้ตรวจสอบรับรองของสถาบันมาตรฐานสากลภาครัฐแห่งประเทศไทย (PSO.) สำนักงานกรุงมุนตรี
- นักวิจัยแห่งชาติสาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- นักวิจัย สถาบันนโยบายศึกษา
- เลขานุการ มูลนิธิพัฒนาข้าราชการ
- กรรมการวิชาการ สมาคมข้าราชการพลเรือนแห่งประเทศไทย
- กรรมการวิชาการ สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์
- อาจารย์พิเศษสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ระดับปริญญาตรี โท และเอก
- วิทยากรสถาบันการศึกษาชั้นสูง หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

วุฒิการศึกษา

- รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต (สาขารัฐศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2537
 - รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการปกครอง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2530
 - รัฐศาสตรบัณฑิต (สาขาบริหารรัฐกิจ, การบริหารงานบุคคล) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2527
-

About the book

Comparative Study on Platform of Political Parties in General Election in 2005

By Dr. Chaowana Traimas

General election, for people, it is a political participation, but it means a political competition for politician, the book, then, could be a handbook both for people and politician.

The experience of the ex-general election in 2000 shown that the platform of Political Parties, known as a populist policy is both advantage for electoral campaign and political competition. According to this experience we anticipate that the next general election in the early 2005, the electoral campaign and political competition of political parties will be focused on seeking the advantage of platform, then, the platform of Political Parties should be informed to people as a public choices. The book is aimed at studying the present election campaign on the comparative study of platform of Political Parties, to study the dimension of platform in terms of political, economy and social aspect and to focus the probability consequence of platform of political parties in terms of political, economy and social impact.

The contribution of the book is expected to provide the public education, to mobilize the political participation, to promote the platform campaign in the next general election in 2005 and to provide the public choices in terms of the decision making of Thai people in the general election.

นโยบายพรรคการเมืองไทย

“...กระบวนการในการทำให้นโยบายเกิดผลทางปฏิบัติเป็นรูปธรรม
จำเป็นต้องพิจารณาความพร้อมของ 3 ปัจจัยพื้นฐาน คือ

- (1) ความสามารถของพรรคการเมืองในการแข่งขันเลือกตั้ง
เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทน (2) ความสามารถของพรรคการเมือง
ในการพัฒนาองค์กรพรรคให้มีความเป็นสถาบันทางการเมือง
ที่เข้มแข็ง และ (3) ความสามารถของพรรคการเมืองในการ
ปกครองและบริหารประเทศ ...หากไม่เช่นนั้นแล้วการเลือกตั้ง
ก็จะมีความหมายเป็นเพียงกิจกรรมการออกเสียงเลือกตั้ง
เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทนของประชาชนเท่านั้น หากใช่เป็นการ
เตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงเพื่อเริ่มต้นการพัฒนา
หรือแสวงหาโอกาสให้ประเทศแต่อย่างใดไม่ ...”



สถาบันนโยบายศึกษา
INSTITUTE OF PUBLIC POLICY STUDIES

นโยบายพรรคการเมืองไทย
ISBN 974-9744-02-0



9 789749 744024
C112
2000 150.- บาท